

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦିନ } ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
 ୧୦୨ ୧୫୩ } ଦୀର୍ଘାନ୍ତମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୨
 ୧୦୨ ୧୫୩ } ମଙ୍ଗଳ ଯାଉଁ ଜାଣିମାସୁଲ ୫୩

ପୁଣ୍ୟ ଭଗବାନ ଅଭିନବ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ କଳକଳାସ ତା ୯୫ ରୂପ
 ପ୍ରକାରେ ପୁଣ୍ୟ ଭଗବାନ ଅଭିନବ ବସ-
 ଦ୍ୱରେ ଯେଉଁ ପଥ ପଢ଼ିବ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ
 ତାହା ଉତ୍କଳ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ହୋ-
 ଈଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମୁକ୍ତାର
 ଭାଗ୍ୟ ଥିଲା କି ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅମ୍ଭେମାନେ
 ଜାଣୁଥିବାରୁ ତହିଁରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁ ପଥ ଗଣ୍ଡିକ
 ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ । ତହିଁରେ ଲେଖାଥିବା
 କେତେକ ବସ୍ତୁର ସତ୍ୟତା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟ-
 ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ଚିତ୍ତ କରୁ ନ ଥିଲୁ । ପଥ
 ପ୍ରକାଶ କେଳି ଉତ୍କଳ ଅମ୍ଭେମାନେ ପୁଣ୍ୟର
 କୃତ୍ୟକୁ ପୁଣ୍ୟରୂପରେ ଚିତ୍ତେ ପଥ ପାଠକର
 ପୁଣ୍ୟ ଦେଲେ କଥା ଜାଣିବା କମିତା ଉକ୍ତ
 ସମ୍ପ୍ରଦେଶର ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତକର କେତେକ ପଥ
 ଦେଖି ସଠାରେ ତହିଁ ଉତ୍କଳରେ ସେ
 ଦେଖିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ପଥ ସେ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି
 ତୁମ୍ଭା ତହିଁ ବସ୍ତୁ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଏସବୁ
 ପଥ ପାଠକର ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାକୀକଥା
 କୁହୁ କେଳି । ସୁଦୃଢ଼ ପଥପ୍ରୋତ୍ସାହନେ
 ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶକା କଲେ କୋହିଲେ
 ଉକ୍ତ ଉତ୍କଳ ସମ୍ପ୍ରଦେଶର ନାମ କେହି ଜାଣ
 କରୁ ନେହିଁ ଥିଲୁ । ଅଥବା ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ
 ପଥ ଦେଖି ପରେ ହାତମତ କରୁଥିଲେ ଅମ୍ଭା-
 କାରୁ କଲେ । ମାତ୍ର ସେ କୌଣସି ଅମ୍ଭେମାନ

ପଥ ଦେଖି ଏକକ ଶକ୍ତିକୁ ଜଣା ଯାଇଥିଲେ କି
 ହେବେ ପଥପ୍ରୋତ୍ସାହନେ ପୁଣ୍ୟ ଅପଣା ପଥ
 ଲେଖକର ଅମ୍ଭାକାର କଲେ ତେବେ ସର୍ବସା-
 ଧାରଣକୁ ସେ ପଥକୁ ବିଚାର କରାଯାଇ
 ଅମ୍ଭେମାନେ କହାକ ଅନୁସୂଚ କରୁ ନ ଥାଉ
 ଓ ତହିଁ ଲିଖିତ କଥାମାନ ଅବଦ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ
 ଜ୍ଞାନ କରବାକୁ ହେବ ।
 ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚକମିତା ସମ୍ପାଦ ପଥର ପୃଷ୍ଠି
 ହୋଇଅଛି ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁକ୍ତପୁଣ୍ୟ ଅଟଇ ।
 ଅଭିନବ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ
 ସାଧାରଣର ଉଚ୍ଚାହୁତ ବସ୍ତୁରେ ସରଳ ଭାବରେ
 ଯାହା ବୁଝି ବୁଝାନ୍ତା ଜ୍ଞାନ କରବେ ଲେଖି
 ପଠାଇବେ ଓ ପଠକର ସମ୍ପାଦକ ସେ ସବୁ
 ପ୍ରକାଶ କରବେ ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ଯଥାସାଧ୍ୟ
 ସାହାଯ୍ୟ କରବେ । କେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି
 ପ୍ରକାଶକା କରୁ ଅପଣାର ବାସ୍ତାବିକ କମିତା
 କୌଣସି ସମ୍ପାଦ ପଥକାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁ
 ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସମ୍ପାଦକ ସହକ
 ନୁହେ ସର୍ବସାଧାରଣକାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା
 କରୁ ଓ ଏସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍କଳ ପଥରେ
 ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ମଜଲ ଅଛି ଅଭିନବ ଅମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଉକ୍ତ ପଥପ୍ରୋତ୍ସାହନେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ କରୁ
 ଦେଉ ଅଛୁ । ସାଧାରଣ ହିତ କରବା ବଡ଼
 ଉତ୍ତମକର୍ମ ଅଟଇ ମାତ୍ର ଯାହାର ବିଚ୍ଛିନ୍ନାଣ
 ମାତ୍ର ନାହିଁ ଓ ପରର କଲ କମିତା ବିଚ୍ଛିନ୍ନା-
 ମାତ୍ର କେମି ପୁଣ୍ୟରୁ କରବାର ବାସନା ନାହିଁ

ସେବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏମନ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର
 ଉଚ୍ଚତ ନୁହଇ ।
 ଯାହା ହେଉ ପୁଣ୍ୟରେ ଏମନ ପ୍ରକାଶକ
 ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
 ନ ଥିଲା ମୁକ୍ତପୁଣ୍ୟ ଅମ୍ଭେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁବୃ-
 ଥରେ ପଥ ପଥ ଖଣ୍ଡକୁ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ଏତେ-
 ଦେଲେ ସକେହ ହେଉଅଛି ଯେ ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କର
 ଏଥିରେ କେତେକ ପରମାଣରେ ଅସାଧାରଣତା
 ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ଭେମାନେ
 ଯତ୍ନକ୍ରମେ ପୁଣ୍ୟରୁ ହୋଇ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ପଥ-
 ଲିଖିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଘେନିବେ ନାହିଁ
 ଓ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅମୂଲ୍ୟ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ
 କରବେ । ପରକୁ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ ପ୍ରଦାନ ଉକ୍ତ
 ପଥରେ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କଠାରେ କୃତା-
 ଶିଳି ପୁଣ୍ୟ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଏସବୁ ପ୍ରକାଶ
 ସମ୍ବଳିତ ସମସ୍ତ କଥାପତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି କରୁ ସନା
 ବୁଝବା ହେବେ । ଉତ୍କଳରେ ଯେଉଁମାନେ
 ପଥ ପଠାଇବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ
 ସେମାନେ ପଥ ଲେଖିଥିବା ବସ୍ତୁରେ ଉଚ୍ଚକଣ
 ଚିତ୍ତି ଓ ସମ୍ପାଦକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦେଖାଇ
 ନ ଥାଉଲେ ନାହାର ତୁମ୍ଭା କି ପ୍ରମାଣା ବସ୍ତୁକୁ
 ପଥ ପ୍ରକାଶ ହେବ ନାହିଁ ।
 ଉତ୍କଳସମ୍ପାଦକ ପାଠକୋଷିକ ଦାନ ।
 ପଥ କୁହବାର କର୍ମରେ ଶିକ୍ଷା କରବାର

ଲୋକଲ କମିଟି କରତଦର୍ପଣ ବୁଗୋଲ କମିଟି
 ଡୋକ୍ଟରାଳ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନ ଧନକୁ ବାବୁ
 ତାରଣୀଚରଣ ଗୁରୁତ୍ୟାଙ୍କୁ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟର ପ୍ରଦାନ
 କଲେ । ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ କାରଣ ପୁରୁଷଣ
 ପୁସ୍ତକ ଅଗତ ହୋଇଥିଲା ଏକତ୍ରସର ରତରକା
 ଉପରଲଗ୍ନତ ଗୁରୁତ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ରସର
 ରତରକା ପଣ୍ଡିତ ହରହର ଦାସ । ପୁସ୍ତକ
 ପଞ୍ଜୀକର ପଦ୍ମ ପୁରୁ ପୁସ୍ତକକୁ ଏହିପ୍ରକାରେ ସମାନ
 ବୋଲି ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ହରିହରଦାସଙ୍କ
 ପୁସ୍ତକରେ କହୁତ ବସୟ ଅଛି ଓ ତାରଣୀବାବୁ
 ଙ୍କର ପଞ୍ଜୀକା ଭଲ ଲୋକଲ କମିଟି ଗେଷ
 ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକକୁ ମନୋମତ କଲେ । ଏଥିରେ
 ଅସତ୍ୟ ଉଲ୍ଲୀୟମାନେ କତ ରୁଦ୍ରାକ ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି । ରତରକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତମେ ବକାଳୀ
 ଓ କଣେ ଓଡ଼ିଆ ଥିବା ହୁଲେ ବକାଳୀ ଜଣକ
 କୁଜକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାରେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ
 ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଏହୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଯେବେ
 ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ମନପ୍ରାପ୍ତ କାରଣ ହୋଇଥାନ୍ତା
 ତେବେ ଅନୁମାନେ ସେପ୍ରକାର ମନପ୍ରାପ୍ତକୁ
 ଅସ୍ତ୍ରା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ କାରଣ କମିଟିର ଭଲ
 ପୁସ୍ତକ ପ୍ରତ୍ୟୋକ୍ତନ ଯେ କେବୁ ତାହା କରପାରିଲ
 ସେ କେଉଁ ତାଜ ବା ଦେଶର ଲୋକ ହେଉ
 ତାହାକୁ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ ଦେବାର ଉଚିତ ଉପାତ
 ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ କି ଯେହୁଲେ ପୁସ୍ତକ-
 ପଞ୍ଜୀକର କମିଟି ଦୁଇ ପୁସ୍ତକକୁ ସମାନ ବୋଲି
 ବୋଇଲେ ସେହୁଲେ ଓଡ଼ିଆବାବୁଙ୍କ ଉତ୍ତାପ
 କାରଣ ଉକ୍ତ ଦେଶୀୟ ଉଚ୍ଚରକାଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରାକଣ
 କଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର
 ମନପ୍ରାପ୍ତ କାରଣ ଉକ୍ତ ଅଂଶ ଓ ତାହା ଅନୁ-
 ମାନଙ୍କ ବିବେକନାରେ ଅନର୍ଥକ ନୁହଇ ।
 ସେମାନେ ବୋଲନ୍ତୁ କି ଲୋକଲ କମିଟିର
 ପୁସ୍ତକ ଦୁଇମାସ ହେବ ଏ ପୁସ୍ତକମାନ ପଠା-
 ଉଥିଲା କମିଟିର ସେକ୍ରେଟରୀ ଏକେକାଳ ତହିଁ-
 ରେ ଉକ୍ତ ନ କର ଯେଉଁ ବାଲରେ କମିଟିର
 ସକ୍ଷମତା କମିଟିରସାହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ
 ସଭ୍ୟ ବାବୁ ତରଦୋହନ ଗୁପ୍ତ ଓ ବାବୁ ବିରାଟ-
 ନରଦାସ କି ଏମାନେ ଉତ୍କଳସାହାର ଉଚ୍ଚମ
 ବିଭବ ଅଟନ୍ତି ଏ ମତରେ ଅନୁପସ୍ତିତଥିଲେ
 ସେହୁ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ କମିଟି ପାର-
 ଲିଆମେଣ୍ଟ ଦେବାର ସକ୍ଷମ କରବାରେ ସୁବିଧାର
 ହେଲା ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁସମ୍ଭାରେ ବିଭବ ହେଲା
 ସେଠାରେ କେବଳ ଗାମୁଦ୍ରା କରପାହେବ
 ଓ କିଏକି ସାହେବ ଦୁଇଜଣ ଉକ୍ତ

ଏବଂ ବାବୁ ରତ୍ନାଚରଣ ବାନାର୍ଯ୍ୟ ଓ
 ପୁରୁକାମାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଜଣ ବକାଳୀ ମାସ
 ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ସଭ୍ୟ କେହୁ ନ ଥିଲେ । ଏମନ୍ତ
 ସମ୍ଭାରେ ଉତ୍କଳପୁସ୍ତକର ବିଭବ କରବା ଦେବାତ
 ନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଉ ଅଠହନ କଲମ୍ବ
 କରଥିଲେ ସବୁ ପଞ୍ଜୀମାନେ ଉପସ୍ତୁତ ହୋଇ-
 ପାରନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବିଭବ ହେଲେ
 କାହାର ଦୁଃଖ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଯେବେ ପୁସ୍ତକ-
 ପଞ୍ଜୀକର କମିଟି ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକକୁ ଉତ୍କଳ ବୋଲି
 ଲେଖି ଦେଇଥାନ୍ତେ ତେବେ କମିଟିରେ ଯେ
 କୌଣସି ସଭ୍ୟ ଥାଇ ବିଭବ କରନ୍ତୁ ଅପତି
 ନ ଥିଲା ଅନୁମାନେ ଦୋଧ କରୁଁ ଯେ ସମାନ
 ଦୁଇପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକ-
 ଲକମିଟି ଏକତ୍ରସରକୁ ଉତ୍କଳ କର ଦେବଦାର
 ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ କମିଟି ପୁସ୍ତକ
 ପଞ୍ଜୀକର କମିଟିକୁ ଏ ପୁସ୍ତକମାନ ସେଇ ପଠାଇ
 ଦୁଇମାସରୁ କିଏ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟର ଯୋଗ୍ୟ ମତ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାନ୍ତେ ନୋହିଲେ ଅନ୍ୟ ସଭ୍ୟଙ୍କ
 ଅପେକ୍ଷାରେ ଉକ୍ତଦିନ ସମ୍ଭାରେ ଉକ୍ତ କରନ୍ତେ
 ସେପରି ବିକ୍ରି ନ କର କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧାନ-
 କମିଟି କମିଟି କରବାରୁ ଅସତ୍ୟ ଲୋକଲ
 ମନରେ କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ହୋଇ-
 ଅଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାକାରମାନେ ପୁସ୍ତକ
 ମହୁଗାର ବହୁ ବଳମ୍ବରେ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟର
 ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଏପୁସ୍ତକ ରତରକାକୁ
 ଅବଲମ୍ବରେ ଟଙ୍କା ଦେବାବାର ଉକ୍ତ ସନ୍ଦେହ
 ଦୂରକର ହୋଇଅଛି । ନାହିଁ ଯାହା ଦେଲଣି
 ଫେରକର ନୁହେଁ ଓ ଅନୁମାନେ ଏପକ୍ତ
 ଲେଖି କେବଳ ଏକକ ଭରପା କରୁଁ ଯେ
 ଲୋକଲକମିଟି ଏପ୍ରକାର ହୁଲରେ ନବସ୍ୟାଭରେ
 ସୁବିଧାର ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ।

ବାଟକର ।

ଅନୁମାନେ ଅବଗତହେଲୁଁ ଯେ ବାଟକର
 ଅଇଳ ବକାଳୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ଗତ ଅଧି-
 ବେଦନରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଅଛି । କଲକତା-
 ବାସୀ କମିଟିରମାନେ କରତଦର୍ପଣ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟର କଳମ୍ବରେ ସମ୍ଭବ୍ୟ ହେଲେ ଅପତି
 କରବାରୁ ମନସ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଥିରେ
 ଯେ କିଛି ଭଲ ହେବ ଏମନ୍ତ ଅପା ନାହିଁ ।
 ଫଳତଃ ସେମନ୍ତ ଅଇଳ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି
 ସେପ୍ରକାର ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ହେବ । ରମାମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଇଳ ବହୁବାଳକୁ ଅଧିକାର ଓ

ଏମାନଙ୍କର ଅଶୁଭ ମନାପୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଗବ-
 ଶ୍ଟମେଣ୍ଟ ଏକାକୀକାଳ ତସାକପ୍ରତି ଏମନ୍ତ
 ହୁଣ୍ଡାବାର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପଞ୍ଜୀ କରୁଲିପିକୁ
 ସୁଧିମାନଙ୍କର ଶମା ଦେଇଥିଲେ । କର୍ତ୍ତନା-
 ବାଳକୁ ଏବଂ ଲୋପପାଇଲ ଓ ଅନୁମାନଙ୍କର
 ଦିୟାବାବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏଥର ଗୁଡ଼ିକଠାର
 ଟଙ୍କା ଅପାୟକରନ୍ତେ ।

ଟଙ୍କାରେ ଏକପଇସା ଟଙ୍କା କତ ଅଧିକ
 ନୁହଇ । ଯେ ପ୍ରକା ଟଙ୍କା କମା ଅପାୟକ-
 ରଇ ସେ ଅଉ ଦମ୍ଭପଇସା ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ
 ବହୁକୃଷ୍ଣିତ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଟଙ୍କା
 ଶକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ସେ ଦେବକ ଟଙ୍କା
 କମିଟିରକୁ ଅପାୟ କର ନାହିଁ ତହିଁ ଉପରେ
 ଶରତାପଣୀ ସିଆବା ଗୁମାସ୍ତା ପ୍ରଭୃତି ବାବୁଙ୍କରେ
 ଟଙ୍କାଦେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଅଶୀପଞ୍ଚାଶ ଟଙ୍କା ଦେବା-
 ସମୟରେ ଅବଗ୍ୟ ଦେଶପତ୍ରର ଏପରି କବାହ
 ଉତ୍ତମରେ ମାଗଣ ଏବଂ ହାରପ୍ରସାର ତରମା-
 ନା ଏବଂ କେତେ କାହାକୁ ଦେଶପତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚର
 ସୀମା ନାହିଁ ଏଥିସମ୍ଭରେ ପୁଣି ଏକପଇସା
 ଟଙ୍କା କତ ସହଜକଥା ନୁହଇ ଏଥିରେ ପ୍ରକାକୁ
 ଅବଗ୍ୟ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟଲୋକେ
 ବିବେକନା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ କମିଟିରର ଅଂଶ
 ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାକୁ ଦେଶପତ୍ରକ । ଏକପଇସାରେ
 ପ୍ରକାଙ୍କର ହୁଲ ସୀମା ରହୁବ ନାହିଁ ।

ଅନୁମାନେ ଏପ୍ରକାର ସମ୍ଭବରେ ଉକ୍ତମାନ
 ଅବକରବରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାସ ପାଠ କର
 ଅପବକୃଷ୍ଣ ହେଲୁଁ । ସମ୍ଭାବନ ଓଡ଼ିଆ ତସାକ
 ଅବଶ୍ୟା ଦେଲ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ତମେ
 ପ୍ରକା କି ଯେ ମା ୧୦ ଟଙ୍କା କମି ଧରଇ ସେ
 କର୍ତ୍ତବେ ଅପଣା ପ୍ରତ୍ୟୋକ୍ତନସ୍ତ ସଦ୍ୟ ରଖି
 ୪ ୨୨୨ ମୂଲ୍ୟର ଧାନ ଓ ଛଣ ଲଭ କରଇ
 ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୪ ୩୩ ଟା ସରକର କାଟି ଦେଲେ
 ତାହାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲଭ ୪ ୩୨୨ ହୁଅଇ ଅନୁ-
 ମାନଙ୍କ ବିବେକନାରେ ସରକରର ଅନୁମାନ
 ଉଣା ହୋଇଅଛି କାରଣ ଯେଉଁ କମିଟିରେ ଦୁଇ
 ଭରଣ ମାତ୍ର ଫଳଇ ତାହାର କଳକା ୪ ୩୩
 ଉଣା ହୁଅଇ ନାହିଁ ଅଥବ ୪ ୩୩ ଟଙ୍କା
 ମିଳା ଗଲେ ପ୍ରାୟ ୪ ୩୦ ଟା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହଇ
 ତହିଁର ପୁଣି ଉକ୍ତସମ୍ଭରେ ୪ ୧୦ ଟା କମିଟିର
 ଓ ତାହାର ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ କାଟି
 ଗଲେ ପ୍ରକାର ଛକଇ ପ୍ରତିପୋଷଣ କାରଣ
 ୪ ୩୦ ଟାକୁ ଅଧିକ ଦେବାତ ରହଇ ନାହିଁ
 ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାକୁ ବାଟକର ଦେବା

ଅବଶ୍ୟକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେବ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
 କଳା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସମସ୍ତ କଳା କଳକର ଦେବାକୁ
 ଯତ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉଚିତରେ ନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ମ-
 କୁଳମା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅମିତ ସେୟୁଳ ପ୍ରଭୃତି
 କର୍ମକରଣ ସନ୍ତୋଷ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୟୟ
 ପତ୍ରଅଛି ଅଜବବ ଏହାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯେ
 କେତେ ଦୂର ମନ ତାହା ସମ୍ଭବରେ ବ୍ୟକ୍ତ
 ହୋଇ ନ ପାରେ । ବିୟାବାଦ୍ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟା
 ଏ ସବୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି ବୋଧେ ଉପରେ
 ବୋଧେ ନୁହେଁ ବାଟକର ଏକା ପ୍ରକାଶ ଉପରେ
 ବସାଇଲେ ବଡ଼ ଶୋଭାର ବିଷୟ ଅଟଇ
 ଯେବେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ
 ଏ ଟାକ୍ସ ହୋଇଥାନ୍ତା ତାହା ଦେଲେ ବରଂ
 ଭଲ ହୁଅନ୍ତା କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି
 ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରକାଶ ପରି ଅଭିଭକ୍ତି ଟଙ୍କା
 ଦେଶ ପଡ଼ଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏତେବେଳେ
 ଏସବୁ କରୁଲେ କି ହେବ । ଯଦ୍ୟପି ଅବା
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟା ଇଣ୍ଡିୟାରେ ଏ ଅଭିନ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
 ହୁଅଇ ତେବେ ସିନା ପ୍ରକାଶକ କୃଷ୍ଣ ଗେଷ
 ହେବ ଓ ଇହର ବା ପ୍ରତ୍ୟାଗା ନାହିଁ ?

ପୁଲସ ଓ ଯାସା ।

ଯେଉଁ ଅଭିମାନୁସାରେ ନୂତନ ପୁଲସ
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଅଛି ଉକ୍ତ ଅଭିନରେ ଯାସା
 ଓ ବାଜା ଉଦ୍ଦୀପନ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିଲେ ପୁଲସକୁ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଦିଅ ଯାଇଅଛି ଯେ ଏମାନେ
 ଅପଣା ବିବେଚନାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଓ ମାର୍ଗ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଦେବେ । ପୁଲସ ଉକ୍ତ କ୍ଷମତା
 ପୂର୍ବେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାରରେ ଚଳାଉଥିଲେ ଯେ
 ଲୋକେ ତାହା ଜାଣିପାରୁ ନ ଥିଲେ ଅଥଚ
 ଏହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞତାରେ କୌଣସି ହାର୍ଯ୍ୟ ହେଇ ନ
 ଥିଲା । ଗଭୀର ମନରମ ପଦ୍ୟଠାରୁ ପୁଲସର
 କ୍ଷମତା ବିବେଚନା କ୍ରମାଗତ କାରଣ ସେ-
 ସମୟରେ ପୁଲସ ଅଜ୍ଞ ବେଳେ ଯେ ସନ୍ଦ୍ୟା-
 ଠାରୁ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଲସର ବିନାଅଜ୍ଞାରେ
 ବାଜା ବାଜେ ନାହିଁ କି ସମାପ୍ତେ ବାଜାଇବ
 ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଉକ୍ତବର୍ଷ ମୋହରମ
 ଭଲ ହେଲ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟରେ ଶ୍ରେକମ୍ବ
 ସହେବ ଦେବଳ କଲେ ଗୁପ୍ତନ ଗୁପ୍ତୀୟକ
 ବାଜା ବାଜିବାର ଓ ଯାସା ହେବାର ଅଜ୍ଞ
 ଦେଉଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାଦକରେ ମଧ୍ୟ
 ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭଲ ପରିଗେଷରେ ବିକାଶ
 ସମୟରେ ସମାପ୍ତେରେ ସୁଦା ଏମନ୍ତ ହିସାବେ-

ପଣ କଲେ ଯେ ଗୃହ ଦାଂଶ୍ଟା ଉଦ୍ଦୀପ ବାଜା
 ବଜାଇ ବର ଯାଇପାରଇ ନାହିଁ ।

ଗ୍ରାସ୍ତୁଳି ଟାମସନ ସାହେବ ଉକ୍ତ କୃଷ୍ଣ ପୁସର-
 ଶ୍ରେଣୀ ଦୋଇ ଅସିବା ସମୟଠାରୁ ଉକ୍ତ କର୍ମକରଣ
 ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମକରଣ ସେହି
 ଥିଲା ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶନେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କଲେ ତେତେବେଳେ ଲଜ୍ଜାନୁସାରେ ଯେତେ
 ଗୃହପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଜା ବଜାଇ ସମାପ୍ତେ ହେବ
 ଯାତାପାତ କରିପାରଇ ଟାମସନ ସାହେବଙ୍କର
 ଏହି ସମୟରେ ପୂର୍ବକ ହାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀରେ
 ଲୋକେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କଲେ ଓ ସେହି
 ହେତୁରୁ ଏବର୍ଷ ମୋହରମ ପଦ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦୀପର
 ଗୁମନକର୍ମୀ ଯାସାମାନ ସହରର ଅନେକ ଗୁମନ-
 ରେ ସକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା
 ଏଥିରେ ଚୁରମାସ ହେବ ବାଲୁ ବଜାଇରେ ଗୁ-
 ମନକର୍ମୀ ଯାସା ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରାବତ୍ୟା
 ହେଲ ଓ ପୁଲସ ଅନେକ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ କିଛି
 ମାତ୍ର ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ ଅସାମୀ ଧର୍ମ
 ନ ପଡ଼ଇ ସେପ୍ରକାଳଠାରୁ ପୁଲସର ପୁଲସର
 ସାମାନ୍ତର ବୋଧ ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ଟାମସନ
 ସାହେବ ତେତେବେଳେ କୁଣି ନେଇ ଯାଇଥି-
 ଲେ ଓ ଅଗଣ୍ଠା ଶ୍ରେକମ୍ବାହେବ ଅନାପ୍ୟାସରେ
 ଅପଣା ଅଜ୍ଞ ପ୍ରକାର କରିବାକୁ ପାରିଲେ ।
 ସେଦିନଠାରୁ ଯେତେ ଯାସା ହେଉଅଛି ଗୃହ
 ଦାଂଶ୍ଟାରୁ ଅଧିକ କାହାରକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ
 ଯାଉ ନାହିଁ । ଅନାନ୍ୟ ପଦ୍ୟକର ଏଥିରେ
 ବ୍ୟବହାର ହେଉ କି ନ ହେଉ ଗୁମନକର୍ମୀ ଯାସା-
 କାର୍ଯ୍ୟକର ବିବେଚନା କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତଦନୁସାୟା ମନ-
 ସ୍ତାପ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି । ଯାସା ବିପ୍ରକାରରେ
 କିବ୍ୟାସ ହୁଅଇ ତାହା ପୁଲସସାହେବମାନେ
 ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଜାଣିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନୁହଇ
 ପୁଲସ ସନ୍ଦ୍ୟାଠାରୁ ଗୃହ ଦାଂଶ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 କର୍ମକରଣ କେତେ ବ୍ୟବହାର ହୁଅଇ ତାହା
 ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତେ ।

ସେ ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୃହ ଦାଂଶ୍ଟା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାସାର କର୍ମକରଣ ପ୍ରଥମ କାରଣ
 ଉପରଲକ୍ଷିତ ହଜ୍ୟା ମୋକଦମା ଦେଉଅଛି ।
 ପୁଲସ ହଜ୍ୟାକାରକୁ ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ
 ଅପଣା କୋଷଯାକ ଯାସାଉପରେ ପ୍ରକାଶ କର
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଲେ । ଯାସା ହେଲେ ପିଲମାନେ
 ଦୈନିକକୁ ଅସନ୍ତୁ ବୋଲି ହଜ୍ୟାକାରୀ ସୁଯୋଗ
 ପାଇ ଉକ୍ତ କୁଳମ କଲି ଏହି ବିଷୟରେ
 ଯେବେ ଯାସା ବନ୍ଦ କରିବାର ଉଚିତ ହେଲା

ତେବେ ପିଲମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପଢ଼ିବା କାର-
 ଣ ଦାଗକୁ ବାହାର ଏକାକୀ ବସ୍ତୁତୁଳକୁ ଯାନ୍ତି
 ଓ ଉହିରେ ବୃତ୍ତ୍ୟକା ହୋଇପାରେ (ମଧ୍ୟ
 ପୂର୍ବେ କେତେଥର ଗୁମନାଳୀକୁ ବିଦାୟମାନେ
 ହଜ୍ୟା ହୋଇଥିବାର ଶୁଣାଅଛି) ତେବେ
 ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ବନ୍ଦକରିବାର ଉଚିତ ହୋଇ-
 ପାରେ । ଦିନଗୃହର ଯେ ପ୍ରକାର ତାହା ଏ-
 ସୁଲେ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ କାରଣ ଯାସାପୁଲେ
 ଏତେଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଦିନରେ
 ତେତେ ଲୋକ ସହକରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ଅଜବବ ପୁଲସର ଅଜ୍ଞା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର
 ମନୋମାଜ ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁଲସକୁ ସାବଧାନ
 ନେବାର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଯାସାପଦ୍ୟ
 ହେବ ଉହିର ସମ୍ପାଦ ଯାସାକାରମାନେ ଦେବେ
 ଓ ସେଠାରେ କୌଣସି ଗୋଲଯୋଗ ନ
 ହୁଅଇ ପୁଲସ ଉକ୍ତ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରଖିବେ । ଯେବେ
 ଲୋକଙ୍କୁ ଘରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବାର କର୍ମକରଣ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ ପୁଲସପ୍ରଦର୍ଶନ
 ପ୍ରୟୋଗନ କି ଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

— କଟକ ବାଉଁଶମାସର ସୁପର ବାଇକର
 ମକସୁସାହେବ ପୁରୁଣା ଚିତ୍ତାକୁ ବଦଳି
 ହେଲେ ।

— ପୁରୀର କଲେକ୍ଟର ଓଦାଲନ ସାହେବ
 ଚୁରମାସର ଅନୁଗ୍ରହ କୁଣି ପାଇ ଅକ୍ତି ଏକ
 ସେଠାର ଜିଏମ୍.ଆଇ.ସି. ମାନସନ ସାହେବ
 ଏକଟି କଲେକ୍ଟର କର୍ମକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପାଦକ ସମିତି ଉଣା ତାକମାପୁଲ ଅର୍ଥାତ୍
 ଦଗଡୋଲା ଓଜନର ସମ୍ପାଦକସମିତି ଏକଅଣା
 ସୁଲରେ ଅଥଅଣା ଓ ଉହି ଉପର ଓଜନାନୁ-
 ସାରେ ପ୍ରତି ଦଗଡୋଲା କି ଉହିର ଅଂଶପାଇ
 ଅଧିକା ଅଥଅଣା ଲେଖିବ ନିଅସିବା ବିଷୟ-
 ରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟା ଇଣ୍ଡିଆ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞ ଗଭ
 ସୁନମାସ ତା ୨ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି
 ସେହି ଅଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯୋଷ୍ଟାମାସର କେନରଲ
 ଚଲିଜମାସ ତା ୧ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଦୋଷଣା
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଉହିର ଏକକିଣ୍ଡ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ପ୍ରକାଶ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
 ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏ ବିଷୟ ସୁଦୃଢ଼ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଭିଧରେ ଉପିବାର
 ପ୍ରୟୋଗନ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଅପେକ୍ଷାରେ କ୍ଷତ୍ର ଯୋଗୁମାତ୍ରକଠାରୁ
 ଏତୁମର୍ମରେ ଏକ ସର୍ବ ଯାଇଅଛି ଯେ ଜଗତ-
 ସିଂହପୁର ଆନାଲଗାରେ ଯେଉଁ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା
 କର୍ମ ସର୍ବିକା ଦେବାକୁ ବିଲମ୍ବ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ
 ବିଷୟ ଏଥିପୂର୍ବ ସଙ୍ଗୀତାଧିକାରୀ ଜଣାଇଥିଲେ
 ସେ ହରକରାଜପୁରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋରୁ ଜାହାକୁ
 ତାହାଦି ହୋଇଅଛି ଯେ ରାଜ୍ୟରେ ସେ
 ଏପରି କରବ ନାହିଁ ।

କରମାଳ ବାହାବଦ "ପିତୃପୁତ୍ରର ସମ୍ପା-
 ଦବାଜା ଲେଖିଅଛନ୍ତି କେତେକ ଆନାର
 ଅନୁର୍ବିତ ଗାଳଗାଣାଳି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଗୋଟିଏ
 ଅଧ୍ୟାୟ ବ୍ୟାସୀର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।
 ଅନୁମାନ ୧୮ ବର୍ଷ ବୟସ ଉପିରୁଜିତ ନାମକ
 ଏକବଳି ପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଥିଲେ ସେହି ତାହାର
 ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରେ ସେ ବଦାହାଣୀ
 ହୋଇ ପିତୃପୁତ୍ରକୁ ଅପି ଉପସ୍ଥାପନକରୁଥିଲେ
 ସମାପରେ ବଦାହର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛି
 ଉପସ୍ଥାପି ସାହେବ ପୁତ୍ରପୁର ସମ୍ପତ୍ତି ପୁତ୍ରପୁତ୍ରବା-
 ହର ବ୍ୟବସ୍ଥାବାଜେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ
 ପୁତ୍ର ଜାହାର ଅଙ୍ଗ ସମ୍ପାଦା କରନ୍ତେ ତହିଁରେ
 ଏତୁକ୍ୟକ୍ତିର ପୁଂଲିକର ନିମ୍ନଲିଖରେ ସିଦ୍ଧି ସ୍ଥା-
 ଗତ କର୍ତ୍ତମାନ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଏହି
 ବ୍ୟକ୍ତି କହେ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ସ୍ୱାଧୀନର ଚଳନାସ
 ଥିଲେ କହୋବୁଦ୍ଧିର ସଙ୍ଗେ ଏହା ସ୍ତବ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି
 ପ୍ରକାଶପାଇଅଛି ମୁଖ୍ୟତଃ ପୁଂଲିକପୁତ୍ର ହୁଅଇ
 କିନ୍ତୁ ବାମୋପେକ୍ଷାକ ସ୍ୱାଧୀନରେ ହେଉଥାଏ ।
 ତେବେ ଗ୍ରାମକୁ କି ଗ୍ରାମକୁ ହେଲେ ଯାହା ହେଉ
 କିପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ରରେ କି ନି ସମ୍ପଦେ?" ଯେବେ
 ଏକମଣ୍ଡଳ ଗ୍ରାମକୁ ଗ୍ରାମକୁ ପୁର ହୋଇଅଛି
 ତେବେ ଏହି ଅଭିଧାନ ପଞ୍ଚାଳରେ ସ୍ୱାଧୀନ
 ପୁନାଦ ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର କି
 ଅଛନ୍ତି ।

କ୍ଷମାଦେଶର ଶକ୍ତି ଦେଶ ଉପରେ କରବାକୁ
 ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇ ପିତାଙ୍କ ରାଜୁତ ଓ କୁଟ୍ତି-
 ଦେଶର ବେଳେ ସ୍ୱାଧୀନ ଦେଶ ଗଣିକାକୁ
 ଅପିବାକୁ ନିମ୍ନ କର ଅଛନ୍ତି ।

ସାଧର ଦେଶର ପୁରୁଷ ଅବଧି ଗାନ୍ଧି ହୋଇ
 ନାହିଁ କରୁ ଉଚ୍ଚ ଦଳ ବୃଦ୍ଧି କେବାର
 ଦେଖାଯାଏ । ବାହାରି ନାମକ ଗୋଟିଏ ସହ-
 ଯୁଦ୍ଧରେ ୧୦୦୦ ଶେକ ବାହାରିଥିଲେ ସ୍ତବ୍ଧ
 ସେଠାରେ ୨୦୦୦ ଶେକ ଅଛନ୍ତି ୧୦୦୦ ଶେକ
 ଅନାକାରରେ ମରଲେ ଓ ଅପର ୨୦୦୦
 ଦେଶାନୁରୂପ ହେଲେ । ଓଲଟା ଦମ୍ପା ଅନା

କୌଣସି ଦେଶର ତେଜେ ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ଦେବଳ
 ଗାନ୍ଧୀଗୁଣକ ଏକେ ପୁରୁ ହେଉଅଛି ।

ଉକ୍ତି ସ୍ୱାଦ ଅବଳକର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ହୁଡୁ
 ସୁଲର ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୟସରେ ହି
 ଉପ ଥିବାର ସେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି କାରଣ
 ସେଠାରେ ଉକ୍ତ ଦେଶୀ ଯାଉ ନାହିଁ । ଅଠର
 ମାସ ହେଲା ଗୋଟିଏ ବାଳକ ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ
 ବୃଦ୍ଧି ରାଜ୍ୟଅଛନ୍ତି ଏକାବଳ ଜାଳ ସେ ଦେଲେ
 ଶୁଣି ଗନ୍ଧ ଓ ଯନ୍ତ୍ର ପୁସ୍ତକର ଉକ୍ତ ବିଶେଷ
 ଅଂଶମାନ ଓ ମାର୍ଗମାନ ମାହେବଳ ଉଚ୍ଚାପର
 କୁରୁ ଗୁରୁ ଅଧ୍ୟାୟର ପାଠ କରୁଅଛି ଏକ
 ପ୍ରେମିତେଜ୍ଞି ତଲେକରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ପୁରୁବର୍ଷକାଳ ଏତୁପୁ ପାଠ
 କରୁଥିବ ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚାପ ମାତ୍ରକର ଉଚ୍ଚମ
 ଜ୍ଞାନ ବଦାହ ହେବାର ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଅପେ-
 କାରେ କୋଥ କରୁ ବିପୁରକାଳପୁର ପ୍ରଦେଶିକା
 ପୁରୁତର କଥା ସମ୍ପାଦିତ ତଲେକ କର ଅଛନ୍ତି
 ଓ ଅପେକ୍ଷାରେ ତାହାଙ୍କ ସହର ଏ ମତରେ
 ଐକ୍ୟ ଅଛି ।

ଏତୁକେଶକର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ତେ-
 ଉଁଶପି ଉଚ୍ଚାପ ସଂବାଦପତ୍ରର ସଂବାଦବାଜା
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ପି ପୁତ୍ର ଅନୁମାନର ମିତ୍ର
 ପଦାର୍ଥ ଉପାଦେବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ଉପାୟ
 ନାହାନ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି । ଦେଉଁଶପି ପାସରେ
 ଅପ୍ରକର ପୁରୁତର ବୋଲିଦେଇ ତହିଁରେ
 ମିତ୍ରପୁତ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ପିପୁତ୍ର ବେଳେ ତହିଁର
 ନେତୃପାତ୍ରକେ ନାହିଁ । ଏପ୍ରକୃତ ସେହି ପାସକୁ
 ଜାଳ ବ୍ୟାସୀରେ ରାଜ୍ୟରେ ସେମାନେ
 ବ୍ୟାସୀର ପଲାଇଁ ସିଦ୍ଧେ ।

ଏତୁପସ ବୋଲନ୍ତି କେତେକ ଲୋକ ତାସ
 ଶେଲୁଥିଲେ । ଏକକଣ ସାଗରେ ଅନ୍ୟ ଏକ
 କର୍ମକ୍ତି ଦିପି ତାହା ହାତର ଶେଲକୁ ଲୁଚି ଦେଖୁ-
 ଥିଲେ । ଯାହାର ଶେଲକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ସେ ବଡ଼
 ବରକୁ ହୋଇ ଯିଏ ନାସ ନେଇ ଦେଖୁନା
 ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ ଲଗାଇ ଦେଲେ ଲଗାଇଦେଇ
 ଚତୁରତା ସଙ୍ଗେ ଅପ୍ରକର ହୋଇ କଳ୍ପନ
 ମହାପତ୍ର । କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ ମୋର ନାକକୁ ଏକେ
 ନିକଟରେ ଅପର ନାକ ରାଜ୍ୟଥିଲେ ସେ ମୁଁ
 ଜାଣି ନ ଥାଉ ମୋହ ନାକ ଚୋର ଅପ୍ରକର
 ନାକରେ ନାସ ଯିବ ଲଗାଇ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ପସ ବୋଲନ୍ତି ଗୋଟିଏରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ
 ଏକ ବୋଲିଯୋଗ ଶୁଣାଯାଉଅଛି ଏଃ କିମି-
 ତରୁ ଶୁଣାହେବ ସେଠା କିମିତର ପୁରୁପତ୍ରପୁତ୍ର

ପଦରପାଣ୍ଡର ବିକ୍ରମବର୍ଦ୍ଧି ସର ସତଲର ଦେବ
 ହା ୨୯ ମାସ ରାଜ ଅପ୍ରସବୁ ବାଟିବାକୁ
 ଅଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମ ଲେଖନୀଦେ
 ବିଲମ୍ବ କରବାକୁ ଲାଗାହେବ ଅନ୍ୟ ଲେଖନୀକ
 ଅପଣାର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରତଳ କରନ୍ତେ ଏହି କଥା
 ଅପ୍ରକରକାର ପସରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ।
 ଉଚ୍ଚାପମେଣ୍ଡ ତାହା ଶୁଣି ଲାଗାହେବକୁ ଦେଖି-
 ପୁତ୍ର ମଗାଇଛନ୍ତି । ଲାଗାହେବ ଯାସରେ ପତ୍ର
 କିମିତର ପୁରୁତର କାଳକ୍ରମରେ ନକଲ ଅନୁ-
 ସନାଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅବଗେଷେ ତାହାଙ୍କର
 ଉଂନୁଜ ସହଯୋଗିନୀ ଏତୁସରେ ତାହାକୁ
 ଏତୁ ଗୋରୁଯୋଗର ଉତ୍ତର କରବେ ।

ଏକର୍ଷ ନାଳଗୁପ ଅନେକ ଜିହାରେ ଭଲ
 ହେବାର ଅଗା ନାହିଁ । ପାପୋପୁତ୍ର ଲେଖନ୍ତି
 ଯେ କହୁତ ବୃଦ୍ଧି ଦେବାର ଉଚ୍ଚାପ ପୁତ୍ର
 ମୁକେର ମୁରୁଦିବାବଦ ଉଚ୍ଚାମାନକରେ ବଦେଶ
 ମତ ହୋଇଅଛି । କୁଷ୍ଠକର ଯଦୋର ଓ
 ପୁତ୍ର ବଳରେ ଗାମାନ୍ୟ କ୍ଷେତ ହେବ ଦେ-
 ଦଳ ସିଦ୍ଧିତ ଉଚ୍ଚାପ ଓ ଉପରରେ କର
 କ୍ଷେତ ଦେବାର ଜଣାପଡୁଅଛି ।

ବିଷୟାକରଣୀ ପୁଷ୍ପମଣ୍ଡଳ ଉଚ୍ଚାପକର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ନକ୍ଷତ୍ର ଉପାଧି ଦେବାପାଇଁ କିମିପୁର ଗାହେବ
 ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ବୋଲନ୍ତି ଅନୁଗେୟ କରୁଥିଲେ ।
 ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଭଲ ପ୍ରତାପ ଏତୁ ହେଉଥିଲେ
 ଅଗ୍ରାନ୍ୟ କଲେ କି ଦମ୍ପ ସ୍ତ୍ରୀ କି ଯେ ଦାହାକୁ
 ବାହାରେ ନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ଏପରି ଉପାଧି
 ଦେବାର ଭଲ ହେବ ନାହିଁ । ଅପର ପୁତ୍ରୀ
 ଯେପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବଦାହତା
 ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କ ମାନ
 ବଦାହତା ଅବଦ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ କିମିପୁର ଗା-
 ହେବ ତାହାକୁ ମହାବଣୀ ଉପାଧି ଦେବାକୁ
 ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡକ ପୁରୁତର ଦେଉଅଛନ୍ତି ଅପେ-
 କାରେ ଏକାନ୍ତ ଭରଣା କରୁ ଯେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ
 ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରୁବେ ।

ପୁତ୍ରପେଟି ଅଟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ବାକୁ ରମେବ-
 ଚିତ୍ତ ବିଜି ବାକୁ ବିହାଲଲର ପୁତ୍ର ବାକୁ ପରେ-
 କୁ ନାଥ ବଦୋପାଧ୍ୟାୟ ବଲକରେ ବିକରର
 ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଉଚ୍ଚାପ ହୋଇ ଏକ ବାବ-
 ପୁର ପଦ ଦେଇ ଅଗାମି ମାସରେ ଉଚ୍ଚାପ
 ପୁତ୍ରପୁତ୍ରକୁ ଯାହା କରବେ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିକା ସହର କଟକ ଦର୍ଶା-
 ଦକାର ଉଚ୍ଚାପ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁଶାଳକ ଉଚ୍ଚାପପୁତ୍ର
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରଥମ
ପୃଷ୍ଠା

ଭାରତୀୟ ମାତ୍ର ଅଗଷ୍ଟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମା. ଶ୍ରୀରାମ କ୍ରୀଷ୍ଣ ସନ ୧୯୩୮ ମାସ ୧୩ ତାରିଖ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଜାତମାସୁଲ ୫୩

ଅଭିପ୍ରାୟ

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନଳ ସହକାରେ ସର୍ବୋପା-
 ର୍ଣକୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ ଏ ପର୍ବକାଳରେ ଯେ-
 ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନର
 ସମାଜରେ ଅବିଦ୍ୟାପୂର୍ଣ୍ଣ । ଉତ୍ତମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ
 ହୋଇଅଛି । ଶ୍ରୀମତୀ କମଳାକାନ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ତମାସ
 ତା ୮୮ ରାଜ ଲିଖିତ ପଦ୍ୟକୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଭିପ୍ରାୟରେ
 ବିଧାୟ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରେ ଯେ
 ସମସ୍ତ ସାଧାରଣ ମନୋରଞ୍ଜନ ବିଷୟ ଅଥବା
 ବର୍ତ୍ତମାନର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରର ସାଧ୍ୟ ବିଷୟ ଓ
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ଦୁଃଖ ବିପ୍ଳା
 ଭଙ୍ଗକର ପ୍ରସ୍ତାବମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦ ଏ କଳ-
 ପରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦକଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅନୁ-
 ମାଦିତ ହୋଇ ଦେଖାଯିବ ସମ୍ଭବତଃ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
 ବ୍ୟାପକରେ ଯଥା ଦେଖା କାଳକ୍ରମେ ଉତ୍କଳ
 ବର୍ତ୍ତମାନର ଅନୁବାଦକଙ୍କର ବଦଳି ପାରିବ ।
 ଏ ଆଶା ଯେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମତେ
 ହୋଇଅଛି ବୋଲିବାର କାହୁଁଳି ଓ ବହୁକାଳ
 ଗ୍ରାହଣକର ଉତ୍କଳରେ ଏ ପର୍ବକାଳ କୌଣସି
 ଉତ୍କଳ ନ ଦେଖିବାର ଅମ୍ଭେମାନେ ଉଚ୍ଚ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ । ସମ୍ପ୍ରତି ଯେଉଁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ
 ହେଲା ଏଥିରେ ଉତ୍କଳ ଲିଖିତ କୌଣସି ବିଷୟ
 ଅପ୍ରକାଶ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପକି ଅଧିକା-
 ଶ୍ରେଣୀରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ସାଧାରଣ
 ଉତ୍କଳ ବିଷୟରେ ସାଧାରଣ ସାହା କଲୁକା

ଥିବ ସେ ସବୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ବିଶ୍ୱ-
 ସ୍ତୁତିକ ପର୍ବକାଳରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।
 ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରକାଶ ଏକକ କଲୁକା ଯେ
 ଗତ ଉତ୍କଳରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଭାଗରେ
 ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ଲିଖିତ କେତେକ କଥା ଉଚ୍ଚ
 ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନୁରକ୍ତ
 ହୋଇଅଛୁ ଓ ବଙ୍ଗଳା ଅନୁବାଦକଙ୍କ ମଧ୍ୟ-
 ମାନେ କେହି ଓଡ଼ିଆ ନ ଜାଣିବାର ଯାହା
 ବିଶ୍ୱର ଥିଲୁ ତାହା ଉତ୍କଳର ଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ
 ହେଉଅଛି ।

ଜଳକର ଦାୟିତ୍ୱ

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବାବୁ
 ବଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ କଲୁକାରେକ
 ଭରଦାସରେ ବଡ଼ ହରଦରେ ପଢ଼ାଅଛନ୍ତି ।
 ଦର୍ପଣ ଦୁହାରେ ଜଳକର ଦେବାପାଇଁ ଉତ୍ତ-
 ଦର୍ଷକୁ କଲୁକାରେ କରୁଥିଲେ । ଗଜବର୍ଣ୍ଣର
 ଜଳକର ଅବାସରେ କେତେକ ଦେବୀର ଏକକ
 କଲୁକାରେ ରବ କରବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ
 ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଦେବକ ଭରଦାସ ଶ୍ରୀମତୀ
 କଲୁକାରେକଙ୍କୁ କଲୁକାରେ ଜଳକ ହେଲା ।
 ସାହେବ ବାବୁଙ୍କଠାରୁ କେତେକ ବିଷୟ ଜାଣି
 କରବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଜଣାଇଲେ ଜଳକ
 କଲେ ଓ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିବାକୁ କଲୁକା । ବାବୁ
 ସେହି ସାତଜଣ ଥିବାର କେତେକ କଲୁ ଉତ୍କଳ

ହେଲେ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳରେ ଧରାହୋଇ
 ଗଲେ । ଉତ୍କଳ ହେଲା ଉତ୍କଳ ପ୍ରଥମେ
 ଅପାଳକର ଅବମାନନା କରବାରେ ଏହାକ
 ଉତ୍କଳରେ ଏକକା ଅର୍ଥପତ୍ର ହେଲା ଓ ଅଭ
 ବି ଅପଗ୍ୟ ହେଲୁକା ପାଞ୍ଚକାର ମୂଲ୍ୟକା
 ଦେଇ ବିଶ୍ୱରାଜ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳରେ
 ତା ୧ ରଖରେ କଣ୍ଠି ଦେବ । ଅମ୍ଭେମାନେ
 ନୋକଦମାର ବାଗଦସ୍ୟ ଦେଖି ନାହିଁ ସୁତରାଂ
 ଦେଖି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଏ ମୋକଦମା ତଲ-
 ଅଛି କହ ନ ପାରି । ଦେବକ ବିଶ୍ୱରକେ-
 ପ୍ରମାଣକୁ ଯାହା ଶୁଣିଲୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲୁ
 ସମ୍ପ୍ରତି କଲୁକାରେକଙ୍କ ସମସ୍ତ ହିତୁମ ବିଷ-
 ଯରେ କମିଶନରେ ଅପିଲ ଦେବାର ଉତ୍କଳ
 ହୋଇଅଛି ଓ ବାବୁ ମଧ୍ୟ ଅପିଲ କଲୁକା
 ବୋଲି ଶୁଣୁଅଛୁ ଅଳ୍ପକି ଅମ୍ଭେମାନେ ଦର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ମୋକଦମାର ଗୁଣ ଯୋଗ କଲୁ ହିତୁ ବି
 ପାରୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ହେଉଅଛି
 ଯେ ଜଳକର କେତେ ଜମିଦାରଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
 ରହିବା ଦୁସ୍ତର ହେବ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିମିତ୍ତ ଏମାନ-
 କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳର ସମସ୍ତ-
 ରେ ଶକ୍ତି ନ ହେଲେ ଜମିଦାରୀ ଲାଲମ ହେବ
 ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ହାତମଳ ସାକ୍ଷାତରେ ବିଶ୍ୱରାଜ୍ୟରେ
 ଅପି ବିଶ୍ୱରାଜ୍ୟ ହେବାକୁ ହିତୁକାହିଁ । ମାତ୍ର
 ଜଳକର ଶକ୍ତି ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅପମାନ
 ସହ୍ୟ କରବାକୁ ପଡ଼ିବ ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି ।
 ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜମିଦାରମାନେ ଯେଦେ

ନୀଳ ଜଳକୁ ଘଣ୍ଟା କରିବେ ଭେଦେ ଭୟରେ ବିଚାରି ଚିତ୍ତ ନାହିଁ ।

ସବୁଠିକିକନ ହାତମଙ୍ଗଳ କ୍ଷମତା ।

ଅମୃତମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମାନବର କାମ୍ବଳସାହେବ ଯେକାଳରେ ଏକର୍ମରେ ନିୟୁତ ହେଲେ ଭେଦଭେଦରେ ବଜ୍ରବି ସମସ୍ତେ ମହା ଅନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶକର ବସୁଥିଲେ ଯେ ଏହାକିଶୋର ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ପ୍ରାୟ ଚୁମାସ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏତେ ଅଭିନବ ଅଙ୍ଗ ଓ ଜନ୍ମନାମାନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ଯେ ତାହା ଦେଖି ଲୋକେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେଣି । ପୁରୁଷର ଚୟମନାନ ଏକାଦେକରେ ରହିତ ହୋଇଯିବ ଓ ଏ ମହାଗୟା ଯାହା ଭଲ ଜାଣିବେ ତାହା ଭଲ ହେବ ଏ କଥା ବଡ଼ ଭୟଙ୍କର ଅଟଇ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସମାଜ ପ୍ରଗତିକଲେ ଭୟର ଭଲ ମନ ବିଚାରକୁ ଅବକାଶ ମିଳିବ ଓ ତାହା ଭଲ ଜଣାଗଲଠାରୁ ଅଭି ବସୟରେ ସମସ୍ତେସମୟ କରିବେ । ଏକକାଳରେ ଗୁରୁଅତ୍ତେ ସବୁ ନୁଅବିଧାନ କରିବାର ପ୍ରାୟକୁ କେମିଳ ସାହେବଙ୍କର ଗୁରୁ ଅତ୍ତେ ଦୁଷ୍ଟି ଫେରୁଅଛି (ଗାସନବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଭ ଏପରି ହେବା ସାମାନ୍ୟ ଗୁଣ ନୁହଇ) ଏକିକ ଜଣାଗଲ ହୋଇଲେ ସବୁ ବିଧାନ ଯେ ଭଲ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଯେଉଁ ପରବର୍ତ୍ତନମାନ କରିବାରୁ ଦୃଢ଼ବନ୍ଧୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ମଙ୍ଗଳକର ଅଟଇ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଅନ୍ୟତର ଜନ୍ମନା ମଧ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଓ ଏହିସବୁ ଦେଖି ଅମୃତମାନେ ବୋଲୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏକାଦେକେ ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବସିଲେ ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟତର ଚୟମନାଧିକରେ ସବୁଠିକିକନ ହାତମଙ୍ଗଳ କ୍ଷମତା ଖବର କରିବାରୁ କଥାକୁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କରୁ ଅବଗତ ହୋଇଅଛି । ତାହା ଏହି ଯେ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବୋଲନ୍ତି କି ସବୁଠିକିକନ ହାତମଙ୍ଗଳ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର ପୁତ୍ର କ୍ଷମତା ପାଇବାରୁ ତହିଁର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଚୟ ପାଇ ନାହିଁ । ବାବର ତାହାକି କିଛିରେ ଅଧିକ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ପଞ୍ଚାବ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍ତର-ଦାରୁକ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା କଲେକ୍ସ-

ରୁମାନେ ସର ଯେବେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଭେଦେ ହେଲ ଭେଦେ ଏମାନଙ୍କର କାହିଁକି ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ସେ କମିଶନରମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଅଛନ୍ତି କି ଅଧିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କ୍ଷମତା ଉଣା କରିବେଲେ କୌଣସି ବ୍ୟତୀତ ହେବ କି ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ଉଚ୍ଚା ଯେ କି ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ସଦର ଉଣା କର୍ମଗୁଣ ଚିହ୍ନିତ ହେଉ ଅବା ଅଗଣିତ ହେଉ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ପୁତ୍ର କ୍ଷମତା ପାଇବ ନାହିଁ ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ମଙ୍ଗଳମା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କିଛିରେ ଅଧିକ ହେବ ।

ଏତଦ୍ଦି ଚୟମ କରୁବାରୁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କାହିଁକି ମନ ବଜାଇଲେ ଅମୃତମାନେ ସ୍ଥିର କରି ପାରୁ ନାହିଁ । ଭଲ ଚୟମ ଦମ୍ଭ ହେଲ ଗୁଲ ଅପୁଅଛି କୌଣସି ଅପୁଅଧା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଓ କରୁବଦ ବ୍ୟବ ଗୁଣିର ଉନ୍ନତ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ତମ ହାତମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି ଏସମୟରେ ତାହାକି କ୍ଷମତା ଅଧିକ ନ ହୋଇ ଉଣା ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବଡ଼ ତମ୍ଭାରୁ ଜଣାଯାଏ । ଏ ଅଙ୍ଗୁଳି ପ୍ରଗତି ହେଲେ କେବଳ ଦେଗାୟ ଦିପୋତି କଲେକ୍ଟରଙ୍କ କ୍ଷମତା ଉଣା ହେବ ଓ ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାରୁକ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ର କ୍ଷମତା ପାଇବେ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଦେଗାୟ କେବଳ ଉନ୍ନତ କଥା ସରଇ । ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତର-ଦାରୁକ ରହିତ ଜନ୍ମନା, ଦୁଇଦିନେ ସାମାନ୍ୟ ବିଧା ପ୍ରାପ୍ତ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଉତ୍ତରମ ଦେବା ଓ ତାହାଦ୍ୱେ ଉତ୍ତରମଗୁରୁଙ୍କର କ୍ଷମତା ଖବର ବାବା ଏ ଚିନୋଟି କଥାକୁ ଏକିକ କଲେ ଦେଗାୟ କେବଳେ ଅଧୋଗତ କେମନ୍ତ ସମାଜସୁଦରପାୟ ହୋଇଅଛି । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଏତେବଡ଼ ବୃତ୍ତିମାନ ହୋଇ ବଦଳା ଓ ଉତ୍ତରବର୍ଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ କଣ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ବିଦ୍ୟା ଓ ବୃତ୍ତିର ବିଶେଷ ଉନ୍ନତ ଦେଖାଯାଏ ସେଠାରେ ଯଦି ଅଧିକ କ୍ଷମତା ନ ହେଲୁ ଭେଦେ ସେ ବିଦ୍ୟା ବୃତ୍ତି କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ । କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଦା ବୃତ୍ତି ବାହାରେ ଓ ଯାହା ଉପରେ ଗୁରୁତର ଭାବ ଦିଆଯାଏ ସେ ଉକ୍ତ ଗୁରୁକୁ ବଦଳା ବାରଣ ଅଧିକ ବୃତ୍ତି ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଓ ବୃତ୍ତି ବଳରେ ଯେବେ ସେସବୁ ସୁନ୍ଦରପ୍ରଥେ ବହନ କରେ ଭେଦେ ଅବର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ର ହୁଅଇ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟ ସାମା ଜ୍ଞାନ

କରି ତାହାପରି ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ବୃତ୍ତିମାନ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ସାମାନ୍ୟ କର୍ମ ଦିଅଗଲେ ପରିଚାଳନା ନ ହେବାରୁ ତାହାର ବୃତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ବଦଳିଲ ପ୍ରାୟ ମୋଟ ଓ ମଲିନ ହୁଅଇ ଓ ଅଭି ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ତାହାପରି ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନ କରି ବିଦ୍ୟା ଅଧିକ କରିବାରୁ ଅନ୍ୟତର ଜ୍ଞାନ ବଦଳି । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯେବେ ଦେଗାୟ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଉନ୍ନତ ଦେଖା କରନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ବଦଳାରେ ଉତ୍ତରଦାରୁକ ଚୟମ ପ୍ରତିଳ ନିରବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ନ ହୋଇ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ପଞ୍ଚାବରେ ବଦଳାଇ ଚୟମ ଗଲାଇବାକୁ ବାଞ୍ଛା କରନ୍ତେ । ପ୍ରତୀମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦେବା ଯେବେ ଗୁଣର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଅଇ ଭେଦେ ଯୋଗ୍ୟତାସାରେ ଅଧିକ କ୍ଷମତା ଦେବାର ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାହା ହେଲେ ବିଷୟର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଓ ଯୋଗ୍ୟତାର ଉନ୍ନତ ଏକସରେ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ସୁମାର୍ଗ ଶୁଭ କାହିଁକି ଏମନ୍ତ ଗହ୍ନିକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବିଷୟ ଗୁଣାଯାଉ ନାହିଁ । ଯେବେ ସବୁଠିକିକନ ହାତମଙ୍ଗଳ ଅନ୍ୟତର କରିବେ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଛି ଭେଦେ କିଛି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଅପଣା ଅଧିକ କର୍ମଗୁଣକୁ କ୍ଷମତା ଦେବା ବିଷୟରେ ଯେ ଅଧିକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେଉଁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ସେମନ୍ତ କ୍ଷମତା ଦେବାର ଉଚିତ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବେ ଏଥିରେ ସକଳ ଅନ୍ୟତର ବୋଧହୋଇବେ ।

ତମ୍ଭାର ମହିତକଥା ।

ଅନୁଦନହେଲ ଦିକ୍ଷିତରୁ ଏକସମ୍ପା ମହିତକଥା ବ୍ୟବହାରୀ ଏ ନଗରରେ ଅଧି ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଜାତିରେ ମୁଗଳମାନ ଓ ଏଇ ମହାତ୍ମ୍ୟଦେଶରେ ଥିବାର ବୋଲନ୍ତି । ଗତ ଗଜବାର ଓ ସୋମବାର ବାବୁ ବିଦ୍ୟନାଥପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଗୃହରେ ଏହାଙ୍କର ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମ୍ପା ହୋଇଥିଲା । ନଗରର ଦେଗା ବିଦେଗୀ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ମହାନ୍ତଲୋକଙ୍କ କିଛିକୁ ଅମ-ଦୁଶସ୍ୟ ଯାଇଥିଲା ଓ ନୂତନପ୍ରକାର ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ବହୁକଲେକ ଅଧିଥିଲେ । ଯେଉଁ ଅଗଣାରେ ଯାହା ହେବାର ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ଗୁଣପାତରେ ବାରଦା ଅଛି ତହିଁରେ ଏକପାତରେ ଉତ୍ତରଦାରୁକ ଓ ତାହାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାରଦାରେ ଫିରିକିକ ବିଦିବାର ସ୍ଥାନ ହୋଇ-

ଥୁଲ ଅର୍ଥ ପୁରୁଷାଣ ବାରିକାର ଏକପାଶରେ
 ଦକ୍ଷାଳୀ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଅନ୍ୟାପାଶରେ ମାରଣୋଦ୍ଧ
 ଲେକପୁସ୍ତା ଓ ମୁଖଲମାଳମାନେ ଦିଅଥିଲେ ।
 ଅଗଣାମଧ୍ୟରେ ବଜାଳୀବାବୁଙ୍କ ବସିବା ବାରିକା
 ସମ୍ପ୍ର ମରେ ଓ ଭାଷାକୁ ପଢ଼ିବର ଜୁରୁସିଦ୍ଧିକାର
 ଜହ୍ନରେ ସ୍ୱପ୍ନ ବାବୁ ଓ ଭାଷାଙ୍କ ଗୁରୁତାପ୍ରଭୃତି
 ସ୍ୱପ୍ନକୁ ନେଇଲେକ ବସିଥିଲେ ଜହ୍ନରେ
 ବାରିକାରେ ବସିବାଲେକଙ୍କର ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି
 ଗ୍ରହ ହୋଇ ନାହିଁ ଫିରୁଜିମାନେ ଯେଉଁ ଦିଗରେ
 ଦିଅଥିଲେ ସେଦିଗରେ ଅଲୁଅ ଥୁଲ କି ନାହିଁ
 ମନେ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ କାରଣ ଭାଷାଙ୍କ ମୁହିଁ ଦେଖା-
 ଯାଇ ନ ଥିଲ । ଅଥବା ବିଲମ୍ବ ଇଞ୍ଜିରୀଙ୍କ
 ସମ୍ପ୍ର ମରେ ଥିବାର ଭାଷାଙ୍କ ମୁଖଲେଖା ପ୍ରଭ-
 ବରେ ଏମାନଙ୍କର କଲେବର ଅଦୃଶ୍ୟପ୍ରାୟ
 ହେଲା । ଯାହା ହେଉ ଲୋକାରଣ୍ୟରେ ସମାହାନ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ଗରୁଡ଼ମାନେ ନାନାହାନ-
 ରେ ଭାଲପସପଣା ଦେଇ କିଷ୍କିବାବୁ ବସୁପୁର-
 ମାଣରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଦୋଷ ଗଣନ୍ତି ହୋଇଥିଲ ।
 ବାବୁମହାପାୟ ଅଭର ଗୋଲବ ବ୍ୟୟକରବାରେ
 ବାଲରଜା ପ୍ରକାଶ କରି ନ ଥିଲେ ସୁତରାଂ ମଧ୍ୟ-
 ରେ ଗୋଲବକଳ ସିନ୍ଧୁବାବୁ ଗଣାଇଲ ଭାଷ ଓ
 ଲବଜ ଗୁଣ୍ଡର ଗାଳନମସଲ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଥି-
 ନାହିଁ କଣ୍ଠର ଶୁଷ୍କତା ଲିଦାରଣ ହୋଇଥିଲ ।
 ପାନ ଗୁଡ଼ାପୁସାଇ ଓଡ଼ିଆ ବଜାଳୀମାନେ
 ମୁଲର ଦେଖିବ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ତେବେ
 ଯଦ୍ୟପି ଭାଷାଙ୍କର ଉପ୍ପି ଭାଜ ନ ହେଲା ଭାଷା
 ବାବୁଙ୍କର ଦୋଷ ନୁହଇ ଅଧୁନିକ ସତ୍ୟଭାର
 ଯେ ଦୋଷ ଅଟଇ ଓ ସେବିଷୟରେ ବାବୁଙ୍କୁ
 ଉଠା ଜ୍ଞାନ କରୁଥାଇ ନ ପାରେ ସତ୍ତ୍ୱରେ ପାନ
 କି ଗୁଡ଼ାଣ ଖାଇବାର ପଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଚଳିତ
 ନୁହଇ ଏଥିରେ ଯେବେ ଅଳ୍ପ ମିଳିଗଲା ଭାଷାକୁ
 ଦିଶୁବାବୁର ବଥା ଜ୍ଞାନକର କିଏ କିଦାକରବ ?
 ମହଲସମୟରେ ବରୋବସୁ ଏପ୍ରାୟ ଅଟଇ
 ସଦରପୁରରେ ଲେକବର ଥାଟ ଏମନ୍ତ ହୋ-
 ଉଥିଲା ଯେ କଳକ୍ରବଳ ଓ ଦରବାନମାନେ
 ବହୁବସୁରେ ଅମସି ଭବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସରକୁ ନେଲେ
 ଜଥାର ଧକମଧ୍ୟକା ଓ ମାଜରସୁରେ କେତେ
 ଉପଲେକ ଫେରିଗଲେ । ବଜାଳୀମାନେ
 ଏକେ ନୁଅଯାଧା ଦେଖିବାକୁ ଅସିଥିଲେ
 ମୁସୋନ ନ ପାଇବାରୁ ଫେରିଯାଇ କିଏ କଣ
 ହୁଲ ସେବୁ କେତେ ଅବା ବର୍ଣ୍ଣନକରବା ।
 ଭାଷାଙ୍କ ଦେଖାଇବାପାଇଁ ବକୋବସୁ କରବା
 ସହଜ ନୁହଇ ।

ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ ସଜ୍ଜାବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଅର୍ଥ
 କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଁ ନାହିଁ ବାବୁ ବୈଦ୍ୟନାଥ-
 ପଣ୍ଡିତ ଦରପଣିର ଗଜା ଅଟନ୍ତି ଭାଷାଙ୍କ ସୁହ-
 ରେ ଅନୁଦେଶୀୟ ସବ୍ୟସାଧାରଣଙ୍କର ଏହୁ
 ପ୍ରଥମଥର ନିମନ୍ତଣ ଅଭବଦ ସେଠା ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ଜାଣିବାକୁ ଅନେକ ଲୋକ କୌତୁକ ହେବେ-
 ବୋଲି ଏତେ ଦାହୁଲ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାହେଲ ନୋହଲେ
 ଅନୁମାନେ ଏକଦିନାସ ବହନ୍ତୁ ଯେ ଏ ସତ୍ତ୍ୱରେ
 ମାଜକ୍ଷେତ୍ରପ୍ରଭୃତି ଚିନ୍ତିତକର୍ମଣ୍ୟ ଓ ପଲ୍ଲଟନର
 କେତେକ ସାହେବ ଅସିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର
 ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥିଲ ଏହା ଅତି ସୁଖର
 କଷୟ ଅଟଇ ଓ ଏଥିପାଇଁ ବାବୁ ବୈଦ୍ୟନାଥ-
 ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଅନୁମାନେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ
 ଅନୁଦେଶୀୟ ଅନ୍ୟ କେତୁବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଉଦ୍ଭବଜ ବାବୁମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜାକୁ ଅମନ୍ତଣ କରି-
 ନ ଥିଲେ ବାବୁ ଏହାର ମୁସପାଳ କରିଅଛନ୍ତି
 ହାକିମଙ୍କ ସହରେ ଦେଶର ଗଜା ଓ ଜମିଦା-
 ରଙ୍କର ଏତ୍ତସ ସଭାବ ରହିବା କେତେ ଉତ୍ତମ
 କଥା ଭାଷା ବର୍ଣ୍ଣନାକରବାଇ ବାହୁଲ୍ୟ ଅନୁ-
 ମାନେ ଉଚ୍ଚସାଧୁ ଯେ ଏଣିକି ଏପ୍ରକାର
 ସଭାବ ରଖିବାପାଇଁ ଅଭିଳେଷମାନେ ଉପା-
 ହୁକ ହେବେ ।
 ବାଜକାରମାନେ ଯେପସପୁ ଅଧର୍ଯ୍ୟ କୌତୁକ
 ଦେଖାଇଲେ ଭାଷା ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ଦେହ
 ପୂର୍ବେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଅଭବଦ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ
 ଅନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହୁଥିଲା ଓ ପ୍ରଜକ୍ତପୁରେ
 ବାଜକାରଙ୍କର ପ୍ରମୋଦା ବରୁଥିଲେ ବାସୁବରେ
 ଏମାନଙ୍କର ସାଧନା ଅତି ଉମଲାର ଅଟଇ
 ଚତ୍ତେଇପର ମନୁଷ୍ୟ ଉପରକୁ ଉତ୍ତୟାଇ ବସୋ-
 ଭପ୍ରାୟ ଶୂନ୍ୟରେ ଓଲଟା ବାଜ କରି ପ୍ରଜବାର
 ସୁହାଜରେ ବସିବା ମନୁଷ୍ୟରସାଧ୍ୟ ବୋଲି ଯାହାଙ୍କ-
 ର ବିସ୍ତାସ ନ ଥିଲା ସେମାନେ ପ୍ରଭାଷରେ ସେସବୁ
 ଦେଖିଲେ । ବସୋଟି ସିଲ ପ୍ରଥମେ ଜଳରେ
 ଗୋଟିପୁଅଙ୍କ ପ୍ରାୟ ବଜମାନ ଦେଖାଇଲେ
 ମାତ୍ର ଗୋଟିପୁଅମାନେ ଏମନ୍ତ ଅବଲୀକାନ୍ତମେ
 କଠିନ ବଜମାନ ଉଜ୍ଜିବାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ
 ଏବକଣ ଗୋଡ଼ ଉର୍ଦ୍ଧକୁ ଦଇ ଗୋଇଥାଏ
 ଭାଷା ଗୋଡ଼ ଉପରେ ଅଭିଳେଷେ ଛିଡ଼ାହୋଇ
 ବଜମାନ ଉର୍ଦ୍ଧଥାଏ ଓ କେତେବେଳେ ଏ
 ଦୁଇଜଣ ଉପରେ ଅଭିଳେଷେ ଛିଡ଼ାହୋଇ
 ଥାଏ ବୌଦ୍ଧରେ ବାରି ପ ଥୁଲ ଭାଷା ଉପରେ
 ଅଭିପ୍ରୁ ଉଦେଶରେ ଦେହ ଜଳ ଉପର ହୋଇ
 ବୁଲୁଥାଏ । ଏପରି ବହୁଳ ଅଧର୍ଯ୍ୟ ବଥାମାନ

ଦେଖାଇଲେ ଜଥାର ଏକକରେ ଭାଷାଙ୍କର
 ବିଦ୍ୟା ଗେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ବୋଲି-
 ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ହୁମ୍ଭର ବିଷୟ ଯେ ଓଡ଼ିଶା
 ଶର୍ଚ୍ଚନ ଦେଖ ଏଠାରେ ଏହାଙ୍କର ଅଗାଧୁସ
 ଫଳ ହେବ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଏହାଙ୍କର ସବୁ
 ଗୁଣର ପରିଚୟ ମିଳିବ କି ନାହିଁ ସକେହ
 ଯାହା ହେଉ ବାବୁ ବ୍ୟବନାଥ ପଣ୍ଡିତ ଯେମନ୍ତ
 ମଜଲସ କରି ନ ଥିଲେ ତେମନ୍ତ ଏବଥର
 ମଜଲସ କରି ଅଧର୍ଯ୍ୟ କୌତୁକମାନ ଦେଖାଇ
 ସବ୍ୟସାଧାରଣଙ୍କର ଅପାର ଅନନ୍ଦ ଯାଉକଲେ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗଜଗୁରୁବାର ଗ୍ରାସୁକୁ ଜିଜିବାହେବ ବାଲେ-
 ଶୁରଠାରୁ ଏ ନଗରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କଲେ ।
 ଗ୍ରାସୁକୁ ବିମିଶନର ସାହେବ ବାଲେଶୁରର
 ଫିରୁଅସି ନେଉଳପୁରବାଟେ ଜଳକର ବାସି-
 ସବୁ ଭଦାରଖ କରି ଅସୁଅଛନ୍ତି । ଭଦାରଖର
 ଫଳ କି ହେବ ପରେ ଜଣାଯିବ ।
 ବାବୁ ବରଦାହାନ୍ତ ମଜୁମଦାର ତ୍ରେପୁର୍ଣୀ-
 ଜଲେକ୍ଷୁରଙ୍କ ବିଷାୟ ଗଜ ଗୁରୁବାର ସୁସରେ
 ଟଙ୍କାବାଦ୍ଧ ଓ ଲୁଗାପଟା କେତେ ଗେଣ୍ଡା ଯାଇ-
 ଅଛି । ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଭଦ୍ର ଅରଦନ ହିଛି ଟଙ୍କା
 ଓ ଉତ୍ତା ବାବୁ ମିଳିଲ ।
 ଗ୍ରାସୁକୁ ଟଙ୍କାବଦ୍ୟାହେବ କଟକରେ ପ୍ରଥମ-
 ଶ୍ରେଣୀର ଜିଏସ୍ ମାଜକ୍ଷେତ୍ର ପଦରେ ଏକଟି
 ସୁତ୍ତପଦିସୁକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଗଜପ୍ରାହରେ ବାବୁ ବରଦାହାନ୍ତମଜୁମଦାର
 ତ୍ରେପୁର୍ଣୀ ମାଜକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ କଚେରୀରେ ମୋଟିଏ
 ଯାଧା ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଭାଲ ମକଦମାରେ
 ଜାଲ ବସୁଜ ମୁକ୍ତାରନାନୀରେ ଚିନ୍ତିତ ଲେଖି-
 ଥିବା ମୁକ୍ତାର ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତାରନାମା ଲେଖି-
 ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନଇ ନାହିଁ ଉହଁର ପ୍ରମାଣ
 ନିମିତ୍ତ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଜ ୧୩୯୫ ଛଣ ଲେକ
 ସହଜ କଚେରୀକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ
 ଦେହର ମୁଗୁଣାଏ ପିକା ପାହେଡ଼ାରେ ଘୋଡ଼ା
 ଯାଇଥିଲା କେବଳ ଅଖି ନାକ ଓ ମୁହଁର
 ବସୁକୁ ଅଂଗ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଏପରି
 ଦେଶରେ କଚେରୀକୁ ଅସିବା ଅଭିନବ କୌ-
 ତୁକ ଦେଖି ଯାଧାପ୍ରିୟ ବଜାଳୀମାନେ ସତ୍ତ୍ୱରେ
 ଗୋଡ଼ାଉଥିଲେ ଓ କଚେରୀର ଲୋକ ଭାଷାଙ୍କୁ
 ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିଲେ ହୁମ୍ଭରବିଷୟ ଯେ

ଏମାନେ ବହୁତ ଦେଲ ରତ୍ନ କିଛି ଭାଗ୍ୟ ବାହାର ବଳେ ନାହିଁ ।

ଏବର୍ଷ ଏସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବତ୍ରରେ ପୁସାଳକ ହେବାର ଜଣାଯାଏ ଓ ମଦ୍ୟପି କୁ ସ୍ଥାନ ବିଦେଶରେ ବର୍ଷା ବହୁତ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ନୂନାଧିକରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରଚଳନ ବର୍ଷା ହେଉଥିବାର କୃଷିକର୍ମ ଲୋକ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରକଳ ବନ୍ଧି ହୋଇଅଛି ତାହା ଗାଈ ଗୁଡ଼ି ଗଲେ ଅତି କଷ୍ଟ ହୁଏତ ନାହିଁ । ଏ ନିକଟରେ ଗରୁଡ଼ବର୍ଷାରେ ଅଧିକ ହୋଇଅଛି ।

ଏସିଧୁଷ୍ଟିକ ସଂବାଦ ସର୍ବତ୍ର ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ବିଲକ୍ଷ୍ମର ଗଳ ପ୍ରକର୍ଷନରେ ଗୁରୁତରବର୍ଷର ନାନାସ୍ଥାନର ପଠା-ଯାଇଥିବା ଶିଳ୍ପକର୍ମମାନ କଟୁ ଉତ୍ତମ ହୋଇ-ଅଛି ବିଦେଶ ଭାରତୀୟ ଦର୍ମରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶ ଗୁରୁତରବର୍ଷର ସମକକ୍ଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶ ଭାରତୀୟ ଦର୍ମ ଚାକାର ଲୁଗାଗୁଣିବା ଓ ଲୁଗାରେ ଫଳ ଉତ୍ତମ ନିକଟ ବରଦା ଧୂଳି-ବା-ବାଜୁର ଓ ମହାପୁରର ଚଳନକାର୍ଯ୍ୟର ପାତ୍ର ଏବଂ ବହୁଦେଶର ଗୁଣା ନୋର ଦର୍ମ ଏସମସ୍ତ ଉତ୍କଳ ହୋଇଅଛି । କଟକର ବି ଭାରତୀୟ ଦର୍ମ କିଛି ଯାଇ ନାହିଁ ? ଯେବେ ଯାଇଥାଏ ତେବେ ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ନ ଥିବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ପ୍ରକଳ ହୋଇ ନ ଥିବ ଓ ସେହିପ ହେଲେ କଟକ ବାରଗରକର ଅତି ଅଧର ରହିବ ନାହିଁ ।

ବଜ୍ରାଲୋଚରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଗୋଡ଼ା ଦୋଳ ଖେଳ ହେଉଅଛି ବର୍ଷାକାଳ ହେଉଛି କି ଏଥିରେ କିଛି ବ୍ୟାଘାତ ହୁଅଇ ନାହିଁ ?

ପାର୍ବତୀ ଦେବରେ ଚିପରମାତରେ ପୂର୍ବକ୍ଷ ପଞ୍ଚଅଳ ଏବଂ ତାହା ବିଚାରରକମିତା ଚିପରମାତ୍ର ହାତୀ ଉପାୟ ହୋଇଅଛି ଓ ଚିପରମାତରେ ବିଦେଶର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ରୂପେ ଜାଣିବା କାରଣ ଗବର୍ଷର ଚେନରଲ ସାହେବ ଚିପରମାତରେ ଥିବା କୃଷିକ ମହିଳା ଶକ୍ତିରୁ ପତ୍ର ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଅଇ ଏସମସ୍ତ ଜଗାଗଲଠାନ୍ତ ଏଠାରେ ଚେନା ଉଠାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ହେବ ।

ଯେଉଁମାନେ ଗୁରୁତରବର୍ଷର ଚାଳଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ବ୍ୟବସାୟ ବିଭବରେ ଚଳି ବରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଚାରିଆ ପାଇଁ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଅଧିକ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଡାକ୍ତର ଉତ୍କଳରୁ ସାହେବ ବିଲକ୍ଷ୍ମରେ ବିଦିଅବା ଗୁରୁତରବର୍ଷର ଅଧିକ ବ୍ୟବ-

କରା ବାରଣ କିମି ଯିବ ପାଞ୍ଚାଳରେ ପାଞ୍ଚା ଦେଉଅଛନ୍ତି କି ଚାଳଦେଶୀୟକ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଲୋକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସଦାର୍ଥ ଅଧିକ ବିଦେଶର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନର ଲଳ ବାୟୁ ମନ ଥିବାର କୁଳ-ବିଦେଶ ଉତ୍କଳ ହୁଅଇ ସେଠାରେ ବାସ କରୁ-ଥିବା ଲୋକେ ଅଧିକ ବିନା ବହୁଦେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକଲେ ଅଧିକ ସେମାନଙ୍କର ମହୋଷଧ ଅଧିକ ଓ ଏହା ବ୍ୟବହାର କର ସେମାନେ ପରଶମା ଓ ସବଳ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅଇ ତାହା ଅଧିକ ଓ ଚିନ ଓ ଏ ଦେଶୀୟ ଅଧିକ ଉତ୍କଳ ସମ୍ପର୍କେ ନ ମିଶିଲେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ପାରବ ନାହିଁ ।

ଗଜ ରୁମାସ ପାଇଁ ଦେଲକ ବ୍ୟବହାର ଅଧି-ମାନେ ଗଜରୁମା ୫୮ ଜା ଲେଖାଏଁ ଦରରେ ଲାଭ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଅଧିକ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଗାମୀ ନବେମ୍ବର ମାସରେ ନବାବ ମନୁଦ ଦିଲଲକୁ ଗୁରୁତରବର୍ଷର ନିକଟ ଉପାଧି ଦେବା କାରଣ ମହାମାନବ ଗବର୍ଷର ଚେନରଲ ସାହେବ ଲକ୍ଷ୍ମିରେ ଏକ ଦରବାର କରଦେ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଦିତ୍ୟସିଂହାଦେବ ମହାପତ୍ର ସମାପ୍ତେଷୁ !
ଶିବେଦନନିଦଂ

ମହାପତ୍ର ! ଅପଣ ଶୁଣିବା ହୋଇଥିବେ ଅନୁମନ୍ତଙ୍କ ବଧ ସମୟରେ ତୁର୍ଯ୍ୟୋ-ଧନ ଶାକୁଣି ଓ ଅକୂଳ ଏତୁରୁଣି ସ୍ତ୍ରୀମ-ନୁରତ ଦେବି ଅନୁମନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରୁଥିଲେ ସେହିପରି କମିଶନର ସାହେବ ବିଶବାସନ ବାବୁ ଓ କମିଶନର ବାବୁ ପ୍ରତ୍ନ-ଚକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମୟରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତରବର୍ଷ-ବିକରଣ ନାମକ ପୁସ୍ତକ, ସମସ୍ତ ହେବାର ସମ୍ପାଦ, କୁଶଳ ଜା ୮୮ ରୂପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅନୁକୂଳ ବିଷୟ କରବାକୁ ଉପକ୍ରମ କରୁଅଛି ଇତ୍ୟାଦି ବାର୍ତ୍ତା-ବାହକ ପୁନଶ୍ଚ ଅନୁମନ୍ତଙ୍କ ପତ୍ରପତ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ କରା, ତାହା ପାଠ କରବାମାତ୍ର ଅଧିକ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ହର୍ଷ ଓ ବିଶାଦ ସୁଖରତ୍ନ ତାଳ ହେବ । ହର୍ଷର କାରଣ ଏହି ଶ୍ରଦ୍ଧ ଅପ୍ରେ ପୁସ୍ତକ ସ୍ଥିର ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଅଧିକ ମିତ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶର ପର୍ମ ଏପରି ମିଥ୍ୟାସମ୍ପାଦ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଉକ୍ତ ମହାପତ୍ର ଅପ୍ରେ ନବଦ୍ଵା-

ପରେ ଅଧ୍ୟାୟକ କରବା ସମୟରେ ଏହିପରି ଏକ ଗୁରୁତର ଅଧିକ ସମ୍ପାଦ ପ୍ରକାଶ କର-ଥିଲେ । ଯଥା—ଯାତ୍ରାପୁରର ଅନୁଗତ ନିର୍ଦ୍ଦା-ଶପୁର ଲବାସୀ ବାଉଥରପୁରୀର ପୁତ୍ର ବିଦ୍ୟନାଥପତ୍ରୀ ନାମକ ଜନେବ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ଠାରେ କୁଶଳ ହୋଇ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ମଉସିକାର ସମ୍ପାଦ, ଏକ ଦେବୀମା ଚଣ୍ଡୀପୁର ଉକ୍ତ ସମ୍ପାଦ ଅବଗତ ବସୁଇ ଶ୍ରୀବାଦ ଦର୍ମ ଉତ୍କଳରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପଞ୍ଚାଳ ଉକ୍ତ ସମ୍ପାଦକୁ ମିଥ୍ୟା ଚାହିଁ ଶ୍ରୀବାଦ ପ୍ରେକର୍ଷଣ କରୁଥିବାର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତାଦି ଅନେକକ୍ଷତ୍ର ହୋଇ ଅଧ୍ୟାୟକ ମନୁମିତ ହୋ-ଇଥିଲ ଅତଏବ ସମ୍ପାଦକମହାପତ୍ର ! ସହପ୍ରେକ୍ତ ପ୍ରକାଶର ପର୍ମ ଯେ କପରି ପ୍ରଶଂସାଦି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ପାଠକବର୍ଗକୁ ଅବଗତ କରୁଥିବାର ଅଧ୍ୟାୟକଙ୍କ ଅନ୍ୟଥା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପଞ୍ଚା-ଶକ ହୋଇ ଉତ୍କଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
ଶ୍ରୀ ହରିହର ଭାନୁ ମର୍ମୀ ।

ପୁରୁଷରେଷୁ ।
ଉତ୍କଳରେ ଗଣେ ପଠାଉଥିଲ ଅପଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବେ ଅଧ୍ୟାୟକ ଲେଖକ କମେଶିବର ଅପଣଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପାଠ ହୋଇଅଛି ଅପଣ ଚଣ୍ଡୀ କାବୁଳ ନାମରେ ଜଣେ ଟଙ୍କା ୫୦ ଜା ବଳ କର ଅଧିକ ଉତ୍କଳ ପଠାଉବା ହେବେ ଅପ୍ରେ ଏଥିରେ ବହୁତ ସମସ୍ତ କରୁଅଛି ଅଧିକ ମିତ୍ରବର୍ଗମାନଙ୍କୁ ୫୯୦ ଜା ପୁସ୍ତକମାନୁ ହେବ ଅପଣଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପାଠ ହେବାକୁ ଉତ୍କଳର ସାତପତ୍ର ବାଣୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତାବର ଥିବା ଯେ ଅପଣଙ୍କ ବଧ ପାଠ ହେବ ବୋଲି କହୁ ଅପ୍ରେ କୌଣସି ସମ୍ପାଦକ ଏକାନ୍ତ ସମାଧାନ କରୁଅଛି । ଉକ୍ତ ।
କମିତ୍ସଂ ପରମଚରୁରେଷୁ ।
୨୨୭୭୯ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶର ପର୍ମ ।

ମୂଲ୍ୟପାଠି
ବାବୁ ବିକ୍ରମପତ୍ରମାସୁକ ସମ୍ପାଦକର ଦଳପା ନ ୨
" ଶ୍ରୀମତୀମହାଶୟକ ଏକକ " ୫୯
" ଗୁରୁତରବର୍ଷର ବନ୍ଧ " ୫୯
ଏହି ଉତ୍କଳଖଗିନୀ ସର୍ବତ୍ର କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କୁଶାଳଙ୍କ ସମ୍ପାଦକରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦିନ
ପୃଷ୍ଠା

ଭାବରତ୍ନ ମାସେ ଅବସ୍ଥା ସନ୍ତୋଷମୟିନୀ । ମୁ । ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବ୍ୟାଘ୍ର ସନ ୧୭୮ ସାଲ ଗଣବାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୬
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଲ ୫୩

ଦେଲୁପତ୍ରିକା ସବୁବିଧାନ ହାସିମ ।
 ଦେଲୁପତ୍ରିକା ମୁଦ୍ରଣ ମହଲୁମା ଜାଲମଦ-
 ଗୋରେ ଯେଉଁ ଗୁହୀନାମେ ସପଥପୂର୍ବକ
 ମେସନ କଳଙ୍କ ପାଞ୍ଚାତରେ ବହୁଥିଲେ ଯେ
 ଦେଲୁପତ୍ରିକା ଅଗ୍ନିଶୁକ୍ଳ ମାତ୍ରଦେଖି ଉତ୍କଳ-
 ବାହେବ ତାହାକୁ ଗୁହୀର ଦେବାପାଇଁ ମାରପିଟ
 ବର ରୁଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଲେଖିବ ବାଜିତରେ ରଜି-
 ଥିଲେ ତାହାଙ୍କ କୋବାଳବନ୍ଧର ନକଲ ଉକ୍ତି
 ଅଗ୍ନିଶୁକ୍ଳ ମାତ୍ରଦେଖି ପାଇ ସେ ଗୁହୀକ ମଧ୍ୟରୁ
 ଏକଜଣ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ ଦେବାର
 ଅଭିଯୋଗ ଦରଦାକରଣ ଜଳସାହେବଙ୍କର
 ପଦମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଜଳସାହେବ
 ଶାହାକୁ ନାଲସ ବରଦାପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇ-
 ଅଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର
 ମତଦମା ଚେକ ଓ ମେତ୍ସ ଦେଲେ ପ୍ରକୃତ
 ବ୍ୟାଧାନକ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଏବେମା ଗେବନ
 ଉତ୍କଳ ବ୍ୟାପାରୀ ଅଭିମାନୀଙ୍କୁ କେବଳ
 ଉଦାରତ କର ନାଗରପତ୍ର ପଠାଇବେ ମାତ୍ର
 ଉତ୍କଳର ଉଦ୍ଧେବ ସ୍ୱପ୍ନ ଏହା କରବେ କି
 ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଚେକ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
 ଅନୁମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଯେ ଅନ୍ୟ
 ନାକମହାନ ଦେଲେ ଭଲ ହେବ । କିନ୍ତୁ
 ପରାଧୀନ ମହତମା ତଦାରଖକଲେ ଅସମି-
 ମାନକର ମନୋହର ହୋଇପାରେ । ପର-
 ସେଷରେ ଉତ୍କଳ ଗୁହୀ ହାସିମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 କୋବାଳବନ୍ଧ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ କେବଳ

ଏକଜଣ ନାମରେ କାହିଁକି ଜାଲମ ଦେବ ହିର
 କରପାର ନାହିଁ । ଏଥିରେ କି ଅନୁମାନେ
 ସେ ରୁଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର କଥା ମତ୍ୟ ଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ
 କରନ୍ତୁ ନା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ନାଲସ
 ହେବ ?

ଶାଉନ କମିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟ ।
 ଅନୁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 ଏ ବର୍ଷ ନଗର ପରିଷଦ ଓ ବାଟି ଘାଟମାନ
 ସଂସ୍କାର କରବା ପକ୍ଷରେ ଶାଉନ କମିଟୀ ବିଗେଷ
 ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ଟାଉନ ଟାକ୍ସର ଭାର ବ-
 ତାଇ ଲେକକଠାରୁ ଅଧିକ ୫୦୦ ଆନାପୂ କଲେ
 ଓ ମାସକୁ ୫୦୦୦୦ କା ଦେଉନରେ ଜଣେ ଅଧି-
 କା କର୍ମଗୁଣୀ ଉପସ୍ଥିତ କଲେ ବର୍ଷାକାଳ ଅରୁଣ
 ନ ହେଉଣୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ରୁଦ୍ରପାଞ୍ଚ ନାଲମାନ ପର-
 ଶ୍ୱାର ହେବାର ଦେଖି ଅନୁମାନେ ଭରସା
 କରୁଥିଲେ ଯେ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ଏବେ
 ବର୍ଷାକାଳ ଅଧି ଲୋକହୋଇ ନଗ ଅଭିଭବ
 ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗଜବର୍ତ୍ତମାତ୍ରରେ
 ଯେପରି ସତ୍ତ୍ୱେ କମ୍ପ ବସ୍ତିପାଗରେ ସଂସମାନେ
 ପହୁର ବୁଲି ଶାଉନ କମିଟୀକୁ ଅଗ୍ନିଦାସ କର-
 ଥିଲେ ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରୁଅଛନ୍ତି
 ସତ୍ତ୍ୱେ ଭରମଧ୍ୟକୁ ସିଦ୍ଧା ପାଇଁ ଏକ ଅତର
 ଲୋକ ପୂର୍ବେ ସେମନ୍ତ ବାହାରରେ ଗୋଡ଼
 ଥୋଇ ଘରେ ପଶୁଥିଲେ ସେହିପରି କରୁଅଛନ୍ତି
 ସତ୍ତ୍ୱେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୋଜା ପିଲି ଗୁଲବାର ପ୍ରାୟ

ରହୁତ ହୋଇଅଛି । ଏ ସବୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
 ଅନୁମାନେ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଶାଉନକମି-
 ଟୀର କର୍ମଗୁଣୀମାନେ ଅଭି କଥା କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଉତ୍କଳ ନଗର ପରିଷଦ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମେତ୍ସ-
 ନୁରମାନେ ସମଜ ନେଇ ବୁଲନ୍ତି ତାହାଙ୍କର
 ସୁଖକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ବର୍ଷା ହେଉଣୁ
 ଏକାଦନ ଭର ବାହାର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସତ୍ତ୍ୱ-
 କମାନ କେବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଧୁଆହୋଇ ପରିଷଦ
 ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ମାତ୍ର ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ବୋଲି
 ଯେ ଶାଉନକମିଟୀର କର୍ମଗୁଣୀମାନେ ଭୁଲିଲେ
 ବସିଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ସତ୍ତ୍ୱରେ ବର୍ଷର
 ବିଷ୍ଣୁର କର୍ମ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଉଣା ଅଧିକରେ
 ଲାଗିଅଛି ଓ ଏହିପରିମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ
 ଦସନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱକମାନ ମରମଜ
 ହୋଇପାରେ ବୁଲୁ ଅଭି ଦେଲେବ କର୍ମ
 ମଧ୍ୟ ଲାଗିରହୁଅଛି । ଅନୁମାନେ ଦେଖିଲୁ
 ଯେ ଗଜଗାଢ଼ୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟେ ଜବନାବାଗ
 ପୋଷଣ ବହୁତବନ୍ଧର ରୁଦ୍ରପାଞ୍ଚରେ ପଡ଼ୁଥିଲୁ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣର ଗୁଣପାଗ ସମାନ ହୋଇ
 କଥା ଯାଉଅଛି ଓ ଯେଉଁ ଠାରେ ଗାଲ ହୋଇ-
 ଯାଉଅଛି ମାଣି ଭଗ୍ନେ ହେଉଅଛି ବର୍ଷାହେବା
 ସମୟ ଗଡ଼ନ୍ତି ଯାଗାରେ ମାଣି ଭରଜ କରବା
 କେମନ୍ତ ବୁର୍ବର କଥା ଶାସା ବୋଧ ହୁଅଇ
 ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ଅସିବ । ଏକ ଠୋକାର
 ମାଣି ପଡ଼ଇ ଦେଲକୁ ଅଧିକୋକାଳ ଜଳରେ

ବହୁଯାଏ ତଥାଏ ଏ କର୍ମ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ଏଡ଼େ ଶୁଭକର ବୋଧ ହୋଇଅଛି ଯେ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ହେଉଅଛି । ଅପର ଏ ପୋଖରୀପୁର ନଗରର କେତେଲୋକର ଉପକାର ହୁଅଇ ଜଣାପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଏଠାକୁ ପାସ କେନ୍ଦ୍ରଲୋକ ଗାଧୋଇ ଯାନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ଗଜାଗାରର ପିପାସୁଳର ବୁଝି ଭଲ ହେଉଥିବ । ଏହାକୁ କଲେକ୍ଟରୀ କଲେକ୍ଟର ପୋଖରୀ ବୋଲିଯାଇପାରେ ଓ ଉକ୍ତ କଲେକ୍ଟରୀକୁ ଏଥିର ପରିଷ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଉଚିତ ଭାବ ନ ହୋଇ ଟାଉନ ଟାକୁରୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି । ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପୋଖରୀ ଅଛି କି ଯାହାକୁ ସଂସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଓ ଯାହା କିମ୍ପା ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବାହ ହେବା କଠିନ ଗଣନାକର ପୁଅରଣୀ ଏଥିର ଉଦ୍ଦାହରଣ ସ୍ଥଳ ଅଟଇ । ଏଥିରେ ବହୁତ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ୍ଡି ଓ କେଳିହାନ୍ତକୁ ଜଳ ବୁଜାହୋଇ ଯାଏ । ଏ ପୋଖରୀ ସଳ ଓ ସକରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଜଳ ବଳେ ଉଣା ଯେ ଗରୁଡ଼ିନେ ଲୋକେ ଗାଧୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ନିର୍ମୂଳରେ ଗୁରୁଅଡ଼ର ଲୋକ କଷ୍ଟଭୋଗ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ ଟାଉନ କମିଶନର କେନ୍ଦ୍ର ସଭ୍ୟ ଭବତ ନାହାନ୍ତି ଓ ଟିକିନ କଉଡ଼ି ବ୍ୟୟ ହେଉ ନାହିଁ । ଯାହା ବୋଲନ୍ତି କି ପାପ୍ୟନ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତରେ ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ଟାଉନଟାକୁ ସଂକୀ ପ୍ରତି ସେହି କଥା ଘଟିଅଛି ।

• ବଡ଼ଦେବର କେଳିମାନ ।

ଗ୍ରାମକୁ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କାମ୍ବଲ ମାହେବ ବଡ଼ଦେବର କେଳିଗାମନ ପ୍ରଣାଳୀ ସଂଗୋଧନ କରିବାକୁ ଦୁଇପ୍ରକାର ହୋଇ ଚିତ୍ତିତ କର୍ମଗୁଣ ଗ୍ରାମକୁ ହୁଣ୍ଡା ସାହେବକୁ ଉନ୍ନତକର୍ମର ଜେନରଲ ପଦରେ ବିସ୍ତୃତ ହୁଅନ୍ତି । ଏଡ଼େ ଜାଳ ଏ ପଦରେ କେବଳ ଡାକ୍ତରୀ ଜାଣିବା ଲୋକ ନିୟୁତ ହେଉଥିଲେ । ଏହିକି ବିକଳପ୍ରାୟନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଏ କର୍ମ ଦେବାର ନିୟମ ହେବ । ମାନବର କାମ୍ବଲ ସାହେବ ଏହିପ ପରବର୍ତ୍ତନର ପରପ୍ରାୟମାନ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ୱାବସାପ୍ରରେ ବୁଝାଇ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଠ କରି ଅନୁମାନକୁ ଜଣାଗଲା ଯେ କେଳିଗାନା ସଂଗୋଧନ ବ୍ୟୟରେ ସେ ଯେଉଁ କଥାମାନ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ସଂଗ୍ରହ ଅଟଇ

ଓ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଣାଳୀପାଇଁ କେଳିଗାନାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧୁତ ହେଉ ନାହିଁ । କେଳିଗାନା କରବାର ତାପ୍ରର୍ଥ୍ୟ ଏହି ବି ଯେଉଁମାନେ ଅପରାଧ କରିବେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯଶୁଣା ଭୋଗ ଜଳର ମୁକ୍ତିଲଭ ଉଦ୍ଦାର ଅର୍ଥ ଅପରାଧ କରିବେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧମାନଙ୍କର ଚରଣ ସଂଗୋଧନ କରିବା ନିମିତ୍ତ କେଳିଗାନା ହୋଇଅଛି । ଯେବେ ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି କେବଳ କେଳିଗାନା କେମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ ହେବ ଏହି ଉପାୟ କରିବାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ରୁପଲେ ଭେଦ ଦିଶୁ କିପରି ହେବ କହିଦିମାନେ ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ଓ ମନରେ ବର୍ଷ ନ ଥିଲେ ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଭରସେ ନାହିଁ ପୁରୁଷଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ ଲୋକବାକୁ ହେବ ଓ ଯେବେ ମୁଖରେ ରୁପଲେ ଭେଦେ କେଳିଗାନାକୁ ଅପିବାଇ ବୁଝି ଫଳ ହେବା ନାହିଁ । ଅର୍ଥ ଏହି ଅସଫଳ୍ୟ ଏହି ଯେ ବହୁତ ଦିନପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ କିଏଟ ଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଜୌଣ୍ଡି କର୍ମ ଶିଖାଇଲେ ସେମାନେ ତାହା ଶିଖି କର୍ମ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକି କର୍ମଗୁଣ ଲାଭ ହୁଅଇ ଅଧିକର କହିଦିମାନେ ବୁଝି କର୍ମ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ତାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କର୍ମ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଜାଗ୍ରାସର କାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ ଏ ବିଦେ-ଜନାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ଫଳେ ସେମାନେ ବୁଝି କର୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ କଠିକ ପରାମର୍ଶ ସହଜ ପଦ୍ଧି କେବଳ ବରବାର ଅଛୁ କଫଳ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହିମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାନ ଦିଶୁ ଦେବାର ଉଚିତ ବାବଦ ଏମାନେ ଦିଶୁ ଲୋକ କଲେ ଅର୍ଥ ଅପରାଧ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ କେଳିଗାନାରେ ମୁଖରେ ରୁପ ବୁଲିଯାନ୍ତି ତେବେ କେଳିଗାନାକୁ ଅର୍ଥ ଡର ନ ଥାଏ କରଂ ବହୁତ ଦିନ କେଳି-ଗାନାରେ ରୁପଲେ ବୁଝି ଅଧିକ୍ଷ ହେବ ନାହିଁ ଶୁନି କରୁ ଶୁଭକର ଅପରାଧ କରିବାକୁ ଉପା-ସୁତ ହୁଅନ୍ତି ।

କେଳିଗାନା ଗାମନରେ ଏହି ପ୍ରଧାନ ଗୋଳମାଳମାନ ଦେଖି ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହିର କଲେ ଯେ ହାବନମାନେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେ-ଶରେ ଅପରାଧକୁ ଜାଗ୍ରାସର ଦିଶୁ ଦିଅନ୍ତି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ କେଳି-ଗାନାକୁ ଭୁଲି ହାବନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣ୍ଠକୁ ଅର୍ପଣ କରିବାର ଉଚିତ । ଏ ବାହି କେଳିଗାନାର

ଅପ୍ତ ବୁଝି ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି ବହୁତ ବ୍ୟାଧ କରନ୍ତେ ।

ଅନୁମାନେ ଏ ପ୍ରଧାନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଅନୁମୋଦନକାରୀ ଅଟୁ । ବିଦେଶରେ ଯେଉଁ କର୍ମଗୁଣକୁ କେଳି ଗାମନପ୍ରଣାଳୀ ସଂଗୋ-ଧନ କରିବାକୁ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହିର କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅତି ଉଚିତ ହୋଇଅଛି । ଗ୍ରାମକୁ ହୁଣ୍ଡା ସାହେବଙ୍କ ଗୁଣ ଅସଫଳ ଭୋଗକୁ ବିଦେଶ ଗସ୍ତେ କଣ୍ଠା ଅଛି । ଅନୁମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମୁଚିତ ପ୍ରସଂସା କର ନ ପାରି । ସେ ଏଠାରେ ଥିଲ କେଲେ ସଂସାଧାରଣକ ଅପଣା ସଫୁଲରେ ମୋହିତ କରୁଥିଲେ । ଏହାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଯେ ଏ କର୍ମ ଉଚିତଭାବେ କରାହ ହେବ ଓ ଅଧିକାଳରେ ଉଚିତ କଲେକ୍ଟର ହେବ ଏଥିରେ ବୁଝି ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପୁରୁଷ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କଦ୍ୱାରା କେଳିର ଗାମନ ହେଉଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଚଳ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ହାବନଙ୍କ ବଦଳିର ନିୟମ ।

ଉକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝାପଣ ବ୍ୟୟରେ ଦୋର୍ତ୍ତ ଭେଦକୁ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଚିଠି ସମ୍ପାନ ଲେଖା ପକା ହୁଅଇ ଉହିଁରେ ହାବନଙ୍କର ବଦଳି ହେବାର ପ୍ରବଳ ପରାଧନ । ଅନୁମାନଙ୍କର ନୂତନ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅବଦାନ ଗ୍ରାମ୍ ସଦନ ମଧ୍ୟକ୍ରମରେ ନୂତନ ନିୟମମାନ ବଳାତ ଅଛନ୍ତି । ଦୋର୍ତ୍ତ ଭେଦକୁ ବର୍ତ୍ତକୁ ନିର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଳରେ ନୂତନ ବ୍ୟୟକୁ ବାର୍ଷିକ ବୁଝାପଣ ଲେଖନ୍ତି ସେଥିରେ କେତେ ଗୁଣିଏ ଜଣକ ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଗ୍ୟା ଚିନ୍ତା ଅଛି ହୁଣ୍ଡା ପାଠସୋଗ୍ୟ କଥା ନ ଥାଏ । ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏଥିରେ ଅସ-ନୁଷ୍ଠ ହୋଇ ଦୋର୍ତ୍ତକୁ ଲେଖିଲେ ସେ ସର୍ ୧୭୯୯ ଧାରର ଗୁଣ ଅଧିକ୍ଷକୀ ଥାଗୁ ପରାଧୀନ ନର କମିଶନର ଓ ପ୍ରଜାକର ପରାଧିର ସମ୍ପର୍କ ଚିରହାୟୀ ଓ ମାନସିକ କଲୋବହୁର ଫଳାଫଳ ଏବଂ ଗୁଣକୁ ବ୍ୟୟ ଅନ୍ୟ ବହୁତ ଗୁଣବ ଅବଗ୍ୟାଦୟ ବ୍ୟୟ ବାହୁଲ୍ୟସେ ବର୍ତ୍ତନ ହେବେ ଏ ଅଧିକାଳ ଯେ ସଂସା-ଗରେ ଚଳି ଏଥିରେ ବୁଝି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଗ୍ରାମକୁ କାମ୍ବଲ ସାହେବ ନୂତନ ବୁଝାପଣ ସଂଗୋଧନ ପକ୍ଷରେ ସେମନ୍ତ ଅଧିକାଳ ଦେଲେ ସେହି

କିମ୍ପମତ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲା କି ନାହିଁ ଏଥିରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।

କୋର୍ଡ଼ରେବନ୍ଦୁ ଏଥୁଆପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ଏସବୁ ବିଷୟର ବାସ୍ତବ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇ ନ ଯାରେ ମାତ୍ର ଏସବୁକୁ ଉଦ୍ୟମ କରି କିଛିବାକିମଙ୍କଠାରୁ ସଂଶ୍ଳେଷ ଅବଗତ ହୋଇ ଅଗାମିକର୍ଷଣ ଆଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅବଗତ ହେବାପାଇଁ ଶୁଭକର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି । ତଥା ହାକିମ ମହମ୍ମଦ ବଦଲି କରବାର କିମ୍ପମ ଥିବାର କୌଣସି ହାକିମ ଆପଣା ଅଧିକାରରେ ଥିବା କୁମିଶ୍ରଣର କିମ୍ପାମିତ ଶାସ୍ତ୍ର, ନୀତି, ବ୍ୟବହାରର ସମୁଚ୍ଚିତ ସରଳତା ଯାହା ନାହିଁ ଓ ସେ ସବୁର ଅଜ୍ଞତ ଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକ ହାକିମ ଏକ ହାତରେ ବହୁକାଳ ରହି ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶିଲେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭଲ ମନ୍ଦ କାହିଁରେ ହେବ ବୁଝି କରି ପାରନ୍ତେ । ଅଳ୍ପଦିନ ଏକ ୨ ହାତରେ ରହିବାର ଏମାନେ ସେମନ୍ତ ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ପା ଗିରଫଦାର ଏକାନ୍ତ ବାହା ଥିଲେହେଁ ହେଲାରେ ବନ୍ଦପାଳ କରନ୍ତି । କାହାଙ୍କର ମନରେ ଏହି ବ୍ୟାଜାତ ହୁଅଇ ଯେ ସେମାନେକ ଏଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ ଏସବୁ ଜାଣିବାକୁ କାହିଁକି ଯତ୍ନ କରିବେ । କୋର୍ଡ଼ଙ୍କର ଏସବୁକୁ ପ୍ରକଳ ଜ୍ଞାନ କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ବିଜଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରତିକାର କରିବାପାଇଁ ଅନେକ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ବିଜଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେମନ୍ତ ପ୍ରତିକାରର ଚେଷ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହିକି ତଥା କି ସର୍ବତ୍ରକିମ୍ପମ ଶୁଭଗ୍ରାଣ୍ଟ ହାକିମମାନେ ଅନୁକାଳରେ ବଦଲି ହେବେ ନାହିଁ ଓ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ତାହାକିମାନେ ଯେ ଇଣ୍ଡୋମାନ ବୁଝାଇ ହେବ ସେଥିରୁ ନିଏ କି ସମସାଗରେ ଅସମ୍ଭା ଉଲ୍ଲକା ବିଷୟର ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଜଣା ଯିବ । ଏସବୁ ଅବଗତ ଉତ୍ତମ ଅଫିର କିମ୍ପ ଅପ୍ରେମାନେ ବହୁକାଳରୁ ଯାହା ଦେଖି ଶୁଣି ଅସୁଅଛୁଁ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ଅପବିଧି ଜଣାଯାଏ । ହାକିମମାନେ ଆପଣା ଏକିକାରେ କିଏ କେମନ୍ତ ବାସ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କର ମନୋନୀତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏଥିରୁ ବିଶେଷ ତତ୍ତ୍ୱ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କରିଛି ନାହିଁ । ଏହି ହେତୁରୁ ଯେବେ କୌଣସି ଜଣା କି ସର୍ବତ୍ରକିମ୍ପମର

ହାକିମ ମନ୍ଦ ହୁଅଇ ତେବେ ତାହାର ବଦଲି କିନ୍ତୁ ତାହା ହାତରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କର ନିସ୍ତାର ପାଇବାର ଅନ୍ୟ ଭରସା ନ ଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାବିମାନେ କିତାନ୍ତ ଗାନ୍ତୁ ଓ ପୁଃଖମନ ଏକ ଜୟାକର । ହାକିମ ମନ୍ଦ କଲେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ କାହାରିକୁ ଜଣାଇବାକୁ ସାହସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଯଦେ ୨ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ଧର୍ମିକାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦ ହାକିମ ଥିବ ସେଠା ଲୋକ ବହୁକାଳ ନାନାକଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ହାକିମ ପାଇବେ ଅପାର ସୁଖରେ ଦିନ କଟିବେ ଗାନ୍ତୁ ୨ ବଦଲି ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖ ମୁଖ ସମାନ ପଡ଼ିଯାଏ ଅତଏବ ଅପ୍ରେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ହାକିମଙ୍କ ବଦଲି ହେବା ଉଠା କରିବା କିମ୍ପମ ସଙ୍ଗେ ୨ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ କିମ୍ପମ କରବେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାକିମ ଆପଣା ଅଧୀନସ୍ଥ ପ୍ରଜାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଅଟନ୍ତି କି ନା ଓ ଯେବେ ମନୋନୀତ ନୁହନ୍ତି ତହିଁରୁ କାରଣ ହୁ କିମ୍ପମର ଓ କଲେକ୍ଟର ଯାହେବମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ତାହା ତଦନ୍ତ କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବେ ଏଥିରେ ଯେମନ୍ତ ଦେହ ବାହାର ପ୍ରକାଶପାତ ନ କରିବେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ

ବାବୁ ବରମାକାନ୍ତ ମୟୂରପାଠକ ଡେପ୍ୟୁଟି-ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କର ଯେସମସ୍ତ ଭବ୍ୟ ଚୋରଯାଇଥିଲା ତାହା ସମୁଦାୟ ପ୍ରାୟ ଚୋରାଅଛି ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟାପାରେ କୌଣସି ଚୋର ଚୋରୀ କରୁଥିବାର ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ ।

ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ରାତ୍ରେ ଯୋବଗରେ ଜଣକ ଘରେ ସିନିକର କେତେଜଣ ଚୋର ପସିଥିଲେ ଚୁକ୍ତିମିର କିତା ଭଲହେବାରୁ ସେ ଚୋରଙ୍କୁ ଥରବାକୁ ଆଇନ ଆଜ୍ଞାମାନେ ସଜାଉବନ୍ଦେ ମାତ୍ର ଯାହା ହାତରେ ସିନିକା ଥିଲା ସେ ଅଧିକାଂଶ ଏହାକୁ ଥରବାବେଳେ ସେ ସିନିକାଠିରେ ଥରବାବାରୁ ମୁଗୁରେ ଆଘାତ କରିଥିଲା ।

ଗତ ଗଜବାରଠାରୁ ମଙ୍ଗଳବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଦିନାରୁଣୀ ନୂହାଧିକରେ ବୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ ଏ ଜଗରର ଅନେକ ଘରର ଜାତି ଛାଡ଼ି ପଡ଼ିଅଛି ଓ ଲୋକମାନେ କଠିନରେ କିମ୍ପା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଅବଗତହେଲୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କିମ୍ପମରୁପାହେବ କିମ୍ପଙ୍କୁ ଫେରୁଆରି ପ୍ରତିକଳ ହୁଇ ଏକଦଶା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କଲିଫ୍ଟସ ହେବଙ୍କ କରେଇର କାଗଜପତ୍ର ତଦାରଖ କରିଅଛନ୍ତି ।

କେମ୍ପୁର କିମ୍ପାମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ତଲଲିଶୁଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଫ୍ଟିନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନାଧିକରେ ମହାମାନୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କେମ୍ପଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେ ଯେମନ୍ତ ସମ୍ପାନ ପାଇଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତହେଲା ଯଥା ।

- ମନ୍ତ୍ରପାଳ ପାଳକହତା } ଗଜାବାହାରୁସହ
- କିମ୍ପିଦାର }
- ଏହାଙ୍କ ବେବର୍ତ୍ତା }
- ଅନିରବିଦାସ }
- ଦାନବକୁପାଳ }
- ହାତୁନାଥ ସୁରେନ୍ଦ୍ରସିଂହ }
- ଉପେନ୍ଦ୍ରଜିତା }
- ସାରକିଶୋରବୋଇତା }
- ମହାରାଜ ଭୂଗୀରଥମହେ- }
- ତ୍ରକାହାରୁ, ତୋଳନାଳ }
- ଏହାଙ୍କର କିମ୍ପଦାର }
- ସୁଜାତଅଞ୍ଜି }
- ଗଜା ମୁକ୍ତ }
- କିମ୍ପା ରାଧିକା }

- ହସ୍ତା ଉଧାର ଦେଇଥିବାରୁ }
- ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରସାମନ୍ତ କିମ୍ପି- }
- ଦାର ଅଠମଲିକ }
- ଗଜା ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ମର୍ଦ୍ଦିକ }
- କମଳେକ ହୁଡ଼ୋଲ }
- ଗଜା ଶ୍ରୀକରଣ କଗନ୍ଦାଥ }
- ବେବର୍ତ୍ତା ସମ୍ପାନାଧିକ }
- ଅଠଗଡ଼ }
- ,, କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଦ୍ଦିକ }
- ହରକନନ, ନାଲଗିର }
- ,, ନଟବର ମର୍ଦ୍ଦିକଇମ୍ପ- }
- ରବରଗୁପ୍ତ, ଶଶିପତା }
- ,, ହରହର କ୍ଷମିକର ମ- }
- ରାସାସ ଚିପିପଥ }
- ,, କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଧୀର ନରକ- }
- ମଧୁସୂର }
- ,, ନିବନ୍ଧିତଦେବ ପତିଆ }
- ବାବୁ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ }
- ମହାରାଜ ବାଉସୁର }

ନୁଅଗଡ଼ର ଗଜା ଗ୍ରା ଗଜା ଲତୁ ବନୋର
ଦିଂହ ମାନଧାତା ଓ ବାକୁ ଗମଗୋପାଳନାୟକ
ପୁଣ୍ୟରେ ସ୍ତାପୟ ବିଶାବମିତୀର ମେମ୍ବର ନିୟୁକ୍ତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମହାଗୁଡ଼ ସିନ୍ଧିୟା ବସୁର ଝଙ୍କା ସାନ ବନ୍ଦ
ଅଛନ୍ତି । ସାଧୋନାୟକ ଚୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଗୁର
ପୁରରେ ବିଷବାନାମରେ ଏକ ଠାକୁର ଅଛନ୍ତି
ତାହାଙ୍କୁ ମହାଗୁଡ଼ ବୋଉବହୁକାରକାର
ଅଲକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ବମ୍ବେ ଗେଜେଟର ପ୍ରକାଶ ଯେ ବଗେସାର
ପ୍ରଧାନ ଚିତ୍ରପୁସ୍ତକ ସିଦ୍ଧି ସାହେବ ମାସିକ
୪ ୧୦୦୦୦ ଙ୍କା ବେଙ୍ଗାଳୀ ପାଠ୍ୟରେ ପ୍ରଠକ
ମହାଗୁଡ଼ ମହାଗୁଡ଼ ଗୁରୁକୃଷ୍ଣର ଏହାଙ୍କୁ
ମାସିକ ୪ ୧୦୦୦ ଙ୍କା ବେଙ୍ଗାଳୀ ଦେବାକୁ ଅଛନ୍ତି
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିୟା ଏଥିର
କଛି ପୁସ୍ତକାଠ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଭଲ ହେବ ।

ଉତ୍କଳପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଯେଦାନବର
ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଧୁଆଁକଳ ତାହାକୁ କୁଡ଼ିଆ-
ଇଥିଲା ତାହାଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୭୦୫ କଳ
ଅଛି ମାତ୍ର ଅରମ୍ଭୟ କୁଡ଼ିଆବାଲଙ୍କ ପ୍ତାକୁ
ସେଥିରୁ ଅବଧି ବୁଦ୍ଧମାନ ବାହାରଅଛି ।

କୋଷିନ ନଗରରେ ଜଣେ ସାପଧର କେ-
ଲାର ଗାନ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ଜଣେ ଲୋକ ଏକ
ଶୋକାଭିଜ୍ଞରେ ଗୋଟିଏ ସାପ ଘୋଡ଼ାକୁ ଭଣି
କେଲାକୁ ବସୁଲ ଏ ଜାଗାରେ ସାପ ଥିଲେ
ଧର ଶୁଅ । କେଲା ଚମ୍ପି ବଜାର କେଜେ-
ବେଳ ଉତ୍କଳ ବସୁଲ ଯେ ଏଠାରେ ସାପ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମାଡ଼େଣ୍ଟ-
୪୯ ନିକଟକୁ ଧର କେଇ ପ୍ରକାରଣ ପୂର୍ବକ
୪୯ ନେଉଥିବାର ଅପରାଧୋଗ ବଳ ଓ ପ୍ରମା-
ଣରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯେ କେଲା କେଜେବୁରଏ
ସର୍ପ ଯୋଗି ସେ ସରକୁ କୁମ୍ଭିକାକା ଗଦିକ୍ତାକୁ
ଡାକିବାକୁ ଶିଖାଇଥିଲା । ଗୋସନ ଗ୍ରାମରେ
କେଉଁଠାରେ ସାପ ଶୁଡ଼ି ଦେଇ କୁମ୍ଭି ବଜା-
ଇଲେ ସେମାନେ ତାହା ପାଖକୁ ଅସନ୍ତି ।

ଏହକର୍ଷ ଗେଷ ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ଅଠକଣ
ବିବଳୟନ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିତ୍ତଚର୍ଚ୍ଚମଣ୍ଡଳ ବଳଭବ
ବଜ୍ରଦେବକୁ ଅହିବେ ତାହାଙ୍କମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ତଚର୍ଚ୍ଚ
ବଜ୍ରାଳୀ ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ସଂସାରେ ପ୍ରଥମ
ଦୁର୍ଗାପୂ ଓ ଚତୁର୍ଥମାନ ପାଇଅଛନ୍ତି ଉତ୍କଳ-
ମାନେ ଏହାଙ୍କ ପଦ୍ମ ପତ୍ରଗରେ ସାମାନ୍ୟ ଯୋ-
ଗ୍ୟର ନିଷୟ ନୁହଇ । ଚିତ୍ତଚର୍ଚ୍ଚ ବଜ୍ରାଳଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜଣେ ସାଧୁ ଓ ଅନ୍ୟ

ଜଣ ବୈଦ୍ୟ ଅଠଇ କାପୁସ୍ତକୀର ସବୋତ
ସ୍ଥାନ ପାଇଅଛି ।

ମାଡ଼ାକମେଳରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେମନ୍ତ
ସୁଲପଥରେ ଏକଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବସି ଯାତାୟାତ
କରିବା କାରଣ ବୁଦ୍ଧ୍ୟଗାତ ହୋଇଅଛି ସେହି-
ତ୍ତପ ଜଳପଥରେ ସିଦ୍ଧାର ଗୁଣ୍ୟ କୌଣି
ମାଡ଼ାକ ବୈଦ୍ୟର ଜଣେ କର୍ମଗୁଣ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥିରେ ଏକଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ବସି ଗୋଡ଼ା ହସ-
ଇଲେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାଦେ ମା ଗା ମାଇଲ
ଗୁଲଇ ଓ ଗୁଡ଼ିବିକାର କି ବଜାସରେ ଓଲଟି
ପଡ଼ିବାର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ । ବେନାଲରେ
ଗଜାପୁତ୍ର ଜରୁବା ପାଇଁ ଏ କୌଣି ବଡ଼
ପୁଲଇ ହେବାର ଜଣାଯାଏ ।

ହନୁସେନି ଅଠରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ବୁଝି ହେତୁ ବନଳା ଅଞ୍ଚଳରେ ବୁଝିର ବସେଷ
କ୍ଷତ୍ର ହୋଇଅଛି ଓ ସେନ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ହୋଇ-
ଅଛି ।

ଝଟକରେ ଗଣ୍ଡିଏ ନୂତନ ଇଂରାଜ ସଂବାଦ-
ପତ୍ର ପ୍ରଗୁର ହେବାର ଉଲ୍ଲେଖ କର ହନୁସେନି-
ଅଠ ସରକାରଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାପେଟ୍ର ଅଠ ଜଣ
ହେଲ ତାହାଭଳ ଏବେ ଦେଖା ନାହିଁ ।
ଏଥିକୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଉତ୍କଳ ସୁରୁପ ନିଶି-
କଳ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାପେଟ୍ର ଅଠ
ବହୁକାଳ ଶ୍ରୀତିକ ହୋଇ ଏମାନଙ୍କେ ମୁଦ୍ରା-
ସରେ ପସତ ହେବ ।

ମାଡ଼ାକରେ ସଂକ୍ରମଣ ବେଳ ଉଦାରଣ
ଅଇନ ପଲପ୍ରଦ ହେବାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଧିକୟମ
ପସିଦାରେ ଲେଖାଅଛି । ସେଠାର ଇନଞ୍ଜିଞ୍ଜର
ଜେନରଲ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଗଜକର୍ଷ ବେଦ୍ୟକ ଚିତ୍ତକ୍ଷା ଓ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରାୟ
୪ ୨୦୦୦ ଙ୍କା ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିଅଛି ଓ ଏଥିରେ
ଏହିଫଳ ହୋଇଅଛି ଯେ ସିପାହିମାନେ ପୁଣ୍ୟ-
ଯେକ୍ଷା ଅଳ୍ପମାତ୍ରା ଅନୁଭବ କରିଅଛନ୍ତି । ବହୁ
ବିଲଭର ଲୋକମାନେ ଏ ଅଇନ ଉଠାଇ
ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଅବେଦନ
କରିବାର ହିର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଇଣ୍ଡିୟାନ ଏବ୍‌କେସ ନାମରେ ଗଣ୍ଡିଏ
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଲହୋରରେ ପ୍ରଗୁର ହେବାର
ହଲ୍ଲୁନା ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନ ବସ୍ତୁକ ହେବ ।

ପୁଲ୍‌ସ କର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟୋ-
ଧଳକ୍ଷରେ ନିଆ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ
କୌଣିକ ମାସକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର ।

ପ୍ରାୟତଃ ଉତ୍କଳ ଦାସିବା ସମ୍ପାଦକ ମହାଗୁ
ସମାପେଷୁ ।

ଅପଣ ପ୍ରାୟ କାଣିଥିବ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ହରେକ୍ର
ପୁଷ୍ପରଣୀର ବସ୍ତ୍ରସଂସ୍କାର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାୟ ଦଶସହସ୍ର
୪୯୩ ସଂସ୍କୃତ ହୋଇଅଛି । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର
ଭାର ଶ୍ରୀବାକୁ ବ୍ୟାକ୍ଷୟ ଗୁରୁଣା, ବିଦଗ୍ରହାଦ-
ଦିଂହ ମୁନସଫ ଓ ମାଡ଼େଣ୍ଟ୍ର ଏମାନଙ୍କ ମାର-
ଫଳରେ ଥିଲା, ତତ୍ପରେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାକୁମୋହନ-
ଲଲ ପାଣ୍ଡେ ସେକାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ନେଲେ । ସେ
ସିଦ୍ଧାକେଲେ ବାକା ୨୦୦ ବୁ ୨୦୦ ୪୯୩ ପୁଣ୍ୟର
କୌଣସି କପୁବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାରଫଳରେ ଦେଇଗଲେ
ସେବନୁ ସେକାର୍ଯ୍ୟର ଗଜ ମିଲ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍ପରଣୀର ପାର୍ଶ୍ଵ ଅନେକ
ସ୍ଥାନରେ ବସୁ ହୋଇଅଛି ଓ ଅନେକ ସ୍ଥାନର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଅଛି । ଯେକେ
ସେ ୪୯୩ ବର୍ତ୍ତମାନେ ବ୍ୟସ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତା
ତେବେ ଅନେକ ଉପକାର ବର୍ଣ୍ଣନା । ଅଭାବ
ଅମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ସୋଗା-
ଇଣ୍ଡୀ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଏତାପୁନ ହେବପାଖାରଣର
ହୃଦୟାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋନିଦେଶ ଦେଉନ୍ତୁ । ଇତ

ତା ୯ ରାଜ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୮୭୧
ଅପଣଙ୍କର ଦାୟକ
କୌଣସି ଲୋଇନା ଶ୍ରୀବା ଓଶାଲ ।

ବଲ୍ଲଭନ ।

ଚଳିଲ ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା ନବମ୍ବର ମାସ
ଶ୍ରବଣକ୍ତି ସମ୍ପାଦନା ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରକୃଷ୍ଣର-
ସାହେବ ଗରଜବର୍ଷର ଦୁଗୋଳ, କ୍ରମିକାଘ ଓ
ମହାଜନା ସୁବାଦ ଓ କୁମ୍ଭିପରମାଣ ପୁସ୍ତକ-
ମାନ ରହିତ କରିଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିୟା ପଦ୍ୟାଠ
ପ୍ରଥମଭାଗ ବେବଳ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଠ କରିବାକୁ
ହେବ ।

ତା ୨ ରାଜ ମାସେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୮୭୧
ସମାଗମୋହନ ଗେନ
ବହୁକୃଷ୍ଣା ପୁଲ ସମ୍ପୁରଣ
ତେପୁଣ୍ୟ ଉନ୍ନେପୁଷ୍ଟର

ଏହି ଉତ୍କଳରାମାୟଣ ସମ୍ପର ବହୁତ ଦର୍ଦ୍ଦି-
ବତାର ବହୁତ ପ୍ରଶଂସାକାରୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଗୁର ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଉପକ୍ରମ } ଭାରତର ମାତେ ଅଗ୍ରଣ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ । ମୁ । ଉତ୍କଳ ବିକାଶ ସମ୍ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ପାଇଁ ଗଜବାର
 ଉପକ୍ରମ } ଅଗ୍ରଣ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ
 ଉପକ୍ରମ } ବର୍ଷାମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଶୁଣ
 ଉପକ୍ରମ } ମଫସଲ ପାଇଁ ତାହମାସୁଲ ଶୁଣ

ଶାଉନ କର୍ମଣୀ

ଅମୈମାନେ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଲାଲକାଗ
 ଯୋଗ୍ୟ ମରମତ ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ
 ତହିଁ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ । ଏ
 ଶାଉନକର୍ମଣୀ କୃଷୀରେ ଯଦି ବ୍ୟସ୍ତ କର ନାହାନ୍ତି
 ତେବେ ଯୋଗ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହକା ଘାଟ
 ଥିବ ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଗୁରୁପାତରେ ମଧ୍ୟ ବେଳେ
 ସପ୍ତାହ ସତ ରହୁଥିବ ସେସବୁ ସପ୍ତାହ ସତ୍ତ୍ୱ-
 ମରମତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାପାଇଁ ଶାଉନକ-
 ମଣୀଙ୍କ ଓକରସମ୍ପର୍କ ଦେଖିଯାଉଅଛୁ ଓ
 ସପ୍ତାହ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋଗ୍ୟ ଗୁରୁପାତ
 ସମାନ କରି ଗଠାଇ ଭେଦା ବିଶୁଦ୍ଧ ଦେଉ-
 ଅଛୁ । ଏହା ଶାଉନକର୍ମଣୀର ଗୋଟିଏ ନୀ-
 ଠିକଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟଇ ଓ ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କର
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପାଦନା । ଏସ୍ତେ ଲାଭ ହେଲେ ଶାଉନ-
 କର୍ମଣୀମାନେ ଶାଉନକର୍ମଣୀକୁ କିଛି କିଛି ନ
 ଧ୍ୟାନକୁ ଦାବୀ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଲାଭପାଇଁ
 ଶାଉନକର୍ମଣୀଙ୍କ ପ୍ରକାସକୃତରେ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତି କର-
 ଥାନ୍ତି । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଯେବେ ଯୋଗ-
 ଯାକୁ ଉଲ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ପାରନ୍ତେ ତେବେ
 କର୍ମଣୀକୁ ଏସପର୍ ସବୁ ଶୁଦ୍ଧିପଦନ୍ତେ କାହିଁ
 ଓ ଯେହେ ସେ ଅପଣା ସପ୍ତାହ ମୂଲ୍ୟ ବୁଝି
 ନ ପାରଲେ ତେବେ ତାହାଁରେ ଅତି କାହାର
 ଦାବୀ ଅଛି ।

ଜଳନାଳ ଓ କୃଷକୃଷି

ନାସନେଲ ସେପର୍ ନାମକ ପତ୍ରିକାରୁ ଅବ-
 ଗତ ହେଲୁ ଯେ ସନ ୧୮୭୫-୭୬-୭୭-୭୮-୭୯-୮୦-
 ୮୧-୮୨-୮୩-୮୪-୮୫-୮୬-୮୭-୮୮-୮୯-୯୦-୯୧-୯୨-୯୩-୯୪-୯୫-୯୬-୯୭-୯୮-୯୯-୧୦୦-
 ଗୋଟାଏବାର ଜଳରେ କୃଷକୃଷିର ଏମନ୍ତ
 ପ୍ରାପ୍ତିକୃତ ହୋଇଥିବ ଯେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦୦-୧୦୦୦୦-
 ସେଥିରେ ମରମତେ । ବଙ୍ଗଳା ପ୍ରଦେଶର
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେମନ୍ତ ଗେଜ ହୋଇ-
 ଥିଲା ଏହା ପ୍ରାୟ ସେହିସମ୍ପର୍କ ଉତ୍କଳର ଅଞ୍ଚଳ
 ଗୁରୁପାତ ଉତ୍କଳରେ ଚିତ୍ରଣ କରା ଯାଇ ମରମତେ
 ବୁଲି ଉପସ୍ଥାପନ ହେଉଥିଲେ ଗୋଟାଏବାର ଜଳରେ
 ଜଳସେଚନ ନାଳମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାର
 ଅସମ୍ଭବ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ଏସ୍ତେ
 ଗେଜ ହେବାକୁ ଅନେକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ-
 ଅଛି ଯେ ନାଳକୁ ଏକାଏକ ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିବ
 ଫଳତଃ ଯେଉଁସ୍ତାନ ଶୁଣୁ ଥିଲା ସେଠାରେ ବର୍ଷ-
 ଯାକ ବର୍ଷକର ଜଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହୁଥିଲେ ସେ
 ସେସ୍ତାନର ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମର ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ କାଳହେବ
 ଏଥିରେ ଅଧିକ୍ୟ କି ଅଛି । ଏ ଫଳତଃ ତାହା
 ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ଭରଣା ଉପକ୍ରମ ହୋଇଲେ ଓଡ଼ିଶା-
 ବିକାଶର ଯତ୍ନ ଦୂର ହେବ କାହିଁ ତାହା
 ଏଠାରେ ସେହିସମ୍ପର୍କ ଜଳସେଚନ କାର୍ଯ୍ୟ
 ହେଉଅଛି ।

ସକଳରେ ବାଜା ବଜାଇବା
 ଗଜ ଶୁଣିବାର କ୍ରମା ଗଜଦାର ଶୁଣିବେ

ଦେହ ଲୋକ ବିକାଶ ଉପକ୍ରମରେ ବାଜା ବଜ-
 ରାମକଣ୍ଠ ଲୋକରୁ ଯେ ବେଳେ ଦେଲେ ସମ୍ପଦ-
 ରେ ପାଇଥିଲା । ପୁଲିସ କଲକତ୍ତାକୁ ଗୃହ ଘାଣ୍ଟା
 ବାଜାଲଣି ବୋଲି କହୁ ବାଜା କଲକତ୍ତାକୁ
 କହିଲୁ । କର୍ତ୍ତାବ୍ୟକ୍ତି ଘାଣ୍ଟା ବାଜା ନାହିଁ ବୋଲି
 ଜର୍ଜ ଜେ ଅମୈମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଘର ବେଶ
 ଜାଣିଲୁ ଯେ ୧୮୮୩ ଖ୍ରୀ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର
 କେଲଗାମା ଘରରେ ଭେଦବେଦେ ଏ ଆ
 ବାଜାଥିଲା ସହରର ଘରସବୁ ପ୍ରାୟ ଦେହ
 କାହାର ସକ୍ଷେ ମିଶ୍ର ନାହିଁ ତହିଁରେ ପୁଣି
 ଅଜିବାଲି ଘାଣ୍ଟା ପ୍ରାୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ଭିତ୍ତରୁ ବାଜାଇ
 ଏହେ ଉତ୍କଳ ବାଜା ବଜାବେଳେ ଦେହାସୁ
 ଲୋକଙ୍କର କୌଣସି କି ସ୍ୱାକର୍ମ ହୋଇ ନ
 ପାରେ ତାହା କୌଣସି ଶୁଦ୍ଧକର୍ମ ହେଲେ
 ବାଜା ବଜାଇବାର ପ୍ରୟୋଗନ କୃଷିର ଓ
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ସବାନେ ଲୋକେ ପୁଲିସକଲକତ୍ତା-
 କୁ ଯାଇ ପାମ ଅଣିବା ସହଜ ଦଥା ମୁହର ।
 ଏହୁସମ୍ପର୍କରେ ଜଣେ ଲୋକ କଲକତ୍ତାକୁ ଯିବୁ
 ଥାଏ ଯେ ସେ ପାମ ଅଣିବାଠାରୁ ବଦେଲକୁ
 ଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଭେଦବେଦକୁ ସାହେବ
 ବଦେଲକୁ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ପାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
 ନ ପାରୁ । ଏସ୍ତେ ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ଘଟିପାରେ
 ତାହା ପୁଲିସ ବାଜା ସହଦା ଉପସ୍ଥାପନ
 କଲକତ୍ତାରେ ଉପସ୍ଥାପନ ରହି ନ ପାରୁ । ଗଜ-
 ବରଣା ତାହାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି । ଅଜିବ
 ଅମୈମାନେ ପ୍ରସାଦ ବର୍ଣ୍ଣ କ ଯେବେ ପୁଲିସ

ସାହେବ ବୁଦ୍ଧ ଓ ୧୨ ଶ୍ଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଜା ବଜା-
 ରୁବାର ନିୟମ କରନ୍ଦାନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ
 କାହାର ବୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ଅଧିକ
 ଯେହୁକୁ ଅବଗତ ହେବ ସେ ପାଦ ଅଣିବ
 ନଗରର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ଉତ୍କଳ ଲୋକ-
 କର ବସନ୍ତି ସେ ଅଂଶରେ ଓ ୧୦ ଶ୍ଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ନିୟମ ହୋଇ ନ ପାରେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଅଂଶ-
 ରେ ଦେବୀୟ ଲୋକଙ୍କର ବାସ ସେଠାରେ
 ଓ ୧୨ ଶ୍ଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଜ୍ଞା ହେଲେ ହେଉ
 ଅପତ୍ତି ବରଦେ ନାହିଁ । ବରଂ ତହିଁ ବିପତ୍ତି-
 ରେ ଶୀଘ୍ର ବାଜା ବଜାଇବା ବନ ଦେବୀର
 ଚେଷ୍ଟି ଲୋକେ ବରକୁ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଲୋକ-
 ଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ବୁଝି ପୁଲିସ ସାହେବ କର୍ମ
 କଲେ ବଡ଼ ସୁଖକର ହେବ ଏହି କାରଣରୁ
 ଅନୁମୋଦନ ଏହିସମ୍ପର୍କରେ ।

ଦେଲ୍‌ପତ୍ତାର ସବୁଠିକଣର ହାବମ
 ଉତ୍କଳର ସାହେବ ।

ପ୍ରଜାଙ୍କର କୁଶଳ ସାଧନାର୍ଥେ ଯେଉଁମେଣ୍ଡା ବସ୍ତ୍ର
 ବ୍ୟୟ ଦ୍ଵାରା କର ମୋକ୍ଷସଲରେ ସବୁଠିକ-
 ଜନ ସ୍ଵାସନ କର ଏକ ୨ ହାବମ ରଖିଅଛନ୍ତି
 ଯେ ପ୍ରଜାମାନେ ବହୁକ୍ରମାସରେ ଲୋଗ ପାଇ-
 ରୁରୁ ଚଳନ୍ତୁ ନାହିଁନକ ସାଗରେ ସବୁର
 ଅପଣା ପୁଞ୍ଜ କରାଇ ପ୍ରଠକାର ପ୍ରାପ୍ତି ହେବେ
 ବସ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ଉତ୍କଳର ସାହେବଙ୍କ ଦେଲ୍
 ଦେଲ୍‌ପତ୍ତାର ସବୁଠିକଣର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର
 ପୁଞ୍ଜ ବଢ଼ିବାର ଜଣାଯାଏ । ହାବମ ଅନ୍ୟ-
 ଲୋକଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ଦେ ବଅଣ
 ଅପେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ମୋକ୍ଷଦାନମାନ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ହାବମ ହୋଇ ଫରସ୍ତାଦମୁଖ୍ୟ
 ପ୍ରଜାଙ୍କ ନାମରେ ନାଲସ କଲେ ସେମାନଙ୍କର
 ନିକଟ ହେବାର ଯେମନ୍ତ ଦୈନିକ ତାହା ଦେ-
 କୁଟି ନ ପାରେ । କଲରେ ବାସ କର କୁଟିର-
 ସୁସ୍ଥତା ବିକାଶ କରବାକୁ ଉତ୍କଳମାନେ ବଡ଼
 ମନ ବଢ଼ିର କରନ୍ତି । ବିନୁ ଦେଲ୍‌ପତ୍ତା ସବୁ-
 ଠିକଣର ଲୋକେ ସେବଥାକୁ ଅଧିକ ନ କର
 ହାବମଙ୍କ ନାମରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସରୁ
 ବଢ଼ା ବ୍ୟବରେ ମାଟ୍ରିକ୍ସଟିକ୍ ଜଣାଉଅଛନ୍ତି
 ଓ ହାବମ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ମୋକ୍ଷଦାନ
 କରବାକୁ ସମ୍ଭାଷଣ ବିଳମ୍ବ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
 ହାବମ ଓ ପ୍ରଜାର ବସ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଓ ପ୍ରଶଂସାର
 ଅନ୍ୟ ଦୌଣିକ ସବୁଠିକଣରେ ଦେଖା ନାହିଁ
 ଓ ଦେଲ୍‌ପତ୍ତାରେ ତାହା ଦେଖାଯିବାର ହାବମ

ଦିନା ପ୍ରଜା ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟରୁ ଏକପକ୍ଷ ଅବଦ୍ୟ
 ମନ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ବିନୁ ଦେଲ୍‌ପତ୍ତା ମନ
 ଅନୁମୋଦନ କରୁଥିବ କର ନ ହେବ ଦେଲ୍-
 ପତ୍ତାବ ମୋକ୍ଷଦାନର ଉତ୍କଳ ବରଦେଲ୍ ସବୁ-
 ସାଧାରଣ ତହିଁରୁ ଅବଗତ ହୋଇ ଅପଣାପାରି
 ଅପେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ଉତ୍କଳର ସାହେବ ଦେଲ୍‌ପତ୍ତାକୁ
 ଅନୁମୋଦନ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଥମେ ହରେକୃଷ୍ଣ
 ଦାସ ଉତ୍କଳକୁ ଅଦାଲତର ଅବମାନନା
 କରନ୍ଦା ଅପରାଧରେ ୫ * କା ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ।
 ଉତ୍କଳସେନାପତି ଦୋଷ ଏହି ଯେ ସେ
 ଉତ୍କଳକୁ ସପ୍ତଶତକ ଅଜ୍ଞାନମେ କୋର୍ଟରେ
 ନିୟୁକ୍ତ ଥିବା କନସ୍ଟାବଲଙ୍କର ଦୁରାସନ୍ନ ବାହାର
 କର କେଉଁ କାଳକୁ ମାରନାମିତି ପଠାଇ-
 ଥିଲେ । ହାଇକୋର୍ଟକୁ ଏ ମୋକ୍ଷଦାନ ଚିହ୍ନର
 ମାଟ୍ରିକ୍ସ ସାହେବ ପଠାଇ ଦୁକୁମ ରଦ କର
 ଅଗାଧଲେ ଦୁକୁମରେ ବଳୀ ସପ୍ତଶତ ଓ ବଳୀ
 ସପ୍ତଶତକୁ ବିବାଦକୁ ବିଲଗ୍ନ ଫରାଜ କାଟି ଦେବା
 ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ କରି ପ୍ରକୋପକୁ ୨୦
 ଦେଇ ଲେଖାଏଁ ଦଣ୍ଡ ହାସନ କଲେ । ବଳୀ
 ଦଣ୍ଡଭୋଗ କଲ ମାତ୍ର ହଳୀ ଦୁକୁମ ଥିବାର
 ତାକୁରକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଅନୁସାରେ ଦେଇ ଦଣ୍ଡରୁ
 ରକ୍ଷା ପାଇଲ ମାତ୍ର ତହିଁ ପରବର୍ତ୍ତରେ ମାତ୍ର
 କୁହନ୍ଦ ରହୁଣ । କଟକ ମାଟ୍ରିକ୍ସଟିକ୍ ନିକଟରେ
 ଅପିଲ ଫୋଇ ଅଜ୍ଞ ରଦ ହେଲ ମାତ୍ର ଅପିଲ
 ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଲକୁ ଅପାମିର ମିଅନ୍ଦ ଯେଷ
 ହୋଇଥିଲ । ଦୁକୁମ କିଛି ଫଳ ହେବ ନାହିଁ
 ଦୁକୁମରେ ବଳୀ ସପ୍ତଶତ ଅଦାଲତର ଅବ-
 ମାନନା କରନ୍ଦା ଅପରାଧରେ ଏକପକ୍ଷା କୁହନ୍ଦ
 ଦେଲେ ତହିଁର ଦେଲ୍ ଏହି ଯେ ଉକ୍ତ ବଳୀ
 ସପ୍ତଶତ ଅପଣା ପଠାଇ ଦେଲ୍ କରବାକୁ
 ବାଧା କର ସାହେବକୁ ବସ୍ତ୍ର ନକଲ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କଲ ତାହା ନ ମିଳିବାରୁ କଟକରେ ମାଟ୍ରିକ୍ସଟିକ୍
 ଜଣାଇଲ । ତହିଁ ନଥି ଓ କରୁଥିବୁ ତଳବ
 ହେଲ । ଉତ୍କଳର ସାହେବ ତହିଁରେ କିଛି
 ବାହାର କର ବଳୀ ନାମରେ ଅପେ ମୋକ୍ଷ-
 ଦାନ ଚଳାଇ ଅପଣା ଶୁଦ୍ଧ ଅନୁସାରେ ଏକପ-
 ଶ୍ରୀ କୁହନ୍ଦ ଦେଲେ । ମାଟ୍ରିକ୍ସଟିକ୍ ଏମୋକ୍ଷଦାନକୁ
 ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରବ ଜ୍ଞାନ କର ହାଇକୋର୍ଟକୁ ପଠାଇ
 ଦୁକୁମ ରଦ କରୁଲେ । ବିନୁ ମୁଖଲ ଭେ-
 ଜେବେଲେକୁ ପୁଣି ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରୁଥିଲ ଓ
 ଅଦାଲତର ଅବମାନନା ମୋକ୍ଷଦାନରେ ଯେ
 କୁହନ୍ଦ ଅଜ୍ଞ ନିକାନ୍ତ ଅନାୟୁ ତହିଁର ବିଚ୍ଚ

ବରୁ ହେଲ ନାହିଁ । ତତୁର୍ଥରେ ଏକ କଲେ-
 କୁଶଳ ମୋକ୍ଷଦାନରେ ମୁଦେଇ ବି ମୁଖଲ
 ବୁଦ୍ଧଦାନା ସୁଦ୍ଧାଦାନର ଲେଖି ଅପଣାପାଗରେ
 ରଖିଥିଲ ହାବମ ତାହାକୁ ପରୁରକାରେ କାଟି
 କରବାକୁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାମୁକାରିକୁ ଅଦାଲତ
 ଅବମାନନା ଅପରାଧରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ
 ଚିହ୍ନର ଦେଲ୍‌ପତ୍ତାକୁ ବିଚ୍ଚରେ ସେମାନେ
 ଦଣ୍ଡର ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ ।

ଏକପକ୍ଷେ ବିଚ୍ଚ ମୋକ୍ଷଦାନରେ ସେ ଅନୁର୍ଥକ
 ପ୍ରଜାକୁ ଲଗ୍ନକଣ୍ଠ ଓ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗବରୁଲେ
 ବିନୁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଞ୍ଚର ଦୌଣିକ ପ୍ରକାଶ
 ହେଲ ନାହିଁ ଓ ହାବମଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ରଦ ହେବା
 ଉକ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଦଣ୍ଡର ଦୌଣିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ
 ହେଲ ନାହିଁ ।

ଯାହା ହେଉ ଅନୁମୋଦନ ଅନୁମାନ କର-
 ଥିଲ ଯେ ଏକେଥର ଅଜ୍ଞ ରହିଲେଲ ଏଣିକି
 ଉତ୍କଳର ସାହେବ ସାବଧାନସୁଦ୍ଧା କର୍ମ କରନ୍ଦେ
 ଓ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପଞ୍ଚଅକ୍ଷ ଏକ ଦରଶାପୁର
 ମନ ଏହି ଯେ ଜାଲମକ୍ଷଦାନରେ ସେ ମାତ୍ର
 ମାରବାର ଓ ହାବମ ଦେବାର ପୁରୁକଣ ଶୁଦ୍ଧା
 କରବାକୁ ତାହାଙ୍କମଧ୍ୟରେ ଏକଜଣ ନାମରେ
 ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷଦେବାର ଅଭିଯୋଗ କର ଅପେ
 ତାହା ବିଚ୍ଚର କରବାକୁ ଉଦ୍‌ଧତ ହୋଇ ସମନ
 ତାହା କରୁଥିଲେ ଦେବୀକ୍ତି ଉକ୍ତସମ୍ପର୍କ ମାଟ୍ରି-
 କ୍ସଟିକ୍ ଜଣାଇବାରେ ଉତ୍କଳର ସାହେବକୁ
 କଟକରେ ନାଲଗ କରବାପାଇଁ ଦୁକୁମ ହେଲ
 ଓ ତଦନୁସାରେ ଏକ ମକଲବାର ନାଲଗ
 ଦୁକୁମ ହୋଇ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ଏବନବାସାହେବକୁ
 ଅପିଲ ହୋଇଅଛି । ମଦଦମାର ଉକ୍ତହାରରେ
 ଫରୁଅଣା ବିଚ୍ଚାଫା ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ଅଭି-
 ଯୋଗ କର ଗେଷରେ ୨୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ଅଭି-
 ଯୋଗ କଲେ । ଏଥିରୁ ତାହୁର୍ଥ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ
 ନିଷ୍ପତ୍ତିକର କର ନ ପାରୁ ଦେବଲ ଅନୁମାନ
 ଦୁଅଇ ମକ୍ଷଦାନ ଦରୁଗୁର୍ଥ୍ୟକୁ ନ ଯାଇ ମାଟ୍ରି-
 କ୍ସଟିକ୍ ନିକଟରେ ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ଅପାରେ
 ଏଣୁ ହୋଇଥିବ ମୁଖଲକୁ ବିଚ୍ଚର ଦଣ୍ଡ ଦେବା
 ଉତ୍କଳର ସାହେବଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନ ଥିବ ସେ
 କେବଳ ଅପେ ଅପକାନ୍ଦର ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ
 ଲୋଡ଼ ଅଛନ୍ତି । ସାହେବ କହନ୍ତି ବି ସେଥିରେ
 ଅପାମିକୁ ଅପଣା କୋର୍ଟକୁ ବିନଷ୍ଟକଲଗୁଣ
 ତକାଇ ଦେଲୁଥିଲେ ମାରୁର୍ଥ୍ୟର ଅଜ୍ଞ ଦେଲ୍

ନାହାନ୍ତି କି ତାହା ହୋଇ ନାହିଁ । ଅସାମୀ
 ଅପାଳକରେ ଏସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲ ଓ
 ସ୍ୱାଧୀନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧନରେ ସେ କହୁଲ ଯେ
 କୋଠିକୁ ଯିବା ଓ ମାତ୍ର ଗାଈବାର କଥା କଳ୍ପ-
 ସାହେବଙ୍କଠାରେ ସେ କହୁଅଛୁ ଓ ସେସବୁ
 ସତ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୋଠିକରେ
 ଧର ତାହାକୁ ତୁଲ୍ୟୁସା ଓ ଏକ କଥା ମାଇଲ
 ଓ ଏହି ଚିତ୍ରକଣ କ୍ରମା ଅର କେହି କୋଠି-
 ରେ ନ ଥିଲ ସାହେବ କହିଲେ “ଇଂଲୁମାଣ୍ଡେ”
 ତହିଁ ସେ ମାଇଲ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାତ୍ର
 ମାରିବାର ହେଲୁ କି ତହିଁ କି ଅସାମୀ ଉତ୍ତର-
 କଲ ଯେ ସାହେବ ତାହାକୁ ଜାଲମକଦ୍ଦମାରେ
 କି ତାଣ୍ଡିକୋଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କହୁ ନ ଜାଣୁଥି-
 ବାର କହୁବାର ମାତ୍ର ମାଇଲେ । ଦୁପ୍ପାସୁଥର
 କୋଠିକୁ ଧରୁହୋଇ ଯିବାବେଳେ ମାତ୍ର ହେଲ
 ମହମମା କମ୍ପୁଡି ହେଲେ ଏଥର ବିବରଣ କଣା-
 ରୁ ।

ଦୁପ୍ପାସୁ ଦରଖାସୁର ମର୍ମ ଏସୁ ଯେ ଦରଖା-
 ସୁବାସୁ ଓ ତାହାର ପୁସ୍ତକସୁକୁ ଉତ୍ତରସାହେବ
 ଅନର୍ଥକ ଏକ ମହମମାରେ ବସ୍ତୁ ଦେଲେ ।
 ଦରଖାସୁବାସୁ ଓ ଏକ ପୁସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଦେବାକର
 ଅସିଅଛନ୍ତି ଅନୁପୁସ୍ତ କବସରେ ତତ ଅପାଳ
 ଦରକାକୁ ବସୁର କଳଲ ମାରିବାରେ ସାହେବ
 ନ ହେଉ ସତାରେ କର୍ମ କରବାକୁ ଦେଖିଗଲେ
 ଓ ଦେବରେ ନାରିବାକୁ ଚଳିଲେ ଓ ଗୋଟାଏ
 ଘର ପଥର କି ତାହା କଂଗରେ ଉଠିବାର
 ରୁ, ଏହାକୁ ଉଠାଇବାକୁ କହଲେ ଓ ମାତ୍ର
 ମାରିବାକୁ ଧମକାଇଲେ ଓ ଗଲସହେବାଦନ
 ଏକଓଲିଯାଏ ପରୁମ କରଲେ ହେଲଗ୍ନ-
 ଦ୍ରାର ମୁକସଫ ଓ ସବୁଦିକନ କନେସାର
 ଅନଲମାନେ ଏସବୁ ଜାଣନ୍ତି । ଏ ଦରଖାସୁରେ
 ସାହେବକୁ କରୁଥିବୁ ଚଳିବ ହୋଇଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ମାଜସୁରର ସଂବାଦ ଅସିଅଛି ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ
 ଗଲପୁଅ ବୈତଲଗଣୀ ନଦୀମାନ ଗଲ ସପ୍ରାହରେ
 ଅଲଗସୁ ବୁଦି ହୋଇଅଥୁନ ଏମନ୍ତ କି ବୈତ-
 ଲଗଣୀ କୁଲସୁ ତୁମି ଉପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୁଇବାଜ
 ତଲ ଉଡ଼ା ହୋଇଅଥୁନ ବୁଦି ଏକଦନମାସ ରହ
 ଗସି ସଲଲ । ମୋଫସଲରେ ଧାନକ୍ଷେତମାନ
 ବୁଦି ଯାଇଅଥୁନ ମାସ ଗାପୁ ତଲ ଉଡ଼ିସିବାବୁ

ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଅପହାର କି ବୋଇ କର-
 ଉପକାର ହେବ ।

ଏବର୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଦିଗରେ କଟକର ଅନ୍ୟ
 ସ୍ଥାନଠାରୁ ଅଧିକ ବୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । କରକମି-
 ପୁରରେ ସବୁଠାରୁ ଉଣା ଓ ବହିଷାଣିରେ
 ତାହାଙ୍କର ଯାହା କିଛି ଗୁଣକର୍ମ ଚଳିଅଛି । ଶୁଣି-
 ଲୁଁ ଯେ ବଳ କାମି ପ୍ରଜାମାନେ ପାଣି କେଉଁ-
 ଅଛନ୍ତି ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟୁ ଶର
 ଖୋବୁ କେହି ମାରିପକାଇ ଅନାଚ ଧୂ
 କାର ଅଲକାର ଦେଲି ଯାଇଅଛି । ପୁଲିସ
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ହଜିବାକସୁ ଧର-
 ଯାଇ ନାହିଁ ।

ସୁସୁକ ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ବାଦ

ଅମ୍ବେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସବୁକ ସ୍ୱୀକାର କର-
 ଅଛୁଁ ଯେ ଶ୍ରଦ୍ଧକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଉଲଲଗ୍ନତ ପୁସ୍ତ-
 କମାନ ପାରିଅଛୁଁ ।

ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ ଶେଷ
 ହେବା ବର୍ଷ ଦାବତୁ ଆମେରିକାନ ପ୍ରି-
 ମିସନ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶେଷକଳା ଶ୍ରୀବାବୁ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ର-
 ବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରଣୀତ ।

ଆମେରିକାର କଣେ ପଶ୍ଚିତ ପରୁଷାଦ୍ୱାର
 କାଣିଅଛନ୍ତି ଯେ କବନର ମୂଳ ନାଲକାଚ ବା
 ଶ୍ୱାସ ଅଟଇ । ସେ ନାଲକାଚ ଘରେ ଗୋଟିଏ
 ଅଳ୍ପର ଗରୁ ଲଗାଇଲେ ତାହା ଅଲକାଳରେ
 ଅଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟରେ ବଢ଼ିଲ । ଏହି ନାଲକାଚର ଘର
 କର ଉହି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ଘୁସୁର ଓ ଅଉ-
 ଦେଲେ ଗୋଟାଏ ବାହୁରୁ ରଞ୍ଜିଲେ ବାହୁରୁ
 ଗୁରୁମାସରେ ବଡ଼ଗୋରୁପାସୁ ବଢ଼ିଗଲ ଓ
 ଘୁସୁର ଏଡ଼େ ମୋଟ ହେଲ ଯେ ସେ କାଚଘର
 ବାହାରକରୁଦେଲେ । ନାଲକାଚର ଯେବେ
 ଏମନ୍ତ ଗଲୁ ଅଛି ତେବେ ଏହା ବିସର ଲେଜା
 ହେବ ଓ କେତେଲୋକ ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ପୁସୁକୁ ପୁଣି
 ବାଚଘରେ ରଞ୍ଜିବେ ।

ଲଟିନେସିସୁରସାହେବ କର୍ମଜୀବୀ ବରଦା
 ପୁଟେ ମାନ୍ଦାକରେ କୃଷି ଉନ୍ନତର ଉପାସୁ କର-
 ହେଉ ଯିବେ ତାହାଙ୍କର ମନସ୍ତ ଯେ ମାନ୍ଦାକରେ
 ସରକାସୁ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ମୋଫସଲରେ
 ତହିଁର ଗାଣା କ୍ଷେତ୍ରମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଲବେ
 କେଉଁ ଗସ୍ୟ ଉତ୍ତର କେଉଁ ଗସ୍ୟ ହେଲେ
 ତୁମିର ଗଲୁ ପ୍ରାସ ନ ହୋଇ ବୁଦି ହେବ ଓ କେଉଁ
 ନୁଅ ଫସଲ ଏଠାରେ ହୋଇ ପାରିବ ସେସବୁ

ପରୁଷାଦ୍ୱାରୁ କିଛିସୁ କରସିବ । କଟକରେ ଏସର
 ସରକାସୁ କ୍ଷେତ୍ର କରବା ଅତି ପ୍ରୟୋଜନସୁ
 ଅଟଇ ।

ଉଲଲଗ୍ନତ ନଗରମାନଙ୍କରେ ଯେକେ
 ମିଜିନସିସଲ ଖାକସ ଉତ୍ତଲ ହୁଅଇ ତହିଁର
 ଯେକେ ପୁଲିସ ଗର୍ଭ ବଅଯାଏ ସୁନୁଖେଁ ଅ-
 ଧର ଅବଗତ ହୋଇ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁ-
 ଅଛୁଁ ।

କ୍ୱାଲପୁର ଓ ୮୮୭୭ ପୁଲିସଗର୍ଭ ଓ ୮୭୭୭
 ମୁଜିର ଓ ୪୪୭୭୭ ” ଓ ୮୭୭୪
 ପୁରୁଗାସୁ ଓ ୧୭୭୮ ” ଓ ୭୭୪୭
 ଏ ଅନୁସାରେ କଟକର ପୁଲିସ ଗର୍ଭ ଉଣା କି
 ଅଧିକ ଅଟଇ ଖାଉନ କମିଶନିର ମେମ୍ବରମାନେ
 ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।

ଯେଉଁମାନେ ମାସି ଓ ୧୦୯ କାର ଅନସୁକ
 ଦେଉନର ଗୁକସୁ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେନସନ
 ଦେବା ବିଧିରେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ପା ଅଛି ଯେ
 ଉପୁଫାଦ୍ୱାର ଗୁରୁଗାର ସମସୁ ଏକଥର ଗଣିସୁ
 ଦେଲେ ଯେବେ ନାମ ମା ଏ ସର ଅଧିକ

ହୋଇ ନ ଥାଏ ତେବେ ସେ ଖଣ୍ଡନ ଧର୍ତ୍ତ୍ୟ
 ହୁଅଇ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ତେନରଲ
 ସାହେବ ବିଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି କି ଅଗାମି
 ସେପ୍ଟମ୍ବର ମାସ ତା ୧ ରୁପଠାରୁ କେହି
 କର୍ମଗୁଣ ଉପୁଫା ଦେଲେ ସେ ସେନସେନ
 କିମ୍ପା ପାରିତୋଷିକରୁ ନିତାନ୍ତ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ।

କଲିକତା ହାଇକୋର୍ଟର ଜଜ ଦେଲଫିସି
 ମହାଶୟମାନେ ଅନେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ପତ୍ରିତଙ୍କଠାରୁ
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁ ଯିବ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ହିନ୍ଦୁ-
 ବିଧିଆ ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅବସ୍ତାସା ଅର୍ଥାତ୍
 କଟା ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀର ସମ୍ପତ୍ତିର ନେଗସାହେବ
 ଗାଣ୍ଡରେ ୧୨ ପ୍ରକାର କଟା ହେବାର ଲେଖା
 ଅଛି ତହିଁର ଏକପ୍ରକାର ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ
 ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସ୍ତ୍ରୀର କୌଣସି
 ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ
 ସ୍ତ୍ରୀର ସମ୍ପତ୍ତି ଲେଖ କରବାର ପ୍ରକାଶା ରପ୍ତନ୍ତି
 ସେମାନେ ସାବଧାନ ବେଇନ୍ତୁ ।

ମାନବର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେଲେ-
 ଜଣ ମୁନଫେଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠଅପାଳକ କଳର
 କ୍ଷମତା କାଢ଼ିନେଇଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ହିନ୍ଦୁ-
 ଯେଁ ଅତି ଅନୁକୂଳ ହୋଇ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 ସବୁ ମୁନଫେଙ୍କଠାରୁ ଏ କ୍ଷମତା ବାହାର କର
 ନେବାର ଉଚିତ ।

ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଅର୍ଥମ ଶୁଭକ୍ଷଣକୁ
 କରୁଥିବା ଅଧିକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟସମ-
 ରେ ପଦଯାଉଅଛି । ସନ ୧୮୭୨୧୨୩ ଠାରୁ
 ଏ ନିମ୍ନ ରହିତ ହେବବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଉତ୍କଳୁ ଅଜ୍ଞାନ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁରରେ
 ଏହିପରି ଉତ୍କଳୁ ଧାର୍ମ ଅର୍ଥମ ବନ୍ଧୁ କରୁଥିବା
 କରୁଥିବା ଶାହା ରହିତ ହେଲେ କି ନାହିଁ
 ତହିଁ ନ ପାରି ମାତ୍ ରହିବା କରି ଯେବେ ରହିତ
 ହୋଇ ନ ଥାଏ ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଭ୍ୟ-
 ନ୍ତରୁ ସେଠାରେ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରବୃତ୍ତି କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର ।

ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ !

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଅଭ୍ୟନ୍ତର
 ପ୍ରଦଳି ଦେଉଅଛୁ ତାହାର କିମ୍ପାରଣ କିମ୍ପାରଣ
 ପୁଣି ସୋପାନୀ ଏକ ସପ୍ତସାୟ ଅବଲମ୍ବନ
 ପୁରୁଅଛନ୍ତି କେତେକ ଖବର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଓ
 କେତେକ ଶାସ୍ତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି ଏକ
 କାହିଁକି ସାହେବଙ୍କଦ୍ୱାରା କରୁଥିବା କିମ୍ପାରଣ
 ପୁଣି ବୋଲି ଉକ୍ତ ସୋପାନୀର ମେମ୍ବର
 ମହିନ୍ଦ୍ର ନାମଧରୀଦାସ ବାବୁ ଅନୁକମ୍ପାପାଦ୍ୟୋଗ୍ୟ
 ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରୁଦ୍ଧତାପ୍ରସ୍ତୁତ ଧ୍ୟାନ ବିରୁଦ୍ଧତା
 ଯଦୁଅଛୁ ସୋପାନୀ ଏକ ମନୋକର କାର୍ଯ୍ୟ
 କରୁଥିବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମବାସିନୀରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କରେନୁପୁଷ୍ପରଣୀର
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ବନ୍ଧୁ ଯାହା ଅପରାଧ ପରି ତାରେ
 ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା ତାହା ସୋପାନୀ ଏକ-
 ଯନ୍ତ୍ରଣା କରୁ ନ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପ-
 ଶ୍ରମିତ ଯାତ୍ରାକର୍ମର କଳ ବାୟୁ ଗଜ ଦୋଷ ଓ
 କଣ ସମସ୍ତ ମେମ୍ବରମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସମା-
 ସ୍ୱପ୍ନର ହେଉଅଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ମଧ୍ୟ
 ମନେନୁପୁଷ୍ପରଣୀ ବାଜରେରେ ପରୁଷୁତ୍ତ କଳ
 କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଅଭ୍ୟନ୍ତର କରୁଥିବା ସୋପାନୀ ଏକାମୀ
 ଅଧ୍ୟବେଶନରେ ସୋପାନୀ ନିରୁଦ୍ଧପୁଷ୍ପରଣୀ-
 ବନ୍ଧୁରେ କରୁଥିବା ହେଉଅଛି ଅନୁପୁଷ୍ପରଣୀ-
 କ୍ଷେତ୍ରମୋହନବାବୁ ଗୁମାସ୍ତାବାବୁଙ୍କ ସହଯୋ-
 ଗ୍ୟେ ଆଜି ପୁଣି ଏଠାରେ ମୁକ୍ତାବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
 ମତେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଅଭ୍ୟନ୍ତର ତାହାକିପୁଣି
 ନରେନୁପୁଷ୍ପରଣୀ ବନ୍ଧୁ ସୋପାନୀରେ ପ୍ରାପ୍ତି-
 ହେଉ ପ୍ରକାର ଅଧିକ ସମ୍ପାଦନା । ଇତି ।

କୌଣସି ସାପିକାପାଠକ
 ତା ୧୮୮୨୧୩ ସାନ

ମାନବର ଶ୍ରୀମୁଖ ଉତ୍କଳ ସମିତୀ ସମ୍ପାଦକ
 ମହାଶୟ ସମାପେଷୁ ।

ମହାଶୟ !

ଅଭ୍ୟନ୍ତର କିବେଦନ ଏହି ଯେ କିମ୍ପାରଣ
 କିମ୍ପାରଣ ଅପରାଧର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପ୍ରଦେଶ ପାର୍ଶ୍ୱ-
 ରେ ଶ୍ରୀମଦାନକର ମଧ୍ୟେ ଅନୁପୁଷ୍ପରଣୀ
 ବନ୍ଧୁରା ହେବେ ।

ଯାକପୁର ଅଦାଲତରେ, ଲେହେ ଯେ କହୁ
 ପାଉଅଛନ୍ତି ତାହା କହୁଲେ ସରକ ନାହିଁ ।
 କିନ୍ତୁ ବାୟୁ! ତାହା କେହି ଦେଖି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି
 କି ଶ୍ରୀମି ଶ୍ରୀମି ନାହାନ୍ତି ଉକ୍ତ ଅଦାଲତରେ
 ଯେତେ ମନେମା ଉପହୃତ ହୁଏ କୌଣସି
 ମନକମାର ଶ୍ରୀମି କାହାର ବୌଦ୍ଧିତ୍ୟ ଥିଲେ
 କି ୧୦ ନର ବନ ନୁହେଁ ଦୁର୍ଗାମ୍ୟ ଘାଟି କଳ୍ପି-
 ମାନେ ମାତ୍ରେ ଦେଉମାତ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ ନ ରହୁ
 ମୁକ୍ତ ପାଇବାର ନାହାନ୍ତି । ସାକ୍ଷିମାନେ କି ଅପ-
 ରାଧ କରୁଅଛନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ
 ଶକ୍ତି କି ସକାଶେ ? କି ଅଧିକାର ଯଦି ଉକ୍ତ
 ଅଦାଲତର ଶ୍ରୀମୁଖ ମୁକ୍ତସର୍ପ ମହାଶୟ ଦେଉ-
 ରେ କି ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସମସ୍ତକ କର୍ମ ଅଛି,
 ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଉପହୃତ ସାକ୍ଷିମାନଙ୍କର ଯୋଗାଦକନି
 ସରକ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ
 ସାକ୍ଷି ତାରଣ ମୋକରର କର ଗୁମାମାନଙ୍କୁ
 ବେକବୋଦ ହେଲେ କି କିଛି ହାଲ ଅଛି ? ।
 ତାହା ନ କର ଉଲ୍ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାର ରଖି
 ହରବର କରବାରେ କି ଅଧିକ ଫଳ ହୁଏ
 ତାହା ଅପର ଦ୍ୟୁତିର ବିବେଚନାର ବହୁତୁତ
 ଅଟେ ।

ଉକ୍ତ ଅଦାଲତର ମୁକ୍ତସର୍ପ କେବଳ ସାକ୍ଷି-
 ମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗାଢ଼ ନ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
 ଦ୍ୱେଶ କଅନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ । ଅଧିକ ଗୋଟିଏ
 ତତ୍ତ୍ୱରତା ମଧ୍ୟ କେବଳ କର ମନେମାର ପକ୍ଷ-
 ବଦାନ୍ତ ଦ୍ୟୁତିଙ୍କର କିଛି ହାଲ କରନ୍ତି । ଅର୍ଥା-
 ତ୍ତ୍ୱ ଯେଉଁଦିନେ ଶ୍ରୀମି ହାଜର ହୁଅନ୍ତି ସେକହ-
 ରେ ତାଙ୍କର ହାଜର ରୂପେ ନ ନେଇ,
 ଯେଉଁ ଦିନରେ ମୁକ୍ତସର୍ପ ମହାଶୟଙ୍କର ଯୋ-
 ବାନକନି ନେବାକୁ ପ୍ରବେଶିଅଛୁ ହୁଏ ସେକହ-
 ନରେ ହାଜର ରୂପେ କଅନ୍ତୁ । ହାଜର
 ରୂପେ ନେବା ତାରଣପାତ୍ର ଗୁମାମାନଙ୍କର
 ମୁକ୍ତ ପାଇବା ତାରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁମାମାନଙ୍କର
 ଯେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗର୍ଭ ହୁଏ ତାହା ଯବସରରେ
 ଅବଗତ ଗର୍ଭର ସପ୍ତକ କରୁକରବାକୁ
 ହୁଏ । ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଗୁମାମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠୀଗର୍ଭ

ଅଧିକ ହୋଇଅଛି, ଦେଖା ହୁଏବା ଅଧିକାଦ-
 ରେ, ଯେ କେତୁ ନ ୧ ମୁରୁଟ ୨୦ନା ମାଗର
 ମନେମାନେ ଯଦି ଗୁମାମାନେ କେବଳ ଗୋଷ୍ଠୀ-
 କୁ ୨୦ ନା ଗାଲେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ
 ଏକ ଶ୍ରୀମିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ବହୁ, ବିବେଚନାରେ
 ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅବଗତ ଅଟେ, ଗୁମାମାନଙ୍କର
 ହାଜର ହେବା ଦିନରେ ହାଜର ରୂପେ
 କଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କି ସୁବନ୍ଧୁ କହୁ ? ।
 ଯଦି ମୁକ୍ତସର୍ପ ମହାଶୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କର୍ମ କଳା-
 ଉଲ୍ଲ ତାହା ହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଗର୍ଭରୂପେ
 ଅପେକ୍ଷା ଯେମନ୍ତେ ତାହା ସାଧାରଣରେ
 ବିବେଚନାରେ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ଏକ ଉପହୃତ
 ବିରୁଦ୍ଧତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିପଥରେ ଗାଢ଼ ପଡ଼େ ଏକ
 ତାହାର ପ୍ରତିକାର ହୁଏ, ତାହା କଲେ
 ତାହାକୁ ମୁକ୍ତସର୍ପ କୁହାଯାଏ ଏକ ଉଚ୍ଚରେ
 ହେବର ମନେ ହୁଏ । ତାହା ନ କର ମୁକ୍ତସର୍ପ
 ମହାଶୟ ଯେ କେବଳ ଅପରାଧ ଦୋଷକୁ
 ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେକ କର ହେଉଅଛି ? ।
 ଯେ କେଉଁ ଏ ବନ୍ଧୁ ଅନୁ ଅପରାଧର ପୁର-
 ଶ୍ୟାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟକୁ କରାଏ ଏହା
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ଯେ ଯାକପୁର ଅଦାଲତର
 ମାନକବାସିମାନଙ୍କର କହୁ ଯେମନ୍ତ ଗାଢ଼
 କବାଶ ହୁଏ ଉପବନ୍ଧୁରେ ଉପରୁ ବିଶ୍ୱ-
 କର୍ତ୍ତାମାନେ ବିବେଚନାରେ ମନୋଯୋଗ
 ହୋଇ ଅନୁମାନଙ୍କର କହୁ କବାଶ ବରୁକ୍ତୁ ।
 ଉଚ୍ଚରେ ତାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ମୁକ୍ତସର୍ପ ସାଧନ
 ହେବ ଇତି ।

କ ୨୭ ନଗାବଣ } କରାନ୍ତୁ କରମୁକ୍ତ
 ସନ ୧୮୭୮ } ଶା

ମୁକ୍ତପ୍ରାପ୍ତି	
ବାବୁ ଦାନୋଦରପ୍ରସାଦ ଦାସ	
ବାଲେଶ୍ୱର ଦକ୍ଷୟା ଟ ୩	
ରଞ୍ଜନ ଲାଲୁଚେରୀ ସମ୍ପାଦକ	୪ ୩
ବାବୁଗୁମନୋପାଳ ଗୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ସୁଖ	୪ ୧୦
କ୍ଷେତ୍ରସୁଦ୍ରମହାପାତ୍ର	
କରକର-କ ପୁର	୪ ୧
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀକା କଲେ ଦକାମ୍ନା	୪ ୫

ଏହି ଉତ୍କଳସମିତୀ ସକଳ କର୍ମ ଦର୍ପା-
 ବଦାୟ କର୍ମ ପ୍ରତିଠାକୁଶଳ ସମ୍ପାଦକରେ
 ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୨ମ
ସଂସ୍କରଣ

ଭାରତୀୟ ମାତେ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କମଧ୍ୟରେ । ମୁ । ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ପାଲ ଗଢ଼ିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୫୩

✓ ବେଲ୍‌ମାଟ୍ଟା ନାଲ

ଏ ନାଲ ବିଷୟରେ ଅନେମାନେ ଗଣ୍ଡିଏ ପଢ଼ି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଉହିଁରୁ ଲଳିତ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଂଶ ସଦୃଶ୍ୟରୂପେ ଗୋଟିଏ ବଠାରେ ଲଳିତ ହେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

“ଅନୁ ଦେଶରେ ଉତ୍କଳେଶ୍ଵର ଓ ବେଲ୍‌ମାଟ୍ଟା ଶୋକ, ଯେ ସଦୃଶ୍ୟ ବାରିଧର ପରି ଆକର୍ଷଣ ବରଷିଲେ ତାହା ପରମାତ୍ମେ ମହାକାଳ ପ୍ରଭୃତି ନଦୀର ଅନୁକୃଷ୍ଟ ଓ ବେଲ୍‌ମାଟ୍ଟା ବେଲ୍‌ମାଟ୍ଟା ଭଳି ଅନ୍ୟ ଫଳ ନ ଘଟିଲି ବନ୍ଧୁ ସେମାନେ ଯେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ପୁଅଙ୍କ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହା ବହୁ ବିଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ମୁଁ ଉପସ୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥାନ୍ତି । ସେ କଥା ଅନାୟୁ ନୁହେ, କାରଣ ଜଗତସ୍ତର ଓ ଖାଇ-ତଳ (Tidal) ଲବ ତରୁର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଵରୂପ ରହିଅଛି । ପଳାନ୍ତକ ଚୌର ଧରଣ ବିଷୟ ଦେଇ ଅନୋଳନ ହେବା ବୁଝା । ଏକାକୀ ଉପସ୍ଥା ଉପକ୍ରମର ଗ୍ରାହଣ ଚଳିତ ଓ ଲାଲ-ପୋଡ଼ିବାହେବ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଲବ ଯଦିରେ ବର୍ତ୍ତି-ସମୟରେ ନାଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପ୍ରକାଶ୍ୟାକରଣ ଚୌକି (Engineering) ଲଞ୍ଜିତସ୍ଵର-ଉପାୟ ଉଦ୍ଭାବନା ହେଲେ ତାଙ୍କର ବହୁସଂଖ୍ୟ ଉଦ୍ଭାବନା ଉଚ୍ଚତ୍ଵରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବ; ଏହି ମୋହର ମୂଲ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟଇ ।”

ବନ୍ଧି ସମୟରେ ନାଲର ଉଚ୍ଚତ୍ଵରେ ବିଷୟ ନାଲ ଜମା ହୋଇ ନାଲ ଭୁବି ହୋଇଯାଏ

ଏଥିରେ ଯେ ହେଲେ ଅସୁବିଧା ଘଟୁଅଛି ତାହା ବର୍ଷିକାନ୍ତର ବଲ୍‌ଗ୍ରମାସ ତା ୧୦ ରୂପରେ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଧୂଆଁ ଯେ କାହାକିରେ ଦଳିତତାରୁ ଅସିଅଛି ତାହା ନିଜ କାଲିଯାଏ ଏଠାରେ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ନ ଥିଲ । ମହାଜନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅତି ଅସୁବିଧାର ଅଟଇ । ଉତ୍କଳ ଶୋକବାଟ ଅଗିବାକୁ ଯେବେ ୧୯୩୦ ନ ବଳମ୍, ହେଲ ତେବେ ନାଲଗୁରୁ ଅଛି କେଉଁ ସୁବିଧା ହେଲା । ସତ୍ତରରେ ଅସିଲେ ରୁଦ୍ଧବନରେ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଥାନ୍ତି । ବର୍ଷାକାଳରେ ଏତେକଦିନ ଉଦ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପଡ଼ିଅଛି ଯେତେ ସାବଧାନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ବିଜ୍ଞାନ ଉଦ୍ଭାବନା ସମ୍ଭାବନା ଓ ଗୈର-ସିଦ୍ଧିର ଅର୍ଥତ୍ୟ ନୁହଇ । ବନ୍ଧି ସମୟରେ ନାଲ ମୁହଁ ବାଲିରେ ବଳ ହେବାର ଯେଉଁସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୁଅଇ ଏଥିର ବିଧାନ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଉଦ୍ୟ ଅଗି ସମୁଦ୍ରରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଯେଉଁ ଏକକ୍ରମ ଉପରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଥିଲ କି ଯେବେ ନାଲରେ ଚୌକା ଅଗିବାର ଅସୁଯୋଗ ଘଟିଲ ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଥବା ସମକ୍ରମ କର ଉଦ୍ୟ ସବୁ ଅଗାଧ ଦେଇ ଥାନ୍ତେ ନୋହଲେ ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଥାନ୍ତେ ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା ମାଲ ଅଗିବାର ବନୋବସ୍ତ ଅପେ କରନ୍ତେ । ଏସବୁ ବିଜ୍ଞାନ କର ଉଦ୍ୟମାନ ଅସୁଅଛି ବୋଲି ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ହୋଇ ରହିବାର ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚତ୍ଵପ୍ରକା ।

ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଅବଶ୍ୟକତା ସଦୃଶ୍ୟରେ “ଉଚ୍ଚ-ଲୀୟ କୃଷକ” ବିନେନାମାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ସେଥିରେ ସମ୍ଭାବନ ମହୋଦୟ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ ମେଦତ୍ଵରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କର ଲଳିତାପ୍ରିୟ ବିଶେଷ ଲୋକିକ ଉପାୟ ନ ହେବା ଓ ବାଲ ରୁଦ୍ଧ ଧନା ନିର୍ଦ୍ଧାନ ସମସ୍ତେ ଅହିଫେନର ଦାସ ହୋଇ ଅଲପ ସ୍ଵଭାବମୟ ଥିବା ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଗୋରନାୟ ବିଷୟମାନ ବର୍ଷିକ କର ଲେଖନୀ-“ଏସର ନିରୁତ୍ତୋଗା” ଅଗାଧ ଓ ଅସୁଅ ଲେଖି ହେଉ ବୁଦ୍ଧିବନ୍ଧୁ, ଲଞ୍ଜିବନ୍ଧୁ ଓ ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଲେଖି ହେବେ । ଉଚ୍ଚତ୍ଵାକାଷା ସେମାନଙ୍କର ଲେଖନୀ ନାହିଁ ସେମାନେ ଅପଣା ଅବସ୍ଥାରେ ସମୁଦ୍ର ନ ଥାନ୍ତି ତଥାତ ଉଚ୍ଚତ୍ଵର ଅବସ୍ଥାର ବିଜ୍ଞାନ ନ କରନ୍ତି । ଅହିତା, କୁସଂସ୍କାର ଏବଂ ଗାଘ-ଉଚ୍ଚ ଓ ମାନସିକ ମଲିନତା ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ଗାର ଏବଂ ଅତି ଅତି । ତାଙ୍କ ପରମାର ମଧ୍ୟରେ ଅଭାୟ ବିଧୋସକଥକରେ ପଡ଼େ ପ୍ରକୃତ କଥା ଥିଲେ ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ବୁଝା ଗାଳି ଥାଏ । ପ୍ରକା କର୍ମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଗାଧୁ ହରେ ଉଚ୍ଚତ୍ଵିତା ହୋଏ ଉଚ୍ଚତ୍ଵେ ବାଗୀ (ଗ୍ରେଟ୍‌ଜାଗ୍‌ସ୍ତ ଲେବ ବିଶେଷ) ମଧ୍ୟ ଲଞ୍ଜିତ ହେବ ଓ ତାହାର ପତ୍ନୀ ସିଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ସେପରି କୁଦାସ୍ୟରେ ଅଭାଷ କରେ ସେପରି କୁଦାସ୍ୟ “ବିଲିଂଗେଟ-ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲିଂଗେଟର ଅତି ଉଚ୍ଚତ୍ଵ

ଲୋକଙ୍କ ବଦଳରେ କ୍ୟବହାର ହୁଏ ନାହିଁ ।
 ଏମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କରେ
 ସୁଖୀ କୁସଂସ୍କାର ବିଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । କାହାଣୀ
 ଶୈଳୀର ନୂତନ ଖାଦ୍ୟପଦ୍ୟ ପାଠ୍ୟରେ ତାହା
 ଜଣାଏ କରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେହ କାଠିକା ବୁଝା
 ଅଣେ ଭେଦେ ସେ କାଠିକା ବା ଗାଈରେ
 ଜାତି ସିଦ୍ଧି କାରଣ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକରେ ତାହା
 ଗୋଟିଏ ଗାଈ ପିଠା । ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକମାନର
 ଦୋଷ ଅଗ୍ରହଣସ୍ତଥ୍ୟ ଅତୀତ୍ୟ ସୁଧର କିନ୍ତୁ
 ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯୋଗ୍ୟରେ ସମ୍ପ୍ରମାନେ ଶୈଳ
 ହୁଅନ୍ତି ଓ ଜନମାନେ ବହୁଦୈନନ୍ଦ ଅସି ମୌଳିକ
 ହୁଅନ୍ତି ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଯାଦୁପ୍ରୟ ମଉଳ
 ଥୋଇ ହୋଇ ଅସି ପମେ ଭକ୍ତରେ ହୋଇଥିବ
 ପାଠ ଉଚ୍ଚାଦି ଶୁଣି ଦୋଷଯାଏ ! ! ଏପରି
 ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତର ବରଦାଏ ସଦାପେ ଯଦି
 ହୁଏନି ? ଏପରି କିଛିର ମାତ୍ରଷ୍ଟ୍ର ମନରେ
 ସଦାକା ଉପସ୍ତ ହେଉଥିବ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀରେ
 ଅତି ଅସରଣ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ହୁଏ ।
 ଦୋଷ ହୁଅଇ ନାଲେଶ୍ୱର ଏ ପ୍ରମାଣ
 ଲୋକଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଅଟଇ ନୌହଲେ ଅତି
 ଶୈଳୀର ସ୍ୱାଭାବ ଲୋକ ବଜାପୁତ ଅପୂର୍ବ
 କିନ୍ତୁ ବୁଝନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବୁଝା
 କୁଷ୍ଠମାନେ ଅପୁ ଶାନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନାହିଁ
 ଅନୁମାନେ ତାହା ଯେ ତଥା କୁତା ଗୋପକାବ
 ଓ କେତେକ ଘାଟୁଅଜାତ ଅପୁ ସେବା କରନ୍ତି
 ଯାହା ହେଉ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ମତରେ ଅନୁମାନେ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସେ ହେଉ ହେଉଅଛି । ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ
 କୁସଂସ୍କାର ଉଚ୍ଚତର ଅଟଇ ନୁହେଁ ଅତି
 ତାହା ବିଦୁରମ ନ କଲେ ଦେହ
 ସେମାନଙ୍କରେ ଅନ୍ତର ହୋଇ ନ ଯାରେ ।
 ବଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଯେ ଉଚ୍ଚାକାଶ ହୁଏ
 ନାହିଁ ତହିଁର ମାରଣ କଣ ? ଦେବନ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ
 ଓ କୁସଂସ୍କାର । ଅନେକ ନିହତକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମେ
 ଅସାଧ୍ୟତା ଦୋଷ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ଏକାନ୍ତ ସଜ୍ଜ
 ଓ ସରଳତା ସହକାରେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସବୁ ସାଧ୍ୟ
 ହୋଏ । ଏଥିରେ ଅଗ୍ରମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
 ସରଳତା ଦେହର ଦୋର ଅପତ୍ତି ତହିଁର
 ଜାଣିବା ଓ ହାତୀର ନ ହୁଁ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ
 କରଣ ସମ୍ଭବତ୍ ଅଭାବ ଅଟେ । ସରଳ
 ଶୁଣିଥିଲେ ସଂଧ୍ୟାସିଦ୍ଧି ଅନୋଳନ ପୁର
 ସାହା ପ୍ରକୃତ ଅପତ୍ତିର ବିଶାସୀବ ତାହା
 ଭେଦନା ଓ ଯାହା ହିତକର ତାହା ଦେବଦାର
 ମନୁଷ୍ୟର ଉଚ୍ଚତର ଅତିବଦ ଅନୁମାନେ

ଉଚ୍ଚତମାନେ ମିଛ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ହୋଇଥିବ; ଦେହର ବର୍ଣ୍ଣର ତାହା ଅନୁମାନ
 ହେଉଅଛି ଭେଦେ ଅନ୍ତରେ କଳା ଥିବା
 ଯାହାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହୁଅଇ ତାହାକୁ ଜାଣିବାର
 ଉଚ୍ଚତର ଯେ ଅପଣା ଅନ୍ତର ଅପଣାକୁ ଦିଶଇ
 ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ ଅନୁମାନ ଉପରେ
 କର୍ମର କରୁଅଛି ଏମନ୍ତ କୁହେ ତେଣେ ଉପ-
 ସ୍ତୁତି ହାବନ ବି ଯାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱରକ୍ତ ଅନୁ-
 ମାନେ ହେଲେଥର ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ମିଥ୍ୟାରେ
 ଏ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି ଏହାଲେ ଦେମନ୍ତ କର
 ଏହାର ପ୍ରତୀକାର କରବା ଲୋକେ ଦୋଳନ୍ତି
 ଯେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପାହାଚ ନାହିଁ କି ବହୁ ଲୋକକୁ
 ଉଚ୍ଚ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁକ୍ରମର
 ଉଚ୍ଚତମାନେ ଲୋକବର୍ଣ୍ଣରେ ଗୁରୁ ପାଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ସେହି ଜାତିର କର୍ମକ୍ଷମାନେ ମାତ୍ରକୁ
 ମାତ୍ର ବିପ୍ରର ଦେହନ ପାଇ ଉଚ୍ଚତରରେ ଅତି-
 ଶିଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବଦ୍ୟ ବୁଝି ଓ ସତ୍ୟତାରେ
 ଅନୁମାନଙ୍କର ଅବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଏମନ୍ତ ଜାପ୍ରୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି
 ଜଣେ ସେତେବେଳେ ଅପଣା ଉଚ୍ଚ ପାଧନ
 କମିତ୍ତ ସୁଖା ମିଥ୍ୟା କହୁଏ ଏହା ବିଏ ସମ୍ଭବ
 କରବ କଳା ଲୋକ ମୂର୍ଖ ଦରତ୍ର ଅସତ୍ୟ
 ଏଣୁ ବର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମୂର୍ଖ ଲକ୍ଷେ କଳା-
 ଲୋକ ମିଶି ଏକା କଥା ବୋଇଲେ ତାହା ମିଥ୍ୟା
 ହେବ ଜଣେ ଉଚ୍ଚତ ଯାହା କହୁଏ ତାହା
 କହାତ ସେପରି ହୋଇ ନ ଯାରେ ।
 କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚତର କର୍ମକୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟ ବଳା-
 ଲୋକମାନେ ଏ କଥା ଏଲେବନ ଯାଏ ଜାଣି
 ନ ଥିଲେ ଓ ଶୁଣିବା ବନଠାର ମଧ୍ୟ ଉପ
 ନ ହୋଇ ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଏଥିର ଅନୋଳନ
 କରୁଅଛନ୍ତି ଏକ ସତେ ଉଚ୍ଚତମାନେ ମିଥ୍ୟା
 ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି କାରମ୍ଭାର ପ୍ରମୁ କରୁଅ-
 ଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ କି ବୋଲି ଏହାଙ୍କର
 ଗୁମରାଜ୍ଞନ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିପ୍ରୟ ଦର ପାଗ
 ନାହିଁ । ଅର୍ଥପ୍ରସବ ଅନୁରକ୍ତ ଦଗାଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ
 ଦେଖିଲେ ଯେ ବଦାତ ମିଛ ବୁଝିବ ନାହିଁ
 ବୋଲି କୋଟିଏ ଅଛି ଅଛି ଏହାର ଅନୁମାନ
 ହେଲ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରରେ ମିଥ୍ୟା ଉଚ୍ଚତର
 ସମ୍ଭବ ମାତ୍ର ତହିଁ ଉଚ୍ଚେ ଲୋକାଧିକ୍ତ ଯେ

ଉଚ୍ଚତମାନେ ଏଥିର କର୍ତ୍ତୃକ ଅଟନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ-
 ହାସରେ ଅନୁକ୍ରମ କର ଦେଖିଲେ ଯେ ଦେହ
 ଉଚ୍ଚତ ଦେବେ ମିଥ୍ୟା କହୁ ନାହିଁ । ବିଲକ୍ଷର
 ଗାୟକପ୍ରଣାଳୀର ବ୍ରତାନ୍ତ ପାଠ କରବାରେ
 ବିଶାମନ ଯେ ହେଠାରେ ଅପତ୍ତ ନାହିଁ କି
 ହେଲେନା ନାହିଁ କାରଣ ମିଥ୍ୟା ଦିନା ସବୁ
 ଅପତ୍ତର ମୂଳ । ଅପାଳକର କାର୍ଯ୍ୟକଳିରେ
 ଦୁଃଖ ଦର ଯେ ବିଲକ୍ଷରେ ବଲପ ନାହିଁ
 ସାକ୍ଷ ବୋଲି ଯିବ ନାହିଁ ବସ୍ତା ସାକ୍ଷ ଉଚ୍ଚତ ଓ
 ଭୁଲନା ବରଦାର ଅଭନ ନାହିଁ କାରଣ
 ମୁହେଇ ମୁଦାଳ ସଜ୍ଞ ବୁଝିଲେ ସାକ୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟୁ-
 ଜନ ନାହିଁ କି ଜ୍ଞେନ ? ଅତିବଦ ଅନୁମାନକୁ
 ବିଶ୍ୱାସ କରବାକୁ ପଡ଼ଇ ଯେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ
 ବିଲକ୍ଷ ସୁଖ ଅଛି ତାରଣ ସେଠାରେ ଜଣେ
 ସୁଖା ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ଉଚ୍ଚତର ଲୋକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ; ଉଚ୍ଚତମ
 ଅପକା ଶୁଦ୍ଧ ଏମାନେ ତନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷ ରଖି
 ବସ୍ତାବଦ ଲୋକା ପତା କର ସାଂସାରର ବ୍ୟଦ-
 ସାରମାନ କଳାଉଥିଲେ । ଜମ୍ଭା ଭୁଲଣୀ କୁରୁ
 ଲୋକେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ
 ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । କିଲ ମନ କଥା ହେଲେ
 ସଂସାରର ଦିନ ନାଶୁ କରୁଥିଲେ ଓ ଯାହାର
 ଅପତ୍ତ ହେଉଥିଲ ସେ କଳା ଅପତ୍ତିରେ
 ବସ୍ତା ଶୁଣାର କରୁଥିଲ । ଉଚ୍ଚତମ ଅଭନ
 ଏ ଦେହରେ ଯେତେ ପ୍ରଭୁର ହେଉଅଛି ଏକ
 ଉଚ୍ଚତମ କର୍ମ ଓ ସରଦାର ଯେତେ
 ଭୁଲଣ ଏ ଦେହରେ ହେଉଅଛି ତେଣେ ମିଥ୍ୟା
 ବିଶ୍ୱାସ ସଦାପେ ମୂଳନ ଉପାସନା ସଦ୍ଧି
 କରବର ଉପାସନା ହେଉଅଛି ଏଥିର
 ତାହାର ଦୋଷ ଅପସ୍ୟାପ୍ତ ପାଠକମାନେ
 ସବୁର ବରନ୍ତି ।
 ଉଚ୍ଚତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଦେହ ମିଥ୍ୟା
 ବୋଲନ୍ତି ନାହିଁ ଅନୁମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ
 ଏ କଥା ଶୁଣିଲ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ଏହି
 ସଂସଦ୍ଧ ହେଉଅଛି କି ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ-
 ତମାନେ ଉଚ୍ଚତର ଶୁରୁ ବସ୍ତାବଦ ଓ
 ଫିଲକଦାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷ୍ମ ରରନା ରଲେ ଏକ
 ଭୁଲୁ ଅଭନମାନ ଉଚ୍ଚତରରେ ଏକା ଉଚ୍ଚ-
 ଜ୍ଞେନ ମଧ୍ୟରେ ଗଲନ ହେବାର ବସ୍ତା ଦିଲେ
 ଭେତେବେଳେ ଏକନ୍ତ ବ୍ୟାତ ନାହିଁ କି
 ନ କଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚତ ଲୋକ ଦେହ ସପଥ
 ଶୁଣୁ ଦୌଣ୍ଡି କଥା କହୁଲେ ତାହା ଉପବଦ
 ବରଦା ପାଇ ଅନ୍ୟ ଦାହାର ଅବଦାନ ଦେବ

ନାହିଁ ସେ କଥାକୁ ଅବ୍ୟବସାୟୀ ସମାଜ ବୋଲି ମାନିବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି କଥା ନ ଥିବାରୁ ଅନୁମାନକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁମାନ କରାଯାଇ ହେଉଅଛି ଯେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛାମାନେ ଅରୁନ କରାଯାଏ ସମୟରେ ଏମନ୍ତ କଲ୍ୟାଣ କରୁଥିଲେ ସେ ଇଚ୍ଛାକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଦେହ ଦେଇଦେଲେ ମିଥ୍ୟା କହୁ ପାରନ୍ତୁ । ନିଜୁକା ଗୈର ନ ଥିଲେ ଶ୍ରୀପଥର ପ୍ରୟୋଗନ କାହିଁ କି ହେଲା ।

ବାଟକର ।

ଗଜପ୍ରସାଦର କରକଳା ଗଜେଶ୍ଵର ବାଟକର ଅରୁନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଉର୍ବିୟାଙ୍କ ମଞ୍ଜୁର ସହକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଉର୍ବିୟା ଏଥିରେ ବୌଦ୍ଧି ପରବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହାନ୍ତି ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟବସାୟକ ସଂଗଠିତ ଯେମନ୍ତ ଯାଉଥିଲା ତେମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି । ଅତିଏବ ଅନୁମାନକର ଯାହା ଚିତ୍ର ଅପା ଥିଲା ସେ ଉର୍ବିୟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଏ ଅରୁନ ମଞ୍ଜୁର ବଚନେ ନାହିଁ ତାହା ବନସ୍ତ ଦେଲା । ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତୁ ଏହି ଯେ ଅରୁନ ପ୍ରକାର ମନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ହୋଇ ଯୋଗ୍ୟା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଅରୁନ ଅପରମ୍ଭରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିହ୍ନା ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚ ଜିଲ୍ଲାରେ ଜାଣି ହେବ । ଅରୁନକାର ପୂର୍ବ ଏ ବସ୍ତୁରେ ଚିଠି ଅସିଥିଲା ଓ ତେଜସବେଳର ଜଣା ଥିଲା ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଥମେ ଓଡ଼ିଶା ଉପରେ ପଡ଼ିଲଣି । ଏମନ୍ତ କାହିଁକି ହେଲା ବିଷୟ ସ୍ଥିର କର ନ ପାରି । ତୁମ୍ଭର ସମୟଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଓଡ଼ିଶାର ବନ୍ଦା ମୋକନ ଚିନ୍ତା ନାନା ଉପାୟମାନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁରେ ଯେତେ ଧନୀ ବ୍ୟୟ ହେବାର ଅବ୍ୟବସାୟୀ ତାହା ବଦଳରେ ତହିଁ ବର ନାହାନ୍ତି ଉପାସି ସେ ଉପାୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଫଳୋପାୟୀ ହୋଇ ନାହିଁ ବରା ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଫଳ ଅବ୍ୟବସାୟୀ ଲେଖ ପାଇ ନାହିଁ । କିଲ ସେତକ ବାସ୍ୟତାକୁ ପ୍ରକାଶର ଦୂର୍ବଳା ଗୁଣବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଯାହା କରୁଣା ଦେଖିଲେ ତହିଁର ସୁରକ ଦେଖା ହେବାର ପୁରେ ଥାଉ ପ୍ରକାମାନେ ନାଜାଗଣ ଅଭ୍ୟାସରୁର ତଥା ବିହୁଅଛନ୍ତି ଓ ଜଳକର ଧନୀ ଦେଖା ପାଇ ବୁଝଇ ତୁମ୍ଭ ପୁଣୀ ନିଜୁକା ଦରକାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେଣି । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଏ ପ୍ରକେଶର ପ୍ରକାଶଠାରୁ ବାଟକର

ଅଗ୍ର ଅପାୟ ଦରବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ନିଜୁକା କଲେ ଅବ୍ୟବସାୟୀ ବସ୍ତୁ ଅଟଇ ତାହାକି ମନରେ କି ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ସେ ପ୍ରକାମାନେ ସାହକର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଅଧିଷ୍ଠିତ ଚର୍ଚ୍ଚଣ୍ଡିପେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେଣି ଓ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବରେ ତାହାକର ଯେ ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ତହିଁର ଭଲ ଦଖା ଲାଗିଲେଣି । ଯେବେ ହେଉଥି ମନେ ଦରକାରୀ ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଭ୍ରମ ହେଲେ ବଡ଼ ହୋଇଅଛି କହୁ ନ ପାରି । ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଏହି ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦା ମନେ କରୁ ରକ୍ଷା ନ ବଦାଇ ପୂର୍ବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ୩୦ ବର୍ଷ ପାଇ ବାହାର ରୁଣିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାହକର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉଣି ତାହାକଠାରୁ ଅଧିକା ଧନୀ ନେବାକୁ ବସି ଅଛନ୍ତି ।

ସଂପ୍ରତି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରକାମାନଙ୍କର କି ଉନ୍ନତି ହୋଇଅଛି ଦେଖି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ତହିଁର ଉତ୍ତର ନାହିଁ ଉର୍ବିୟାଙ୍କ ଅବକରବର ପଞ୍ଚିକାରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରକାଶ ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ସୁରୁତ୍ରପେ ଲେଖା ହୋଇଅଛି ଯାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ମନକୁ ଅଧିକା ନାହିଁ ହୋଇ ଏବେ ପ୍ରମାଣ ହେଉଅଛି ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଏମନ୍ତ ବସ୍ତୁର କରୁଥିବେ ସେ ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦେଶରେ ସାମ୍ପ୍ରଦିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରକାମାନେ ଦଳିଳା ପ୍ରଦେଶ ଚରଣସାଧୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶଠାରୁ ଉଚ୍ଚା କର ଦିଅନ୍ତି ଅତିଏବ ଏମାନେ ବାଟକର ବୁଝିଲେ ଦେଇ ପାରିବେ । ଏତଥା ମଧ୍ୟ ଉପାୟକ ଅଧିକ ନାକର ଚରଣସାଧୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାଶ କର ଅଧିକ ଥିବାର ସମସ୍ତେ ଜୋଲନ୍ତି ଅଥଚ ନେକମଣ୍ଡଳରେ ଏ ଅରୁନ ପ୍ରକଳ ହୋଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରକଳ ହେଲା ? ଏ ବଡ଼ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିହ୍ନାରେ ଏ ଅରୁନର ବାସ୍ୟ ବଡ଼, ଯେଉଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅବ୍ୟବସାୟୀ ଦେଲେ ଅରୁନ ଜାଣି ବରୁଥିଲେ କି ମନ ସୁଅନ୍ତା ଗୁଣାପାଇ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରକାମାନେ ତୁମ୍ଭର ସରସାୟ ଥିଲେ ମୁଁ ଉଠାଇ ନ ଉଠାଇ ତାହାକ ଉପରେ ଜଳକର ପଡ଼ିଲ ଓ ତହିଁକି ଚିନ୍ତା କରାଯାଇ ଅବ୍ୟବସାୟୀ ଲେଖକା ଦେଲକୁ ବାଟକର ଅଧି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଏ ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ଯେବେ ପ୍ରକାମାନେ ସୁଖରେ ରହୁବେ ତେବେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଧନ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଅନୁମାନେ ଅଭି

ବାହାଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଜଣାଉଣା ଚିତ୍ର ପ୍ରକାର ପାରି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭଲକୁ ଏକା ଦେବ ସହାୟ ବିକାଶି ପ୍ରକାମାନେ ତୁମ୍ଭର ଜଣାଇଲେ ବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ କୃପା ହୋଇପାରେ । ଅତିଏବ ଅପା କର ସେ ଏସକର ପ୍ରକାଶ ନେତ୍ରମାନେ ପ୍ରକାଶ ପକ୍ଷରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଅଦେବକ ବୁଝି ଏ ଅଜ୍ଞାନ ସୁନର୍ବର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଖୁ ଏଥିରେ ଅବ୍ୟବସାୟୀ ଫଳ ହୋଇପାରେ ଓ ଯେବେ ନ ହେବ ତେବେ ବର୍ଷକୁ ଅଧିକ ସମସ୍ତେ ବସିବେ ।

ସାମ୍ପ୍ରଦିକ ସଂବାଦ

ପୁଣ୍ୟର ଜଣେ ସହପ୍ରୋତ୍ତର ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ଉକ୍ତ ନଗରରୁ ଉତ୍କଳରୁ ବ୍ୟାପକରୁ ଜମିଦାର ଯେଉଁ ଘର ନିର୍ମାଣ ହେଉଅଛି ତାହାପାଇଁ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ସଂଗୃହଣ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଗରୀ ଅତି ଶେଷ ହେଉଅଛି ଏମନ୍ତ ହି ପଦ୍ୟି ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟସ୍ତତ୍ରପେ ଏଥିରେ ବାସ୍ୟ ରୁଣିପାରେ ତେଣୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ବଦଳ ନ ବଦାଇଲେ ଅଧିକା ଧନୀ । ସହପ୍ରୋତ୍ତର ବୁଝିଲେ ଉକ୍ତ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ସମସ୍ତର ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ବନ୍ଦି ପକାଇ ସମ୍ଭାଳିତା କଲେ ବରୁ କିଛି ଧନୀ ବସ୍ତୁପାରେ ।

ସାମ୍ପ୍ରଦିକସର ଦୋଲଟି ଯେ ଲମ୍ବକଣ୍ଠ ବଡ଼ ଗୁଣ୍ୟକ ରବୋଲ ଦେଖାପୁରେକେ ଗେଜନ୍ତି ଓ ତାହା ଯେଉଁ ଗ୍ରାମର ଗୁଣିପାଣ୍ଡୁରେ ଥାଏ ସେଠାରେ ଓଳଉଠା ସେନ ତୁ ଅର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏ ଚକ୍ଷର ଫଳ ବଡ଼ ଅହୁତକର ଏସକ ଉଲେ ପଡ଼ି ସଚକଲେ ତହିଁର ଯେଉଁ ବାସ୍ତୁ ବାହାରର ତାହା ସବୁପକାର ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ବାସ୍ତୁର ସଂଗ୍ରହର ଅଧିକ ହାଲି କରଇ ।

ଉକ୍ତପକ୍ଷର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଜଣେ ମରହଟ୍ଟା ସଜାତି ବ୍ୟବସାୟୀକରଣ ୧୭୫ ପୁଣ୍ୟର ଗଣିଏ ଉପକାର ସୁଖ ଅଧିକ ରଚନାକର ବନ୍ଦୁପାରେ ବଞ୍ଚିପନ ଦେଇଅଛି । ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକଳରୁ କି ଯେଉଁମାନେ ବଦ୍ୟାର ଉତ୍ତର ହେଉ ନାହିଁ ବୋଲି ତହିଁ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏହାକୁ ବଦୋଲିବେ ।

ଅନୁମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ସୁଖରୁ ଅବ୍ୟବସାୟୀ ଯେ ମାତ୍ୟବର ବାବୁ ଅନୁକଳନମୁଖ୍ୟର ଚିନ୍ତାକୁ ସଂସାଦାତ ରେବତ୍ରପ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନମାତ୍ର ତା ୧୭ ଲକ୍ଷରେ ମାନବଲ୍ଲୀ ସମ୍ଭରଣ କଲେ । ଅତି ଅଧିକାର ହେଲା ଏ

ମହାପଦ୍ମ ବଳବତ୍ତା ହାଉକୋଟର କିତ ବସ୍ତୁକୁ
 ହୋଇ ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତାଧାରଣକ ଅନନ୍ଦ ବର୍ଦ୍ଧନ
 ବରଦ୍ଧଲେ ଉକ୍ତ ସମର ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଶିବାହରେ
 ମିତ୍ତ ସେପ୍ରସବ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବରଦ୍ଧଲେ ।
 ଓଡ଼ିଶାରେ ବହୁତ ଶ୍ରେଣୀ ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ
 ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରମୟ ଗୁଣ ଜାଣ ହେବ ବ-
 ଦେଇ ମାହି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 ଦେଶରେ ଅପାଧାରଣ ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନ ମୁନସ୍ତ
 ସତ ପ୍ରାର୍ଥନାବାଣୀକ ମନ୍ତ୍ରର ଯେଉଁ ମାନେ ଏକ-
 ଦଶ ଉଦ୍ଧାରଣ ବର୍ମ ବର କି ଥିବେ ସେମାନଙ୍କ
 ନାମ ସର୍ବରେ ଲେଖାଯିବ ନାହିଁ ଓ ଫଳରେ
 ଆଶୀର୍ଷି ନାମ ଅପ ହୋଇଥିବ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
 ଯେ ଅନ୍ତେ ବର୍ମ ସାଧକ ଏମନ୍ତ କୁହୁ ଅଧିକାର
 ଲାଭକ ନାହିଁ ।

ଉକ୍ତ ମାରମାତ୍ର ଶା ୨୭ ଭାଗ ପୃଷ୍ଠରେ ବି-
 ଦ୍ୟାପରେ ଯେଉଁ ଲେଖନ-ଗଣା ସୁସ୍ଥକ ହୋ-
 ଉଥିବ ଉକ୍ତରେ ଉକ୍ତ ହାସଲ ଲାଭାଯିବ ସଂଖ୍ୟା
 ୨୫୦୦୦୦ ହୋଇଅଛି । ଏଥିପ୍ରକ୍ ସେଣେ
 ଯେଉଁସଂଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲ ଏହା ଲକ୍ଷର
 ୨୫୦୦୦୦ ଅଧିକ ଅଟେ ।

ଏବର୍ଷ ବିମଳପଦ୍ମରେ ଲାଭ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର
 ତଥାପାଏ ଗରବର୍ଷ ଏସମସ୍ତସମ୍ପାଦ୍ନ ୫୫୦୦୦
 ଲକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲ ଏବର୍ଷ ୨୭୦୦୦ ହୋଇଅଛି ।
 ଅଧିକାଂଶିବାମାନ ପ୍ରାୟ ବେହୁ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ
 ସବୁଥିରୁ ସାରି ହୁଅଅଛି ।

ଏକଲାର ଲେଖନୀମ୍ବ ଗବର୍ଷରକ ଅନ-
 ଲେଖନୀମ୍ବ ଗ୍ରାସ୍ତୁ ମହାମାତ୍ରା ଗବର୍ଷର କେ-
 ତରଲବାହେବ ଶ୍ରୀ ମୁଣ୍ଡମୟାଙ୍କ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ସକ ଅର୍ପଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ଶ୍ରୀ ଅପାଧାରଣ
 ବଳବତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରବାର ଏସମ ସମ୍ପାଦ
 ସାଧିଅଛନ୍ତି । ବଦଳରେ ଅତି ବେତ ଉକ୍ତ
 ଏସମ ସମ୍ପାଦ ଅର୍ପଣକରେକାଳ ମନେ ପଡ଼ି ନାହିଁ ।

ସୁନ୍ଦରୀୟ ଅଧିକ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ପ୍ରାୟ
 ଏସମସ୍ତ ବରଦ୍ଧାସ୍ତ ରେକଥୁର ବର୍ମ କମନେ
 ପ୍ରାୟତ୍ତ ରେକଥୁର କେନରଲକ ବଞ୍ଚାପନାନ-
 ବାରେ ଜାଣାକି ଅପିତ ହୋଇଅଛି । ପଞ୍ଚାଦିକ
 ଦୋଲକ୍ତ ବାମ୍ବଲବାହେବକ ଅଞ୍ଜନପାରେ କେ-
 ତରୁସର୍ମ ଲକାୟ ଦେବାପାର ଏମାନେ ପ୍ରା-
 ପଣା କରନ୍ତି ।

ଏକଲାର ପୁଣ୍ୟସମସ୍ତମାଣି କରୁ ବନେ-
 ନୁ ବରଦାକୁ ଗ୍ରାସ୍ତୁ ଲେଖନୀମ୍ବ ଗବର୍ଷର
 ବାହେବ ମନସ୍ତ ବରଦ୍ଧାସ୍ତ । ସୁନ୍ଦରୀୟ ଅଧି-

ଦୋଲକ୍ତ ଯେ ବାମ୍ବଲବାହେବ କେତେ ଲକ୍ଷ-
 କ୍ଷୁର କେନରଲ ଓ ଏକେକେତେ ଡେଫୁଣୀ
 କେନରଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅନାବଦ୍ୟକ ଦୋଧ ବରନ୍ତି
 ବାସ୍ତବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣ୍ୟସମସ୍ତେକ୍ତେ ଦେବକ
 ସରକାରଙ୍କର ବହୁତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି ।
 ନୋହଲେ ପୁଣ୍ୟାର ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟ କୁହୁ ଲକ୍ଷ ହେବାର
 ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ହାଲେପୁର ସଂବାଦ ବାହୁଡ଼ା ଲେଖକ୍ତ କି
 ଏବର୍ଷକ ସମ୍ପାଦରେ ଶୁଷ୍ଟ ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତମି ସା-
 ଲକ ହୋଇଅଛି; ମାତ୍ର ଏସମସ୍ତେକେ ଗୋରୁକିରି
 ଉକ୍ତ ହେବାରୁ ବହୁତା ପକ୍ଷରେ ବହୁ ବ୍ୟାପାର
 ହେଉ ଅଛି ।

ଏକକେନକ ବହୁତ ବଞ୍ଚାକ୍ଷରକେ ଉକ୍ତ-
 ମାନକର ଏକ କୋରବର କାରଣ ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତମାନେ ଏକକେତ ଅପ୍ରସାଦ
 ବ୍ୟକ୍ତ ଅପ୍ରାପକରେ ପାଉଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମାତା-
 ଅଛି କର୍ମକର ସମାଧି କି ବଞ୍ଚାକ୍ଷରକେ
 ହେବେ । ପ୍ରାୟତ୍ତ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ-ପର ସମସ୍ତେ ବ୍ୟ-
 ବାସ୍ତ ଶିଷ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷିତହେବାର ମାନସ କର-
 ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦକ୍ଷାକ୍ଷରକେ ମୁକ୍ତାକ୍ଷରକାର୍ଯ୍ୟ
 ଶିକ୍ଷାକ ଲକାର ମନୋମତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

କେତେକକେତ ଲେଖକ୍ତ ଯେ ଗଣୀ ବୃଦ୍ଧିମୟୀ
 କଲକତାର ଗୁନକ ଚିତ୍ରପ୍ରାଳୟ ଲାଭଣ ଏକ-
 ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏକାକ ପ୍ରାୟ
 ବଳକାର କୋଶିକି ସ୍ତ୍ରୀଲେକ ଦାକବ୍ୟକା ହେ-
 ତୁର ସଂଖ୍ୟାକ ଲକ୍ଷ ବର ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡ ସମ୍ପାଦକ ମହାପଦ୍ମ
 ସମାପ୍ତେ ।

ଅମ୍ଭ ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡ ପ୍ରଦେଶକାର ଅପରାଧର
 ବଦବ୍ୟାପିତ୍ତ ଆପିକାରେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କର
 ଚିରକାୟକ କରବା ହେବେ ।

ଗୁରୁଅକ୍ଷର ଅତି ମାମ ତାର ।
 ଉତ୍ତମ କରେ ସେ ସର୍ବ ସ୍ଥାନର ॥
 ମଧ୍ୟ ଚୁର ତାର ଅନୁର କଲେ ।
 ସେ ଦିନ! ଏକ୍ତ ଅନୁର ବାଲେ ॥
 ଯେଷ ଚୁର ତାର କଲେ ଅନୁର ।
 ସାତ ବର ତୁଷ୍ଟ ହୁବ ଅନୁର ॥
 ସେ ଗୁରୁଅକ୍ଷର ଏବଦ୍ଧ କଲେ !
 ଅବହେଲେ ଗୁଲେ ସିନ୍ଧୁ ସଲେ ॥
 କୁସୁପ ସେହି ତରେ ଧାରଣ ।
 ଅବହେଲେ ନାମେ ବରୁଣି ପ୍ରାଣ ॥

ବୁଦ୍ଧ ସୁକ୍ତେ ଏମନ୍ତ ହେବା ।
 ଉକ୍ତ ହେଉ ସନ୍ତୋଷ କରବା ॥

ଶା ୨୭ମାତ୍ର } ପଠକପାଦକ ଶୋଷ
 ଲକ୍ଷଣ

✓ ମାତ୍ରକର ଗ୍ରାସ୍ତୁ ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡ ସମ୍ପାଦକ
 ମହାପଦ୍ମ ସମାପ୍ତେ

ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡ ସମ୍ପାଦକ ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ପାଦକ
 ସ୍ଥାନକାର ଦେଲେ ଚିରକାୟକ ହେବୁ ।

ଅମ୍ଭ ଏକ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ଅହେବ
 ବହୁତ ଫଳାହାର କାମରେ ଗୋଟିଏ ବୈଷ୍ଣବ
 ଅଛନ୍ତି ସଂପ୍ରତି ସେ କେକାକାଳ ପ୍ରକ୍ତି
 ଦେକେକୋଟି ବଡ଼କାକର ଲକ୍ଷଣ ଅରଣ୍ୟ ସବୁ
 ଅପଣା ଚିତ୍ତ ଉପସ୍ତୁ ବାସହୀନ ମନୋମତ
 କର ସେହି ସ୍ଥାନର ଲକ୍ଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
 ଅଧିକାଂଶ ଲେଖକ୍ତ ଅପଣା ମନାକରଣ
 କରୁ ଯେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ବନ ବର
 କରୁଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ଭ ଦୁଃଖ ଗଣନାରେ ଅମ୍ଭେ
 କୁସୁପାର ଯେ ତାଙ୍କ ମନାକରଣ ଲେଖକାକ
 ସଂଖ୍ୟା ଏକସହସ୍ର ଲକ୍ଷ ଶେଷ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
 ଉନ୍ମାକ୍ତ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷଣକ ମେକ କୁମ୍ଭୀର ଧାରଣ
 କଲେଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ମତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେଣି
 ପୁଣ୍ୟକାଳ ବର ନାହାନ୍ତି ଅନୁଦନ ମାନେ
 ସେମାନେ ଲେଖକ୍ତ ଅ ହୋଇ ବୁଲବାର ଅତି
 ସମ୍ଭବ । ଏପଦ ଏକ ମୂଳ ଓ ଅବଲ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
 ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାର ଏ ଅବକାଳେ ଏକେକେକ
 ପାଂସାରକ ଧର୍ମକ କଳାକାଳ ଦେବଦେ ଏକକ
 ଗାୟକା ଚୁକ୍ତକ ବସ୍ତୁ ନୁହେ ଅତିବଦ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ସରଦାର ଏ ବସ୍ତୁକେ
 ବୃଦ୍ଧିପାତ କର ଲକ୍ଷଣକର ଉପାୟ ଅବ-
 ଶ୍ୟ ଦିଅନ କରବେ ।

ଶା ୨୦ ଭାଗ ଅବତ୍ତ } ବସ୍ତୁକରଣ
 ସହ ୧୯୭ ମଧ୍ୟ } ବିଷୟକରଣ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ ଯେ
 ଏପ୍ରକାର ଲେଖକ୍ତ ଉପରେ ବୃଦ୍ଧି ଲକ୍ଷଣକାକ
 ଗ୍ରାସ୍ତୁ କମିପରବାହେବ କଲକ ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟ
 ଅକ୍ଷ କେଉ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡ ସମ୍ପାଦକ ବହୁତ ବ୍ୟ-
 ଦକାର ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାୟତ୍ତ ମାନକେ
 ମହତ ଓ ପ୍ରକ୍ଷରକ ହେଲ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସଂଖ୍ୟା ୧୨୯ } ଚାନ୍ଦିନୀ ମାସେ ବିପ୍ଳବର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟମା ୧୯୩୧ ମସିହା । ମୁ । ଉତ୍କଳ ଦିନପତ୍ରିକା ସହ ଓଡ଼ିଶା ମାଲ ଗଲବାଇ
 ଅର୍ଥ: ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୪
 ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
 ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀମୂଲ୍ୟ ୫୩

ପାଠକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏ ନଗରରେ ସୁଖମାନସ ଅନେକିବଗନ
 ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ଅଳ୍ପ ପ୍ରତିପ୍ରାପ୍ତିରେ
 ଥରେ ଏଥିର ଅଧିକେବନ ହୁଅଇ ଓ ସର୍ବ-
 ମାନେ ଉତ୍ତମକ ରଚନା ପାଠ ଓ ଚର୍ଚ୍ଚାକର୍ତ୍ତ
 କରନ୍ତି । ସମ୍ଭବ ଏହି ସମ୍ଭାଷଣରେ ଗୋଟିଏ
 ଅବୈଜ୍ଞାନିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହାସଲ ହୋଇଅଛି
 ଉକ୍ତ ସଭାର ଜଣେ ସଭ୍ୟ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
 ବିନାବେତନରେ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ଓ ବ୍ୟବହାର
 ଚିନ୍ତାବିଧାନ କରନ୍ତି ସକାଳ ୯ ଓ ୩ ଠାରୁ
 ଦିନାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାର ବ୍ୟୟ
 ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଓ ବକଳାରେ ଶିକ୍ଷା
 ଦିଆଯାଏ ବେକଳ ପୁସ୍ତକମାନେ ପୁସ୍ତକ
 ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି ଦେଇନ ଦେବାକୁ
 ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ ମାସିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଯେ ଭଲ
 ପଢ଼ା ଦେଉଥିଲେ ତାହାକୁ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ
 ବ୍ୟବହାରରେ ଦିଆଯାଏ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
 ପ୍ରଶଂସା କରୁ ହେବ କୋରକାର ବାହୁଲ୍ୟ
 ମାତ୍ର ଏଥିର ପରିଣାମ ସମ୍ଭରେ ବେତନ ମନେ-
 ହ ହୋଇଥିଲେ ଉପାଦ ଅନୁମାନେ ରଚନା
 କରୁ ଯେ ଏହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହିଲେ
 ପୁସ୍ତକଲୋକର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ।
 ଅତି ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି ଯେ ଉତ୍କଳ-
 ଲୋକର ପୁସ୍ତକଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟକରା
 ବ୍ୟୟ ରାଜସ୍ୱରାଜକୁ ଅବମର୍ଥ ହେଉଅଛନ୍ତି ।
 ବ୍ୟବହାର ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରି ତହିଁର

ପରମାଣୁମାନଙ୍କୁ କେତେଗୋଟି ଏହିପରି
 ବାଳକଙ୍କୁ କଟକରେ ରଖି ଉପର ପିଲା
 ପଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ ଏଥିପାଇଁ ଦେନା ସୁସ୍ତକ
 ନଗରମଧ୍ୟରେ କ୍ରମେ କରାଯିବ ଓ ଶିକ୍ଷା ଯେ
 ମାସିକ ୫୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ପୁସ୍ତକ ଯେଲେ ଓ
 ଅଧିକ ଅନେକ ସ୍ଥାନକୁ ଟଙ୍କା ମିଳିବାର ଅପା
 ଅଛି । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଯଦି ଗ୍ରହଣ ଏସୋପିଏଗନ
 ନାମରେ ରାଜ୍ୟର ମାତ୍ର ହୋଇଲେ ଶିକ୍ଷକ
 ନିରାଧାରୀ ଏ ହୁଇ ପ୍ରସ୍ତାବକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି
 ଓ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଏଥିକୁ ହେଉଅଛି ।
 ଅନୁମାନେ ପ୍ରଥମ ଉପାୟଠାରୁ ଶେଷ
 ଉପାୟକୁ ଅଧିକକର ଦେଖି ଯାହା ତାହା-
 କୁ ପଢ଼ାଇବା ଅବଶ୍ୟ ସୁକ୍ଷ୍ମତର ବିଷୟ ଅଧିକ
 ମାତ୍ର ଉପସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ନାବ୍ୟସ୍ଥାରେ ପଢ଼ିତ-
 ହେବାକୁ ନ ଦେବା ଯେ ଉକ୍ତଲୋକଙ୍କର
 ନିତାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷ ସେକ୍ଷୟରେ ବିଶ୍ୱମାତ୍ର
 ସମେତ ନାହିଁ ଅତଏବ ରାଜସ୍ୱର ଯେ ଏ
 ପ୍ରସ୍ତାବର ମହତ୍ତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅଧିକ
 ଧନ ଓ ସମ୍ପାଦନାକ୍ରମେ ବିକ୍ଷେପ ଦେବା ଦେ-
 ବାକୁ ଉଚ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ ।
 ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମଠାଧିକାରୀ ।
 ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ହେବ ପୁଣ୍ୟ ମଠାଧିକାରୀ
 ଅପବ୍ୟୟ ନିବାସଣ ସକାଳେ ଏଠାରେ କମିଟି
 ଦ୍ୱି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ନିତ୍ୟମାନ ଉପସ୍ଥାନକୁ
 ପଢ଼ାଇବାରେ ଉପସ୍ଥାନକୁ ବ୍ୟବହାର ସକା-
 ର୍ତା

କର୍ତ୍ତା ଧନର ମଥାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ହେବା ଓ
 ଅପବ୍ୟୟ ନିବାସଣ ହେବା ସମ୍ଭରେ ଏକଗ୍ର
 ଅଲକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଣା ସ୍ୱଳ୍ପକୁ ବୋଧ କରି
 ଉପସ୍ଥାନକୁ ଉପସ୍ଥାନକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି
 ଏଥିକୁ ଉପସ୍ଥାନକୁ ଉପସ୍ଥାନକୁ ସଂପ୍ରଦାନ ନାନା
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏ ସମ୍ଭରେ ବିଷ୍ଣୁକୁ
 ମାତ୍ର ବିଦେଶୀ କରଣକୁ ଅନୁକ୍ରମ ପାଇ
 ନାହାନ୍ତି । ଏଣେ ମଠାଧିକାରୀ ହୁଇବିଧା
 ଦିନକୁଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି । ଅନୁମାନକର
 ଜଣେ ପଦପ୍ରେତକ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
 ପୁସ୍ତକଲୋକ ନିତାମାନେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ର-
 ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ଓ ଅତିଅ ଅଭ୍ୟାଗତ ଏବଂ
 ପୁସ୍ତକଲୋକ ଲୋକନ ନିମିତ୍ତ ଭୂମି ଗୋଳାକର
 ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁରେ ତହିଁର
 ଭାର ହେଲେ ଯେ ଏମାନେ ନିତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ସଫଳ କରିବେ ଅପଣା ହୁଏରେ ରଖିଥିଲେ
 ଉପସ୍ଥାନକ୍ରମେ ଲୋକଗ୍ରହ ହୋଇ କୌଣସି
 କାଳରେ ନିତାଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ କରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ସୁ ହୁଏରେ ରଖିଲେ ନାହିଁ ଏହିପ୍ରକାରେ ମଠା-
 ମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠି ହେଲ ଓ "ନିତାମାନଙ୍କ" ବର
 ଅନୁସାରେ ଉକ୍ତଲୋକର ଯେତେ ବୃଦ୍ଧି
 ହେବାକୁ ଲାଗିଲ ତହିଁ ସମେତ ମଠାଧିକାରୀ-
 ନଙ୍କର ଲୋକ ବଢ଼ିବାକୁ ଅଧିକ ହୋଇ ମଠା
 ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ଷେପ କରଣକୁ ଲାଗିଲେ ପୁଣି
 ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଧନ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ମହାଜନା ଓ
 ବାଣିଜ୍ୟାଦିକୁ ବୃଦ୍ଧି ବରୁଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଟଙ୍କା ଜମା

କରି ଉପାୟ କ୍ରମିତାପା ଓ ଲାଜରାଜ ଶୁଣି କର
 ଅଉ ଅପଣା ଶ୍ରେଣୀ କାମନେ ରହୁଅ ଓ
 ଲିବା କର୍ମଣ ଏବଂ ଘୋଡ଼ା ହାସ୍ୟ ପାଲଟା ଓ
 ଅପାପୋଠା ଉଦ୍ୟାଦରେ ଗର୍ଭ କରି ଚିତ୍ତମାଳକୁ
 ମହା ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟପାଳୀ ହୋଇ ବୁଦ୍ଧଶ୍ରେଣୀ କରୁ-
 ଅଛନ୍ତି ପୁଣ୍ୟର ବସୟ ଏହି କି ଉଦାମାନଙ୍କ
 ବନ୍ଧୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପସ୍ଥ ହେଉଥିବ ଓ ମଧ୍ୟର
 ଶୁଭଫଳର ଏକଅଂଶ କି ସେମାନଙ୍କର
 ଧର୍ମାର୍ଥ ସପରେ ଗର୍ଭ କରି ନାହାନ୍ତି କର-
 କୁମାରରେ ରଜି ଥାଇ ଅଭୁତ୍ତରେ ଅଧିକାଂଶ
 ଓକା ଅସବ୍ୟୟ କରି ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବଳି ଅମୃତ-
 ମଣୋହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରଣ କରୁଅଛନ୍ତି କେବଳ
 ଗୋଟିଏ ବକାସ ହେବାକୁ ବାକୀ ଅଛି ଅଉ
 ବିଶ୍ଵ କର ସରକାର ବାହାଡ଼ର ମଠମାନଙ୍କ
 ବିଷୟରେ କିଛି ସମ୍ବନ୍ଧେପଣ ନ କଲେ ତାହା
 ହେବାକୁ ବଡ଼ ଅର୍ହ୍ୟ ନୁହଇ ।

ସବୁ ମଠଧାରକର ଦିନୀ ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରକାରେ
 ଏମନ୍ତ କହୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହା ବାଧ୍ୟାରଣ ଉପେ
 ମଠଧାରକଙ୍କ ପ୍ରତି ଲାଗୁଅଛି କହୁଁରେ ଏକ
 ବିଷୟରେ କେତେ ବା ଉଣା କେହି ବା ଅଧିକ
 ଅଛନ୍ତି ଓ ଏକ ମହନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଅଛନ୍ତି ତାହା-
 କର କୌଣସି ଦୋଷ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ
 ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ହୁଏତ ମହନ୍ତ ନାଗରୁଣ ଦାବକ ନାମ
 ଲେଖି ତାହାକର ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସା କରିଅଛନ୍ତି
 ଏମନ୍ତ କି ଅନାଧ୍ୟାୟ ମଠଧାରମାନେ ତାହାଙ୍କ
 ଅନୁକାମୀ ହେଲେ କୌଣସି ଲୋକ ମଠଧାରକ
 କରୁଥିଲେ ଗୋଟିଏ ପୁଣା କଥା କହୁ ପାରବ
 ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ସଂପ୍ରତି ମଠଧାରକ
 ବିଷୟ ବ୍ୟବସାୟରଣ କୋଠରରେ ଅତି
 ଏକତ୍ର ପ୍ରମୁ କରୁଁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏ ବିଷ-
 ଯୁରେ ସୁବିଧା ନ କରିବାର ସ୍ଵୀକୃତି ଲାଜ କରି
 ତାହୁଁକ ହେଲା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହେଲା
 କରୁବାରେ ଯେ ବେତେ ଲୋକର ଧର୍ମ ନଷ୍ଟ
 ହେଉଅଛି ତାହା କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଜାଣିପାର
 ନାହାନ୍ତି ?

ଜଳକର ଅଦାୟର ଉପାୟ ।

ଅନୁମାନେ ଶୁଣୁଅଛୁଁ ଯେ ଜଳକର
 ଅଦାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରତୀମାନେ ଲୋକ ପାଇବାର
 ତାହା ହେଉଥିବ କିବାରିଣ ହୋଇ ସହକରେ
 ଜଳକର ଅଦାୟ ହେବ ଏଥିର ସରୁର ଗବ-
 ଶ୍ଵମେଣ୍ଡରେ ହେଉଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ
 ଉପମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ ତାହା କୌଣସି

ଧର୍ମେ ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପର୍କ ନୁହଇ ମୁକ୍ତ କରୁଁ
 କରୁଁ କରୁଁ ଅବଗ୍ୟବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ
 ଉପକ୍ରମ କି ପ୍ରତିଲିଖିତ ଦସ୍ତୁରକୁ ଏକାଦେକକେ
 ରଦ କରନ୍ତୁ ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଲିଖିତ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଯେବେ
 ଏମନ୍ତ ହୋଇ ପାରନ୍ତା କି ଯେ ବେହି କବୁ-
 ଲିପୁଜ ଲେଖି ଦେଇ ନାହିଁ ତାହା କ୍ଷେତକୁ
 ପାଣି ଗଲେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଜଳକରର ଦାୟା
 ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ତାହା ହେଲେ ଅନୁମାନେ
 ଏକାୟମକୁ ରୁଲ ଦେବନ୍ତୁ । ଜଳ କେବ ସେ
 ଉପର ମୁକ୍ତ ଦେବ ଓ ସରକାରଲୋକ ବାହାରକୁ
 ବଳାହାରକରବ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ହେଲେ
 ମୁକ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳିବ । କରୁଲିପୁତ ଲେଖା ପଢ଼ା
 ଦେଲେ ତମି ମାତ୍ର ହୋଇଥିବ ଅଥବା କ୍ରମି-
 ଦାରର ଲେଖାଦିଅ ପଢ଼ା ପ୍ରଭୃତ ହେବ କର
 ଅଥଚ ସମସ୍ତରେ କେବଳ ଏକକ ଅପତ୍ତି
 ହୋଇ ପାରବ ଯେ ସେ ଜଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
 ପାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେବସପ୍ତର ଉତ୍ତର ସମସ୍ତରେ
 ଉପସ୍ତୁକୁ କର୍ମଗୁଣ ଠାରେ ଦେଇ ନ ଥିଲେ
 ସେ ଅପତ୍ତି ଶୁଣା ନ ଯିବ ଓ ଦରମାସ୍ତ୍ର ଦେଲେ
 ଉହିଁରେ ଯାହା ହୋଇଥିବ ତାହା ମିରସ୍ତାରେ
 ପ୍ରକାଶ ଥିବ । ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ହୁଅଇ କି
 ଯେବେ ପ୍ରକାସଜେ କ୍ରମି ଓ କ୍ରମା ଠିକ ହୋଇ
 ପଢ଼ା କରୁଲିପୁତ ଲେଖା ପଢ଼ା ହୁଅଇ ତେବେ
 ପ୍ରକାଠାର ଓକା ଅଦାୟ କରିବାରେ କୌଣସି
 ଲୋକ ହେବ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରକା ଶୁଭକର ବାରିଣ
 ଦେଖାଇ ନ ପାରଲେ ଜଳକର ଦାୟର ମୁକ୍ତ
 ପାଇବ ନାହିଁ ଯେମନ୍ତ କି କରୁଲିପୁତ କ୍ରମି
 ପରଥ ରହିଲେ ଉଠିଅ ପ୍ରମାଣେ ଓକଣା
 ଅଦାୟ ହୁଅଇ ସେପ୍ରକାର ଜଳକର ମଧ୍ୟ
 ଅଦାୟ ହେବ । ଏଥର ବକସ୍ତମଦ୍ଵାର ସରକା-
 ରର କି କି କ୍ଷତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କରୁ
 ଜରୁବା ଅବଗ୍ୟବ । ଏବିଷୟର ଅଲୋଚନା
 କଲେ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ସରକାରୀ ଜଳ
 ଫକଡେକ ପ୍ରକାରରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ଯଥା
 ଏକକଣ ପ୍ରକା ଅପଣା କ୍ରମି ଗଜାଗେ ଜଳ
 ନେବାକୁ ବୁଲୁଅଛ କର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାକ
 କ୍ଷେତକୁ ଜଳ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ସରକାରର
 କ୍ଷତ ହେବ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାକ କ୍ଷେତରେ
 ଜଳ ନ ପାଡ଼ଲେ ତାହା କ୍ଷେତକୁ ଜଳ ଅଧିକ
 ନାହିଁ ଏମନ୍ତ କାଣି କୌଣସି ପ୍ରକା ଜଳ
 କରୁଲିପୁତ ବଲେ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାମାନେ ବଡ଼ା
 ବୁଲୁଅଛରେ ଜଳ ପାଇବେ ଓ କରୁଲିପୁତ

କରୁଥିବା ପ୍ରକା ଅପଣା ଜଳକରର ବେତେବ
 ଅଂଶ ତାହାକଠାର ଅଦାୟ କରି ନେବ ।
 ଉଦ୍ୟାଦ ସମ୍ଭାମାନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ
 ମଧ୍ୟ ବେତେବ ସ୍ଵାକରେ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ
 ଏସବୁ ସହକରେ କିବାରିଣ ହୋଇପାରେ ।
 ଯେ ବେତୁ ପ୍ରକା କରୁଲିପୁତ କରବ ତାହାକୁ
 ଉକ୍ତ କି ଅପଣା କ୍ଷେତପାଇଁ ଯେତେ ଜଳ
 ପ୍ରୟୋଜନ କରୁଅ ଅଧିକ ନେବ ନାହିଁ ଓ
 ଓ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଜଳ ରହିବା ଅନୁସାରେ ହିତ
 ଉକ୍ତ କରିବ । ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବ ଯେ
 ତାହା କ୍ଷେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲୁ ତେତେବେଳେ ପାଣି
 ମାହାସ ବନ କରି ଦେବ ଅଥବା ବନ କରିବା
 ବାରିଣ ଉପସ୍ତୁକୁ କର୍ମଗୁଣକୁ ସମ୍ଭାଦ ଦେବ ।
 ଏସବୁ ନ କଲେ ଯେତେ ଜଳ ନଷ୍ଟ ହେବ
 ତାହାକୁ ଉହିଁର ମୁକ୍ତ ଦେଶ ପଡ଼ିବ । ଯେପ୍ରକା
 ନାଲପାଗରେ ଥିବା କ୍ଷେତର ପ୍ରକାମାନେ କରୁ-
 ଲିପୁତ କେବେ ଗାଡ଼ି କିନ୍ତୁ ନାଲଗ୍ ଅନୁର
 ଦେବ କଣେ ପୁରୁକଣ ପ୍ରକା କରୁଲିପୁତ
 ଦେବାକୁ ଚାହୁଁବେ ସେପ୍ରକା ନାଲକର୍ମଗୁଣ
 ତାହାକୁ ପଢ଼ା ନ ଦେଲେ ଯେବେ ବହୁକଣ
 ଥାଏ ତେବେ ନାଲପାଗ ପ୍ରକାମାନେ ଅବଗ୍ୟ
 ପଢ଼ା ନେବାକୁ ଅଧିକେ । ଯେଉଁଠାରେ
 ଚାହୁଁରୁ ଥିବ କ୍ଷେତର ପ୍ରକା ଜଳ ଲୋଡ଼ାଇ
 ସେପ୍ରକା ନାଲପାଗ କ୍ରମିଗାର ଅବଗ୍ୟ ଜଳ
 ଲୋଡ଼ା ଅଛି ସକେବ ନାହିଁ ବାରିଣ ନାଲପାଗ
 କ୍ରମି ସବୁଠାରୁ ଭର ଓ ଉତ୍ତମାନର ବଳ
 ରୁକରୁ ଜଳ ଗରୁଦିବ ଏପ୍ରକାର ମାତ୍ର ଦୋଇ
 ନାଲମାନ ହୋଇଅଛି । ଜଳକର ଭାର ବର୍ଷ-
 ଯାନ୍ତ ଏକାପକାର ନ କରି ଅପ୍ରେଲଠାର
 ଅନୁକରଣସମ୍ପନ୍ନ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଭାର ବଲେ
 ପ୍ରକାମାନେ ଗାପ୍ର ୨ କରୁଲିପୁତ କରବାକୁ
 ଅଗ୍ରଗ୍ରା ହେବେ । ଯେବେ କୌଣସି ମାସରେ
 ମାଗକୁ ୪ ୯ କା ହୁଅଇ ତେବେ କେବସ୍ତମା-
 ସରେ ୪୫ ଅପାଗରେ ୪୫ ଗାବଣ ଭାରକରେ
 ୪ ୨ କା ଅସ୍ତ୍ର ନ କାର୍ତ୍ତିକରେ ୪ ୨୫ କା ଓ
 ନବମ୍ବରଠାରୁ ନିତି ଯାଏ ଅକ୍ଟୋବରରୁ
 ପୁନର୍ବାର ୪ ୯ କା ଭାର ପ୍ରକଳ ତଲେ ପ୍ରକା-
 ମାନେ ବୁଝିକୁ ଗୁହିଁ ନ ରହି ଗାପ୍ର ୨ କରୁଲି-
 ପୁତ କରିବେ ଓ ନାଲପାଗରେ ଠେକ କ୍ରମିର
 ପ୍ରକାମାନେ ପ୍ରଥମେ କରୁଲିପୁତ କରବାକୁ
 ଅଧିକେ । ଏପ୍ରକାର ବେତେବୁତ୍ତବ ନିୟମରେ
 ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
 ହିଁର ବରନ୍ତୁ ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ

ଉତ୍କଳର କଳକର ଅଦାୟ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଚଳିତ
 ଯେ ସେବୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
 କରାଣ । ଓ କଳକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ
 ମାଲକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ ରହିବ । ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ
 ମାଲକ ସେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ଏବଂ ସର୍ବ
 ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ । ପ୍ରଜା ଯେତେ କଳ ନେବାକୁ
 ଚାହେଁ ତେବେ ତାହାର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଯେତେବେଳେ
 ଯୁଦ୍ଧରେ ବଢ଼ି ଅନାୟତ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ତେବେ
 ପ୍ରଜା ନା ଗବର୍ଜିତମଣ୍ଡଳ ବଗବର କଳକର
 ଆୟ ମହଲୁମା ରଖିବାକୁ ହେବ ଓ ପ୍ରଜା-
 ତନ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯେ ଅପଣା ରକ୍ଷାକର୍ମିତା
 ଯୋଗୁ ଉଚ୍ଚାଦ ଦେବାପାଇଁ ଦୁଇ ଏକଦିନ
 ଯୋର ଚକ୍ରଫଳ ସାଗନ ଯତ୍ନକୁ ଦୁଃଖ
 ମାରିବାକୁ ସିଦ୍ଧ ଓ କହି ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ
 ରୁଦ୍ଧେ । ତିନୁ ଏକତ ନିବାରିଣର ଉପାୟ
 ହୁଁ । ସଂସାର ଯାବତ୍କାଳ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ
 ଯାବତ୍କାଳ ଏହିପରି ରହି ରେଖରେ
 ରହିବୁ ହେବ । ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ ପ୍ରଜାଳୀର ହିତା-
 ଯ ଏହିପାୟ ଅଟଇ ।

କେତେ ଲୋକ ବୋଲୁଅଛନ୍ତି ଯେ କଳକର
 ଆୟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ କରିବାରେ ଗବର୍ଜିତମଣ୍ଡଳର
 ନେତ୍ର ବ୍ୟୟ ଓ ପ୍ରଜାକର ଅନେକ କ୍ଳେଶ
 ହୁଅଇ । ଏହାକୁ ବଳାହାରଣପେ ଅଦାୟ
 କଲ ହେବ । ଏମାନେ ବହୁଳ ଯେ
 କଳପୁର ଗଣ୍ୟ ରକ୍ଷାର ଉପାୟ ହୋଇଅଛି
 ଯେବେ ସାଧାରଣ ସମୟ ଉପକାରି ହେବାର
 ଯତ୍ନେ ମାନୁ ନାହାନ୍ତି ତଥାତ ଅନାବୃତ୍ତି
 ସମୟରେ ହେଲେ ଉପକାର ଅଛି ବୋଲି
 ଯତ୍ନେ ବହୁଳ । ଅଥଚ କୌଣସିପ୍ରକାରେ
 କଳ ରଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲ । ତାହା
 ହଲେ ଗବର୍ଜିତମଣ୍ଡଳ ଏହାପାଇଁ ଯେତେ ଟଙ୍କା
 ଯାଏ କରାଅଛନ୍ତି ଓ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏହାର
 ସ୍ୱାର ଓ ରକ୍ଷାକର୍ମିତା ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ହେବ
 ହା ଲୋକକୁ ଦେବାର ଉଚିତ । ଯେବେ
 କାଳରେ ବହୁ ନ ଦେବେ ତେବେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗ
 ସମୟରେ କଳ ବାହୁ ପାଇବେ ? ଅଥଚ ଏ
 ମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କାଳପୁର ଯେତେ
 ମିଳୁ କଳ ଯାଇପାରେ ସବୁ ଜମି ଉପରେ
 ହୁକୁ ସରମାଗରେ ଅର୍ଥାକୁ ମାଗପ୍ରଜା ଏକଟ-
 ାୟ ଅଧିକ ନ ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ ଜମା ବ୍ୟାଞ୍ଜି
 ନିବାରିତାକୁ ତାହା ଅଧିକ କର ନେବାର
 ମାନ ବଲେ କଳକର ଅଦାୟ ମହଲୁମା
 ହୁବାର ପ୍ରଯୋଜନ ହେବ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରଜା-

ମାନେ ଏହାକ ହସ୍ତର ଦୌରାଧି ଅଦାୟର
 ଲୋକ କରିବାର ନାଲକ କରିବେ ନାହିଁ ।
 ଗବର୍ଜିତମଣ୍ଡଳ ଉପା ଯତ୍ନରେ କଳକର ନେଲେ
 ମଧ୍ୟ ତାହାକର କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ ବାବଦ
 ମହଲୁମା ଗର୍ଭା ଯେତେ ସତ୍ତ୍ୱଅଛି ଓ ନାଲକ
 ଓ ଅର୍ଥାଳ ଶୁଣିବାରେ ଅନ୍ୟ ହାକିମକ ଯେତେ
 ସମୟ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି ସେ ସବୁ ଗର୍ଭ
 ନଷ୍ଟସିବ ।

ଅନୁମାନେ ଏସବୁ ଯୁକ୍ତି ବିଶେଷା ଦୋଷ
 ଦରଂ ବଦେବନା କରୁ କି ଯେବେ ଏପରି
 ଉପୁର ଦେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ କିଛିନୁ ରହି ପାରନ୍ତି
 ତେବେ ତାହା କରିବାରେ ଦୌରାଧି ଅଧିକ
 ହୋଇ ନ ପାରେ ବଗର୍ଭାବିକ ସୁଯୋଗ
 କାରଣ ଯେମନ୍ତ ଯାଉନ ଯାକ୍ଷ ସମସ୍ତକଠାରୁ
 ଅଦାୟ ହେଉଅଛି ଅଥଚ ମାହାପର ସତକ
 ପାଖରେ ଅଛି ସେ ବିଶେଷ ଲାଭ ପାଉଅଛି
 ସେପ୍ରକାର କଳକର ସବୁ ଜମି ଉପରେ ବସିବ
 ଅଥଚ ଯହାର ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଯୋଜନ ସେ
 ସେହୁପ୍ରକାର ଫଳ ପାଇବ ଏହିପରି ଅନାୟତ୍ତ
 ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏକକାଳ ବ୍ୟୟକାଳ ନିମିତ୍ତ
 ଉପୁର ହୋଇ ରହିଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ତହିଁରେ
 ଜାତର ହେବେ ନାହିଁ ଓ ନିମନ୍ତ ନାଲକଲ-
 ଠାରୁ ଲାଭ କରିବାର ଉତ୍ସାହକ ହେବେ ।
 ଯେତେ ପ୍ରଜାଳୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ କଳକରବା
 ପ୍ରଜାକର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ ରହିଲେ କର ଅଦାୟ
 ବସତ୍ତ୍ୱରେ କିଛି ନା କିଛି ଅନୁବିଧା ଯଦିକ ମାତ୍ର
 ବଳାହାରଣପେ କର ନେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ
 ହେବଳ ଏକକ ଜାଗିବେ ଯେ ତାହାକୁ କିଛି
 ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶା ଦେଶ ପଞ୍ଜଳ ଏ ଛିଡ଼ା ଅଛି
 କିଛି ଅଜାଗରୁର କଥା କହୁବାକୁ ପାରବେ
 ନାହିଁ । ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ ଓ ବଳାହାର କର ଅଦାୟ
 ପକ୍ଷରେ ଅନୁମାନେ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ଓ ଯାଉନ
 ଯାକ୍ଷ କି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ସ୍ତ୍ରୀମାୟ କରର ପ୍ରଭେଦ
 ଦେଖାଅଛି ପ୍ରଥମ ଯାଉନର ସ୍ତ୍ରୀ ଯିଲ କିନ୍ତୁ
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ମତ ଦେଇ ଅଛି ଗେଣ ଯାଉନର
 ସ୍ତ୍ରୀ ମତ ଅଥଚ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯିଲ ଦେଖାଯାଏ
 ମାତ୍ର ମୋଟ ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରଥମଠାରୁ ଗେଣାକ୍ଷ
 ଯିଲ ଅଟଇ ।

ସାମ୍ପ୍ରାଦିକ ସଂବାଦ

ଅନୁମାନେ ଅନଳ ସହିତ ଶକ୍ତି କଲୁ ଯେ
 ବାଟକର ଅଭିନ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁବଳ ରଖିବା

ପାଇଁ ବୋର୍ଡରେବନୁ ଲେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ସର୍ବସ୍ତରେ ଏହିପରି ହୋଇଅଛି ଦୁମ୍ପା ଏକା
 ଓଡ଼ିଶା ଲାଗି ଏଥୁ ଅଧିକ କିଛି ନପାରି
 ଓ ଦେଲେକାଳ ପାଇଁ ଏ ଅଭିନ ସୁବଳ ରହିବ
 ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଅପାକରା ବହୁବନ
 ପାଇଁ ପ୍ରଜାମାନେ କିଛିନୁ ହେଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବୋଟିଏ ହିତୈଷୀ ସଭା
 ହାସନ ଦେବାର ଅନୁମାନେ ହାଲୁକା ପସିକାରୁ
 ଗଜ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
 ବର ସମ୍ପତି ତରଫାୟା ହେବ ।

ଦୋଧଦାସି ନାସିକା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ନାମରେ
 ନାଲକର ବକାଦେଖିନ ଯେଉଁ ମୋକଦମା
 କରୁଥିଲେ ତାହା ଗଜନାମା ଅନୁସାରେ କିଛି
 ହୋଇଅଛି ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

କଳକର ଅଦାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଗଜ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ
 ପୁରୁ ଜଗ ଲୋକକୁ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ କରୁନି ସାହେବ
 ଦେଖିନା କେଲରେ ହସ୍ତକ ରକ୍ଷକାପାଇଁ
 ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ବାହୁ କି ଏମାନେ କଳକର
 ଟଙ୍କା କ ଦେଲେ ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ
 ନାହିଁ

କଳକରା ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଅଛି
 ଯେ ଜଣେ ବଳପୁ ଲୋକ ଗବର୍ଜିତମଣ୍ଡଳ ବଜାଲ
 ସେହେତୁକର ଦସୁଗଜରେ ଗଣିଏ କାଲ ଜଣି
 ତପୁର କର ବରମାନଙ୍କର କଲେହରକୁ ଅର୍ପଣ
 କଲ ତହିଁରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ସହକାହବ
 କେତେକଣ ବିପ୍ରୋହକ ସଜାନ ନିମିତ୍ତ ଯାଉ-
 ଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ସାକ୍ଷୀ ଟଙ୍କା ଦେବ । କଲେ-
 ହର ସାହେବ ଉକ୍ତ ସପ୍ରପତ ସକେହ କର
 ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଗୁଲିଲେ ଯେ ତାହା କାଲ
 ଅଟଇ ତହିଁ ସେ ଲୋକକୁ ପୁଲିସ ହସ୍ତରେ
 ଅର୍ପଣ କଲେ । ଇଂରାଜମାନେ ସବୁ ମିତ୍ତି
 ଦେନ୍ତି ନାହିଁ ?

ବାକୁ ସତ୍ୟୋଦିନୀପଠାକୁର କି ସେ ଦମ୍ଭେର
 ପ୍ରଦେଶରେ ତକ ବୋଇଅଛନ୍ତି ଅଗାମୀ ବର୍ଷ
 ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଇଂଲଣ୍ଡକୁ ଛୁଟି ନେଉଁ
 ଯିବେ । ହୁକୁମେଟ୍ଟିୟୁଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏହି
 ଠାକୁରଗଣର ଜଣେ ପୁଅ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଲ ବଳ-
 ତକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏ ମହାଗୟ ବଳକରେ
 ଘର ଦେବେ ନାହିଁ ତ ।

କଳକରରେ ଏ ବର୍ଷ ଅଧିକ ବଢ଼ି ହେବାର
 ଜଣାଯାଏ ଗଜବର୍ଷାପେକ୍ଷା ପ୍ରାୟ ୨୫ ଠିକ
 ଅଧିକ କଲ ବର୍ଷ ଅଛି ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀବର୍ଷର ଅଗାମୀ ଗବର୍ଜିତମଣ୍ଡଳର

କିଏ ହେବ ଏ ବସୟରେ ଅପଠାନ୍ତ ତଥା
 ବାର୍ତ୍ତା ହେଲଣି । ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁଗରେ ଲେଖାଅଛି
 ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମଣପୁତ୍ର କି ଯେ ପୁତ୍ରେ ଏଠାରେ
 ସରଞ୍ଜିତସ୍ତମ ମାନସଫଳତ ନାମରେ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ
 ଥିଲେ ତାହାକୁ ଏ ପଦ ଦିଆଯିବ । ଅତି
 ଦେହ ବସନ୍ତ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେନେତାଣ୍ୟ
 ପୁତ୍ର ବସେ ସଂଗ୍ରାହ ମହାଗଣାକ କାମାଳା
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେହି ଗବର୍ତ୍ତକେନ୍ଦ୍ରରୁ
 ହୋଇ ଅସିବେ । ଏହାଙ୍କଦ୍ୱାରା କରତବର୍ତ୍ତର
 କୌଣସି ଉପକାର ହେବାର ଦେଖା ଯାଉ
 ନାହିଁ ।

ସେଠାକରସଦେବଙ୍କ ନାମରେ ଜଣେ
 ଧନ ମହାଜନ ବିଧବାବିଧବା ଉତ୍ସାହ କରଣ
 ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ
 ଋଷି ତାହାଙ୍କ କିଛି କାନ୍ଧର ବଧବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଦେହ ଅର୍ଥ ଅବଶ୍ୟକ
 ବିକାର କରିବାକୁ ପାରି ନ ଥିବେ ତାହାକୁ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ।

ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁଗ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
 ବୋର୍ଡ଼ରେବନ୍ଦୁର ସେକ୍ସରମନେ ଚିତ୍ରିତ
 ହାକିମପ୍ରେଶାନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହେଉ ଅଚିତ୍ରିତ
 କର୍ମକାରକମାନେ ଭୟରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେବେ
 ଏଥିରେ ବୁଝି ବ୍ୟୟ ଉଣା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
 ଅଛି ମାତ୍ର ବୋର୍ଡ଼ ଉପିବାର କଥା କି ହେଲା?

ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ଭଣ୍ଡା ବଞ୍ଚେନ ଦେଇଅଛନ୍ତି
 କି ଯେଉଁ ସତରେ କୌଣସି କର୍ମରୁ ନିୟୁକ୍ତ
 ହେଲେ ଉପସ୍ତୁ ସମୟରେ ପେନସନ ପାଇ
 ପାରିବ ସେ କର୍ମରେ କର୍ମକାରକ ନିୟୁକ୍ତ ହେବା
 ସମୟରେ ତାକୁରଠାରୁ ଗାଣ୍ଡରବ ଯୋଗ୍ୟତା
 ବିଷୟର ସାଂଖ୍ୟିକଟ ବାଗଳ କରବାକୁ ହେବ ।

ହାଇବୋର୍ଡ଼ ନିୟମ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଥାଳି
 ମୋକଦ୍ଦମା ରୁକ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ଅର୍ଥାଳି
 ଓକ୍ସିଡାଭରେ ଉତ୍କଳକୁ ସାଂଖ୍ୟିକଟ ଦେବାକୁ
 ହେବ ଯେ ସେ ମୋକଦ୍ଦମାର କାଗଜପତ୍ର ସବୁ
 ସରି ଦୁଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଥାଳିରେ ଯେ ସମସ୍ତ
 ହେତୁମାନ ଅଗତ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ସମ-
 ଥାନ କର ପାରିବେ । ଏସ୍ତ ବିଷୟ କାରବାର
 ତାହାର ବ୍ୟାଧି ଅଥର ନେ ଅନର୍ଥକ ଅର୍ଥାଳି
 ହେବ ନାହିଁ ।

ପୁନା ଅବକରବର ଲେଖକ ଯେ ପୁନା-
 ବରରେ ଓଲଟା ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ।
 ଏସେବଦ୍ଦ ବସ୍ତୁ ମୁଦ୍ରି ଏହା ହେଲଣି ବିଷ୍ଣୁ

ଏକବିଂଶତ ବୋଲି କିଏ କହି
 ପାରିବ ।

ସାହୋଦୟର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବଙ୍ଗଳାରେ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଜିଏଣ କୁଳୀନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛନ୍ତି
 ଯେ ହାନ୍ତବାରରେ ତାହାଙ୍କର ଜଣକେ *୨୩
 ବିକାର କରିଅଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣର
 ବସ୍ତ୍ର ବ *୨ ଶି ଓ ଏହାର ୮୦ ର୍ଯ୍ୟାପଟି
 ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ରାହ୍ମଣର ବସ୍ତ୍ର ବ ୨୨ ଶି ଓ
 ତାହାର ର୍ଯ୍ୟା *୨ ଅଟଇ ।

ଲଲପ୍ତରେ ସଂନାମକ ଗ୍ରେଣ ବିକାରଣ
 ଅରୁନ ବରଷରେ ଲେଲେ ସକ୍ଷା କର ଗବର୍ତ୍ତ-
 ମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଅବେଦନ କରାଅଛନ୍ତି କିଏ ଅରୁନ
 ଉଠାଇ ଦିଅନ୍ତା ନୋହିଲେ ବେଶ୍ୟମାନଙ୍କର
 ସାମୟିକ ପରାଣା ରୁଚ୍ଚ କରୁଠାରୁ ବାରଣ
 ତାହା ଅବେଦ୍ୟ ନାହିଁ କରଣ ଅଟଇ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ
 ସମୀପେଷୁ

ମହାଶୟ ! ଗତପ୍ରାୟର ପତ୍ରରେ ପ୍ରକା-
 ଶିତ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ପଞ୍ଚଜାପାନ ଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା
 ବିରଚିତ ପ୍ରଦେଶିକାର ପ୍ରକାଶର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଅନ୍ୟ
 ଏକ ପ୍ରଦେଶିକା ଆପଣଙ୍କ ସଂକଳ୍ପାଧିକାରୀ
 ରେ ପ୍ରକାଶକର ଚରଣାଧିକାରୀ ହେବେ ।

ପଞ୍ଚକୁଲେ ଜାତ, ସୂର୍ଯ୍ୟପୁତ୍ର ମିତ,
 ଦେହାକ୍ଷରେ ଗଣନ ମନମପ୍ରଦେ ।
 ବରେ ଧାରଦେବ, ହୋଇଣ ମାନ,
 ରହେ ହୋଇ ବସ ପଦ୍ମପଦ୍ମରେ ।
 ଶେଷ ବୃଥାକ୍ଷର, କରଲେ ଅନ୍ତର,
 ଦ୍ୱାଦଶମାସ ମଧ୍ୟେ ଶେଷଜନ ।
 ତ୍ୟକ୍ତଲେ ଅଦ୍ୟାକ୍ଷ, ଯେଉଁ ପଦ ବିଶ,
 ଅବହେଲେ ନାଗବରୁର ଭମ ।
 ବୃକ୍ଷୟ ଅକ୍ଷର, କରଲେ ଅନ୍ତର,
 କରଇ ସବଦା କଲେ ନିକାସ ।
 ତ୍ୱଣୟ ଅନ୍ତର, ଯେନେ ଭାର କର,
 ତ୍ୱଣୟସମୟେ ସେଷ୍ଟ ସରସ ।
 ଧରେ ତ୍ୱଣୟ, ସୁଖି ଭାର ନାବ,
 ବିହସନାକଙ୍କ ପ୍ରାଣ ବିକଳ ।
 ବିହସନ ଏତ, ସୁଖରେ ବଦେବ,
 ଭବ ଚିତ୍ତେ ଅର୍ଥ ଦୁଃ ସକଳ ।

ଏହି ମୋ ଭରଣା, ବୁଝି ଏ ସମସ୍ୟା,
 ଘୋଷମହାଶୟ ହେଲେ ସନ୍ତୋଷୀ
 ସଂଗୟ ହୋଇଲେ, ପ୍ରକାଶକରଲେ,
 ପ୍ରକାଶିବ ଅର୍ଥ କର କ୍ରମେଷୁ ।
 ଶ୍ରୀ ଗୌରୀମୋହନସ୍ତୁ
 ବଟବ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ
 ସମୀପେଷୁ
 ମହାଶୟ ! କମ୍ପୁଲ୍ସରୀ କେତେକ ପତ୍ର
 ଅପଣଙ୍କ ଜଗତବ୍ୟାପୀ ପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ-
 ପୁସ୍ତକ, ଚରଣାଧିକାର କରବା ହେବେ
 ମନ ପଞ୍ଚଜାପାନ ଘୋଷଣା,
 ଥୁଲି (ବହୁମା) ପୁଅଲୀ ବର ପ୍ରଦର୍ଶନ,
 କରଇ ଉତ୍ତର ଯଥାବସ୍ତୁରେ,
 ରକ୍ତ ନ ବର ସଂଗୟ ଭରୁରେ,
 ଦେ, ପ୍ରକାଶକର
 ଅବଅକ୍ଷର ପ୍ରକାଶକର ।
 ଅବର ଦଥାଏ ସରରେ ମୁହଁ,
 ଫେଡ଼ ମୋ ସଂସୟ ଚିତ୍ତକୁ ବଡ଼,
 ସିଅକ୍ଷର ନାମ ଅଟେ ତାହାର,
 ଉଚ୍ଚିତମାରେ ଅଟଇ ପାରି,
 ତା, ମିଲେ ବହୁତ
 ପ୍ରାପତେ ଲୁଚିବ ଗୋଟା କିପାତ ।
 ଅବାର ଲୁ ପ୍ରକର ଅଦ୍ୟାକ୍ଷରେ,
 ଓକାର ଯୋଗବରୁନ ଚତୁରେ
 ତା ପାଦେ ଲକ୍ଷ ଯୋଗକର ତାପ,
 ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ତହିଁରେ ବରଣ
 ଶ, ଯୋଗାଦ୍ୟରେ
 ଶାନ୍ତିମା ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶେ ସରରେ
 ମୋହଠାରେ ଅବକ୍ଷର ବସ୍ତୁ ।
 ଉଚ୍ଚିତମ ପତ୍ର ଅର୍ଥ କରଣ,
 ଶାନ୍ତି ଉତ୍ତରକୁ ଦେବ ପଠାଇ,
 ଏଠାରେ ବୁଝି ଶ ବସିଲୁ ମୁହଁ
 ଦେ, ସୁକଳକନ
 ସଂଗୟ ମନକୁ କର କ୍ରେପନ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 କରମ୍ପୁତ୍ର
 ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର

ଏହି ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡିକା ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ
 ବଦାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କୂଳୀକର ସତ୍ୟାନୁସୂୟ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶକ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ୱିତୀୟ

ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ମାତ୍ର ଉପମୁଦ୍ରଣ ସଙ୍ଘୀୟାମିତା । ମୁ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ସନ ୧୯୩୮ ମାଲ ଗଣନା

ଅକ୍ଷୟ ଦାସଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦିଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୫୦
ମାସିକ ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସିକ ୪୩

କାର୍ତ୍ତବୀର୍ୟ ଧାନ୍ ।

ଗଜପତିପୁରର ଏକଦେବନ ଗଜେନ୍ଦ୍ର ଅବ-
ଗତ ହେଲେ ଯେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଗଜେନ୍ଦ୍ରମେଣ୍ଡା
ଏ ଦେଶରେ କାର୍ତ୍ତବୀର୍ୟ ଧାନ୍ ଗୁଣର ପରୀକ୍ଷା
କରିବାପାଇଁ ଅବସ୍ଥା ଏହାର ଗୁଣଗୁଣ ଯାହା
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ଗଜେନ୍ଦ୍ରମେଣ୍ଡା ଗୋବିନ୍ଦପତି
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ପଦ-
କର ଏ ଧାନ୍ ଗୁଣର ଗୁଣଗୁଣ ଉତ୍କଳ କର
ତଳେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

କାର୍ତ୍ତବୀର୍ୟ ଧାନ୍ ଏହି ଅଂଶରେ ଦେଖାଯିବ
ଧାନ୍ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ।

୧ । ଏହି ଧାନ୍ ଗରୁ ଦେଖାଯିବ ଧାନ୍ ଗରୁଠାରୁ
ଗରୁ ଏହା ହେଉ ବୃଦ୍ଧିରେ ଭେଦୋପାସ୍ତ୍ର ମାଟିରେ
ପଡ଼ଇ ନାହିଁ । ଦେଖା ଧାନ୍ ଗରୁ ମୂଳରେ
ଯେତେ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ କରେ ଏଥିରେ ଭେଦେ
ଅବସ୍ଥାରେ କରେ ନାହିଁ, ଅନାବୃଦ୍ଧିରେ ଏଥିର
ଭେଦେ ଅଗ୍ରଣୁ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏକ ବେତୁ କହନ୍ତି
ବଡ଼ି ହେଲେ ଏହା ଭେଦୋପାସ୍ତ୍ର ପରିପାଏ
ନାହିଁ ।

୨ । ଦେଖା ଧାନ୍ ଠାରୁ ଏହି ଧାନ୍ ଧାନ୍ ଫସଲ
ଅଧିକ ହୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ।

(କ) ମାତ୍ର ଉପରେ ଯେତେ ଭେଦରେ
ଦେଖା ଧାନ୍ ଉପରେ ହେବ, ଏହି ଧାନ୍ ଗୁଣ
କଲେ ଉପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧାନ୍ କରୁବ ।
ଏହି ଧାନ୍ ଗୁଣ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ପାଉଁଜ ବୋଲି
ଏହାର ଗୁଣ ଅଧିକ କରୁଇ । ପାଉଁଜ

ଉତ୍କଳ ଦେଖା ଧାନ୍ ଯେପରି ଅଳ୍ପବୃଦ୍ଧି ବା
ବିଭାବରେ ହେଉଅଛି, ଏ ଧାନ୍ ଗୁଣ ପଦ-
ରୁ ନାହିଁ ।

(ଖ) ଦେଖା ଧାନ୍ ଗରୁଠାରୁ ଏହି ଧାନ୍ ଗରୁ
ଉତ୍କଳ ଧାନ୍ ଓ ଗରୁ, ମୁକ୍ତ ବାହାଣ ଉତ୍କଳ-
ରେ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇପାରେ । କୌଣସି
ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଧାନ୍ ଗରୁ ଗୋବିନ୍ଦମାନେ
ଅତି ଅବଲମ୍ବ୍ୟକ ମାନ୍ତି ।

୩ । ଏହି ଧାନ୍ ଦେଖା ଧାନ୍ ଅପେକ୍ଷା
ଅଗ୍ର ଓ ଗାଢ଼ ପାଉଁଜ ଅଧିକ କୌଣସି
ଅଞ୍ଚଳରେ ଏଥିର ଫସଲ ବର୍ଷରେ ୨ ଥର
ହୁଏ ହୋଇପାରେ ।

୪ । ବୃଦ୍ଧିରେ ଯତ୍ନକଲେ ଏହି ଧାନ୍ ଉତ୍କ-
ରେ ଉତ୍କଳ ଭଲ ହୁଏ ।

କାର୍ତ୍ତବୀର୍ୟ ଧାନ୍ ଦେଖା ଧାନ୍ ଠାରୁ ଏହି
ଅଂଶରେ କରୁଛି ।

୫ । ଏହି ଧାନ୍ ଧାନ୍ ଅଂଶରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ
ଓ ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ । ଏଥିରେ ଆରୋଗ୍ୟକ
ପଦାର୍ଥ ଅଳ୍ପ ଅଛି କୋଲି ହେବ, ମନେ
କରନ୍ତି ଏକଦେବୀୟ ଲୋକମାନେ ଏହି ଧାନ୍ ଧାନ୍
ଅଞ୍ଚଳ ଅତି ମୁକ୍ତ ପାଉଁଜ ନାହିଁ ଏକ ବଜା-
ରରେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଦେଖା ଧାନ୍ ଠାରୁ ଅଳ୍ପ ।

୬ । ଧାନ୍ ଗରୁ ହାତ ଧାନ୍ ଗୁଣ କର
ନେବାକୁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଲାଗେ ।

୭ । ଧାନ୍ ଗରୁ ମୋଟା ଏକ କୌଣସି

ଅଞ୍ଚଳର ଗୋବିନ୍ଦମାନେ ତାହା ଗାଈବାକୁ ଚାଲି
ପାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏଥିର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ
ଯାହା ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ତାହାର
ଦୋଷ ଉପରେ ଗୁଣ ଉପ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ।
ଅଧିକ ଏଥିର ଅଳ୍ପ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ଅଳ୍ପ
ନାହିଁ । ଏହିଦିଗରେ ଅନୁଦେଖା କରାଯାଇ-
ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ କରୁ ଏ ଧାନ୍ ଗୁଣର
ଏହାର ଫଳ ବଡ଼ନ୍ତି ।

କଳମାଲ ଓ ପୁସ୍ତକାଳୟ ।

ଗଜପତି ଡା ୧୯ ରୁଗର ଉତ୍କଳ ଅବ-
କରବରରେ ସନ ୧୯୨୦ ମସିହା ବାବୁ
ଉତ୍କଳସମ୍ପାଦକ ପ୍ରଦେଶର ବାବୁଦେବୀମାନଙ୍କ
ସମାଲୋଚନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଅନୁମାନେ
ତହିଁର ଉତ୍କଳଜିତ ବ୍ୟାପୀନ ଉତ୍କଳ କର
ଓଡ଼ିଶା ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବସନ୍ତ ଅଛି ।

ସମ୍ପାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ମୋ-
ଚଫରନଗର ଓ ସାହାରନପୁର ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କର
ପୁସ୍ତକ ବସ୍ତୁ ଏହିଦିଗେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଅଛି
ଯେ ଏ ଉତ୍କଳ ଜମାକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ହୋଇଅଛି
ଲୋକଙ୍କର ସବୁ ବାବୁଦାର ଗୁଣ ହେଉଛି
ସୁବଳ ଅଛି । ପାଉଁଜ ଗୁଣ ହେଉ ପଡ଼ୁଅଛି
ହେବ କି ଅଧିକାକୁ ନାହିଁ । ସାମ୍ବାଦକ
ପିଲାମାନେ ହଲ ଗୁଣରାକୁ ଗୋଟିଏ ବସନ୍ତ-
ଉତ୍କଳ ଓ ଗାଈକର ଯିବା ମାତା କୁରୁଗୁଣରେ

ଶାନ୍ତି ଯେବେ ବାଟର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଜନ ଥାନ୍ତା
 ତେବେ କି ସେମାନେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ
 ଲୋଭରେ ବୋଧ କରନ୍ତେ । ଅମ୍ଭେମାନେ
 ଅନୁଗମ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ଗରୀ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ
 ଉଲ୍ଲସିତରୂପେ ମହୁଣା ଟଙ୍କା ଗର୍ଭ ନ ହୋଇ
 ବୁଝିଯାଉଅଛୁ ଯଥା ।

ହୁଣ୍ଡକ	୪ ୧୭୭୨୨୯
ବାଲେସୁର	୪ ୨୦୦୭୦୯
ପୁରୀ	୪ ୪୫୯୮୩
୦୦	୪ ୧୮୭୨୮୯

କଟକରେ ସିନା ନାଲିକଳପାର ବାଟର ପ୍ର-
 ଯୋଜନ ହୋଇ ନ ଥିବ ପୁଣି ବାଲେସୁରରେ
 ହେପର ଦାହି ବ ହେବ ଓ ଯେବେ ପ୍ରୟୋଜନ
 ନ ଥିବ ତେବେ ଉତ୍କଳ ଗାନ୍ଧି କଲେ ?
 ଏଥିରୁ ଉତ୍କଳର ଏହି ହୋଇପାରେ ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ
 ହାବୁମାନେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ
 କରୁଥିଲେ ପ୍ରୟୋଜନ ତେଜେ ନ ହେବାର
 ହେତୁରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କଲେ ବହୁତ କେଜା
 ହୋଇଥିଲେ ନବର ସ୍ଥାନ ରହନ୍ତେ ନାହିଁ ।
 ଯେବେ ଦୋଳାଯାଏ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ
 ଥିବାପ୍ରକାଶେ ହାବୁମାନେ ଅନୁ କାର୍ଯ୍ୟକରଣ
 ଏଥିରେ ମନୋମୋଗ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ
 ଜାହାଜର ଚୋରଲ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ
 ହେଲ ତେବେ ନୂତନ ବାଟର ଟଙ୍କା ଯେ
 ସେତୁରୂପେ ବ୍ୟୟ ନ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ବ୍ୟୟ
 ରେ କରଣ କି ଅଛି । ଅତଏବ ଅମ୍ଭେମାନେ
 ପ୍ରସ୍ତାବକର ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି କି
 ନାହିଁ ପ୍ରକାଶଠାରୁ ଏଥିର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୋଇ
 ପଢ଼ି ବାଟର ବ୍ୟୟକାର ବ୍ୟାଧି ହେଉ ।

ଉତ୍କଳଗଣିକା ।

ଉତ୍କଳଗଣିକା ବନ୍ଧୁରେ ଲେଖେ ଯେତେ-
 ଦଥା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅବଧି କରୁଅଛନ୍ତି ଉତ୍କଳ
 ସୀମା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅର୍ଥର ଉପରୁ ଯେ ବ୍ୟ-
 ଶ୍ଟିମେଣ୍ଟ ସେବରୁ ପ୍ରତି ଅସ୍ଥା କରୁ ନାହାନ୍ତି
 ବରୁ ଗର କଳେଟ ସମ୍ଭାରେ ସର ଗୁରୁତ୍ୱ
 ଯେମିତି ଗାହ୍ୟ ହେଉଁ ଲେଖକର କୌଣସି
 କଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ । ସରକାରୀ କାଗଜ ପତ୍ତରେ
 ମଧ୍ୟ ଏମାତ୍ରର କୌଣସି ନୁହେଁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ
 ନାହିଁ ଓ ଯେବେ କି ସମୟ ସମୟରେ ଏକ
 ସ୍ଥାନୀୟ ବାବୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରର

ବନ୍ଧୋବସ୍ତୁ କଦାଚ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ହୋଇ କ
 ଥାରେ ମାତ୍ର ଉତ୍କଳପ୍ରକୃତ ହାବୁମାନେ ସେଥିରେ
 ସମ୍ମତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ଭମାନ-
 ନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖକମଣ୍ଡଳୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର
 ସନ ୧୮୭୩୦ ମସିହା ବାବୁ କୋଉଁରେ-
 ବନ୍ଦୁକ ଉତ୍କଳମାତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟକଳା ଦେଖି
 ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶ କରୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା
 ପାଠକର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି
 ଯେ ଉତ୍କଳମାତ୍ରର ଅଭ୍ୟାସର ଅତି ରହିବ
 ନାହିଁ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନେ ଯେତେ ସାବ-
 ଧାନ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ କୌଣସି ଲେଖକ
 ଯଥାର୍ଥ ଅପୁ ହିର କରବା ଯେ ସହଜ କଥା
 ହୁଏତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳା ଆହା ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ
 ଏକଥା ଗବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଏସର ମାନକବାକୁପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଲେଖକମଣ୍ଡଳୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର କାମୁଲ୍ୟା-
 ହେବ ଅସାଧାରଣ ଗୁଣମନୁ ଲେଖ ଅଟନ୍ତି ।
 ଏହାଙ୍କ ଗୁଣଗୁଣି ଅଗରେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି ରହିବାର ନୁହେଁ । ସେ କାର୍ଯ୍ୟକର
 ପ୍ରକାଶ କଲେକିଠାରୁ ସାତମାସ ମଧ୍ୟରେ
 ଯେତେଅତେ ଦୁଷ୍ଟି ଲକ୍ଷଣ କଲେକି ଓ ଯେତେ
 ଯେତେ ଦୁଷ୍ଟ ଅଭିପ୍ରାୟମାନ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେକି
 ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରୁ ସେମଧ୍ୟ ହେବାର ଦେଖା
 ନାହିଁ । ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଏର ଉତ୍କଳମାତ୍ର-
 କାର୍ଯ୍ୟକଳା ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ଓ କୋଉଁରେ-
 ବନ୍ଦୁ ଗ୍ରାସ୍ ଏର କାମୁମରେ ପ୍ରକରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଜଣ୍ଡରୁ ବାରକଥା ଉଠାଇବା ପାଇଁ
 ଦେଉ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ମାନବର
 କେମ୍ବୁରାହେବ ଦେଖେ ସୁଖରୂପେ ଉତ୍କଳ-
 ଶାସ୍ତ୍ରର ବନ୍ଧୋବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟିକର
 ଜାହା ଅନ୍ୟାୟ ଥିବାର କହୁ ଅଛନ୍ତି । ସେ
 ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବାଟର ୪ ୧୦୦୦୦ ଲାଠାର
 ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପୁରେ ଉଲ୍ଲସିତ
 ବୁଝାକଣା ହୋଇଅଛି ଯଥା ।

ଧର୍ମ ଉପବେଶକ	୭ ୮୮୧
ଅଇର ବ୍ୟବସାୟୀ	୧୭
ଚିତ୍ରଣା ବ୍ୟବସାୟୀ	୦

ଏଥିରୁ ଲେଖକମଣ୍ଡଳୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏହି ଜାଣୁର୍ଯ୍ୟ
 ବାହାର କରୁ ଅଛନ୍ତି କି ବନ୍ଧୋବସ୍ତୁରେ ଧର୍ମ
 ଅଇର ବ୍ୟବସାୟୀରୁ ଅଧିକ ଲାଭକର ।
 ଯେବେ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଏ ଯେ ଧର୍ମବ୍ୟବସା-
 ୟୀମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଅଧିକ ମାନବ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ
 ଅଧିକ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତଥାପି ସେତେକରୁ
 ଏତେ ସମ୍ଭବ ହେବାର ଅସମ୍ଭବ । ଚିତ୍ରଣା

ବନ୍ଧୁ ଲାଭକର ବ୍ୟବସାୟ ଅଟଇ ମାତ୍ର କଲି-
 ତା ପର ବନ୍ଧୁ ସହରରେ ଜଣେ ସୁଖ ଦେଖାୟୁ
 କି ବ୍ୟବସାୟ ଉତ୍କଳର କାର୍ଯ୍ୟକର ହେଉ
 ଟଙ୍କା ଲାଭ କରଇ ନାହିଁ ଏହା କେମନ୍ତ କର
 ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ? ଅମ୍ଭେମାନେ ଏ
 ମତରେ ସମ୍ମତରୂପେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଛୁ ଅଇନକୁ
 କଲି ଧର୍ମ ବ୍ୟବସାୟରେ କଦାଚ ଅଧିକ ଲାଭ
 ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହଇ ତେବେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର
 ସକେହି ହେଉଅଛି ଯେ ସୁରୁଷୋତ୍ତମ ମଠ-
 ଧାରମାନେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀକୁ ହୋଇଥିବେ
 ଉପରେ ଏହାର ସଂଗ୍ରହ କରି ହୋଇଅଛି
 ବାସ୍ତବ ଗୁଣିଲେ ମଠଧାରମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରବାସୀ
 ନୁହନ୍ତି କାରଣ ସେ ଅପୁ ଜାହାଜର ନିଜର
 ନୁହେଁ ଜାହା ସମାବର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ଯେବେ ଏହି
 ଅପୁ ଧରୁଯାଇ ନ ଥାଏ ତେବେ ଅତି କୌଣ-
 ସିରୂପେ ସଂଗ୍ରହକୃତ କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ
 ଥାରେ ।

ଲେଖକମଣ୍ଡଳୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଧିକ କହନ୍ତି ଯେ
 ଶାସ୍ତ୍ରରବେଦୀ ଲେଖକ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଣିକ ସଂଗ୍ରହ
 ବସ୍ତୁର କମିତାର ବିକଳୀ ବହୁତକାରଣ ଓ ଅନ୍ୟ
 ପ୍ରକାଶୁ ଶକ୍ତି ହେବଲ ନୁହାଁ ୧୪୭୭୪ ଜଣ
 ଉପରେ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଅଛି ଏମାନଙ୍କର ବାହାର
 ଅପୁ ୪ ୫୦୦ ଲାଭ ଉପା ନୁହଇ ଅଧିକ
 ଦୋକାନିଦାର ଶାସ୍ତ୍ରବାସୁକର ସଂଗ୍ରହ ୩୩୩୩
 ଜଣ ଅଟଇ । ଦୋକାନିଦାରଠାରୁ ଗୁଣି ଅଧିକ
 ଅପୁ କଲେବେ ଅର୍ଥରୂପର ବସ୍ତୁ ଅଟଇ ଓ
 ଲେଖକମଣ୍ଡଳୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର କହନ୍ତି ଯେ ମାତ୍ରପ୍ରତି
 ଟ ୫୯ ଲାଭ ୪ ୨୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ ଧର-
 ଯାଇ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଅଛି । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 କୌଣସି ଗୁଣି କି ଯେ ମା ୧୦ ଶର ମା ୨୦ ଶ
 ଯାଏ ବହୁକରୁଥିବ ଜାହାର ୪ ୫୦୦୯ ଲା
 ବାଣିଜ୍ୟ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ଉଲ୍ଲସିତରୂପେ
 ଏପର ଲାଭ ବୁଝଇ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ସେ ଏହି
 ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି କି ଗୁଣିମାନଙ୍କର ଜମି
 ଜଣା ପଡ଼ିବାରୁ ଅଧିକା ଲାଭ ବନ୍ଧୁତା କର
 ଅସେସରମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ବଦାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 ଦୋକାନିଦାରଙ୍କର ବାରଦାର ଦେହୁ ଜାଣିବାର
 ବଥା ନାହିଁ ଏବ ଏମାନେ ମନେକରି ହେପାକ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ସହକରେ ଅପଣା ଅପୁ ଗୋପନ
 ରଖିପାରନ୍ତି ବୋଲି ବନ୍ଧୋବସ୍ତୁର ମୁକ୍ତ ଖାଲ
 ଥିବେ ।

ଗୁଣିକ ଉପରେ ଅଧିକା ବନ୍ଧୋବସ୍ତୁ ହୋଇ
 ଅଛି ବୋଲି ଲେଖକମଣ୍ଡଳୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅନୁମାନ

ଦେଉଳ ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସେ ଏହାକୁ ଅନୁ-
ମୋଦନ କରୁଅଛନ୍ତି । ବରଂ ଅମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବେ
ଏକଥରଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ଚାନ୍ଦିକା ଉପରେ ଅଧିକ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଅଛି । ମା ୨୦ ଶହ ଅଧିକ
କମ୍ପି ଥରର ଏମନ୍ତ ଚାନ୍ଦି ଓଡ଼ିଶାରେ ବହୁଳ
ଉଣା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଲାଭ ହୁଅଇ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେସରମାନେ ମନକୁ ଚାନ୍ଦି ଲାଭର
ଅନୁମତି କରୁ ଚାହୁଁ ସଙ୍ଗେ ସରକାରୀ ଓ ଦେଶୀ
ଧାନ ମିଶାଇଦେଇ ଉତ୍କଳରେ ଶାନ୍ତ
ବସାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଏକା ଚାନ୍ଦି କାହିଁକି ସମସ୍ତ
ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକା ଶାନ୍ତ
ଦିଅନ୍ତି । ଉତ୍କଳମୁଖରେ ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଅଛି
ସରକାର ଶାନ୍ତ ନେବାର ଆରମ୍ଭ କରୁ ଅମ୍ବେ-
ସର ଚାନ୍ଦିକୁ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତ କରାବାକୁ ହେବ ଓ ଚାନ୍ଦିର ଅଧିକ ଲାଭ
କରବା ସହଜ କଥା ନହୁଇ ଶତ ଦେଲେ
ସରକାରର ଚାନ୍ଦି ହେବ ସୁଖରୁ ଅଧିକ ଅଧିକ
ଅନୁମାନ କରୁ ଶାନ୍ତ ବସାଇ ଦିଅନ୍ତି ।
ଅଧିକ ଉତ୍କଳମୁଖରେ ମନଫଳ କର୍ମଗୁଣକ
ହେଉଥିବେ ତେଣେ କୁଅଇ ନାହିଁ ଯେତେ କି
ଏଥରୁ ପ୍ରକାର କରାବାକୁ ହୋଇଅଛି ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏକସମ୍ପର୍କରେ ଯେତେ ଅନୁମତି
କରାବେ ତେଣେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ମତ-
ତତ୍ତ୍ୱ ପାତ୍ରବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗ୍ରାସକୁ କେମ୍ବଳ
ସାହେବକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ଚାନ୍ଦି
ହେଉଥିବ ଏ ସବୁକଥା ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଓ ଉତ୍କଳ
ହୁଅଇ ଯେ ସେ ଚାନ୍ଦିର ପ୍ରତିକାର କରାବେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ

ଏ ନଗରର ଦେଖିବା ଅନାଚର ଉତ୍କଳ-
ମାନସର ବାକୁ ନକମାଲିସି-ହକୁ ଡେପୁଟି-
କଲେକ୍ଟର ସନରେ ଚାନ୍ଦି କରାବାପାଇ ଗ୍ରାସକୁ
କମ୍ପରାସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ପରାମର୍ଶ
କରାଯିବାର ଶୁଣାଯାଏ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେବେ
ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ତେବେ ଅତି
ସନ୍ତୋଷର ବସ୍ତୁ ହେବ ବାରଣ କମ୍ପରାସାହେବ
ସାଥୀ ଉପସ୍ଥାନ ଲୋକପାରି ଅନୁଷ୍ଠାନ କର-
ଅଛନ୍ତି ।
ବାକୁ ଅନୁସାଧାରଣ ଯୋଗ ସୁଖର ଡେପୁଟି
କଲେକ୍ଟର ରେବନ୍ ମହଲୁମାର ମାରକଦୋର
ସବୁକର୍ତ୍ତୃକ ମହଲୁମାର ଉତ୍କଳରେ ବାବା
ଅଧିକରେ କମ୍ପ କରାବାକୁ ଅତି ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଣାଯାଏ ଏହାକୁ ଗ୍ରାସକୁ ଉପାହେବକ ଅଧି-
ନରେ ରୁପ ଜଳକର ଅଧାୟ ବାର୍ଯ୍ୟ କରାବାକୁ
ହେବ ।
ଅନୁମାନରେ ଜଣାଯାଇଅଛି ଯେ ପାରମ-
ନଗରରେ ୮୦୦୦୦ ଲୋକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି କି
ସେମାନେ ଅପଣା ପରାକରକୁ ପ୍ରତିମାନ କରୁ
ପାର ନାହାନ୍ତି ଓ ୨,୦୦,୦୦୦ ଲୋକ କେବଳ
ଦାନଦାୟ ନିବାସ ହେଉଅଛନ୍ତି । ସୁଦୂର ପର-
ଶାମ ଫଳ ଏହି ସମସ୍ତ ଅଧିକ ଚାନ୍ଦି ବର୍ତ୍ତମା-
ନର ସତ୍ୟ ଲୋକମଧ୍ୟରେ ଯୁବ ନିବାସିତ ହେଉ
ନାହିଁ ବଡ଼ ଉପହାରର ବସ୍ତୁ ଅଛି ।

କେନ୍ଦୁଝରରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିଶୁକ୍ଳ ସ୍ୱପ୍ନଶ୍ରେ-
ଣ୍ଡେଶ୍ୱର ଗଜଜାତ ଜନଶୁକ୍ରସାହେବ କୁମ୍ଭାକେର
ବଳାକକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ କର୍ମରେ
ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଅର ହସ୍ତରସାହେବ ଏକଟି
ନାସକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି

ରେବନ୍ ଓ ଚୌକବାଣୀ ମହଲୁମାନେ
କିମ୍ବଦ୍ଧ ଥିବା ହାସମନାକ ଅଗାମୀ ପରାଶା
ତା ୨୨ ରୁଗ ନବମ୍ବରରେ ଅରୁ ହେବ ।
ଏଥରୁ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଅଧିକାରୀମାନେ
ଉତ୍କଳ ଥିବ ହୁ ସେସବୁ ଦେଖାଯାଇଅଛି ।

ଲଗ୍ନନଗରରେ ଥିବା ପାରମ୍ପ ଗୁଜାବର
ସକା କି ଚାନ୍ଦିର ନାନ ମାରମୋହରନଗର
ଅଛିର ଶାନ୍ତ ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଯେ ପାରମ୍ପରେ କେବେ ଚାନ୍ଦିର ପତନ ହୁ
ବିନା ଅବସ୍ତ ପତନ ନାହିଁ ଏ ବସ୍ତୁ ସେ ପ୍ରମାଣ
କର ଦେଇପାରନ୍ତି । ଚାନ୍ଦିର କଥାକୁ ଠିକ
ବୋଲବା ଏଠାରେ ଚାନ୍ଦିରପାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ଚେ-
ଦା ପତ୍ର ହେଉଅଛି ଅଧିକ ସେଠାରେକେ
କରୁଅଛନ୍ତି କି ଚାନ୍ଦି ନାହିଁ ।

ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଉପକଣ୍ଠରେ କଲକତା ପାଇ-
କୋର୍ଡ ତା ୨୨ ରୁଗ ବିପ୍ଳବର ତା ୧୮୭୯
ନବମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଦହେବ ।

କଲକାର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ
ଗଜମାସ ତା ୧୮୭୯ରେ ସୁଅଲପତାରେ ବାସ
କରୁଥିଲେ ତା ୨୨ ରୁଗରେ ଡେପୁଟିର ବସ୍ତୁ
ସାଧାବଲେ । ଚଳକତାକୁ ହେବେ ମେଘଅଧି-
କେ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଡେପୁଟିସୁପର ଅଧିକାରୀହେଲୁ ଯେ କଲ-
କତାରେ ଗଜମାସ ତା ୧୮୭୯ରେ ସକାଳ ୯୩୩
ମଧ୍ୟରେ ୧୨୩୩ ରୁପିଏଟ ହୋଇଥିଲ ଏ କୁମ୍ଭ-
କଳ ଉତ୍କଳ ଚାନ୍ଦି ମାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲ

ଓ ପାବଦଣ୍ଡା ଅନୁରେ ଏକ ଥର ଚାନ୍ଦିର
ଧକା ଜଣାଯାଇଅଛି ।

ପାମୋରପୁର ବାକୁଲର ସମ୍ପାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ସଂସାଧନାମରେ ଯେଉଁ ନର୍ତ୍ତକକୁ ବାକୁଲର
ଅମାର ପେଷଣାରେ ନେଇ ଚାନ୍ଦିର ରକ୍ଷିତ
ଲେ ଚାନ୍ଦିକୁ ବରମାସ୍ତ କରାହେଉ ଅଛନ୍ତି ।
ଅମାର ସମ୍ପର୍କ ଅପଣା ବସ୍ତୁ ଚାନ୍ଦିରେ ବଡ଼
ମନୋହୋରୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଗ୍ରାସକୁ ମାନସର ଉତ୍କଳଗଣିକା ସମ୍ପାଦକ
ମହାପଦ୍ମେଷୁ ।

ମହାପଦ୍ମ ।
ବହୁ ଲିପିକ ବସ୍ତୁର ବିନୟ ପୁରସ୍କାର କରାବେନା-
ହାତୀ, ଏହିକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ସୁଖର ଏକ ଲିପି
ପାରଲୋକର ଓ ଚେପର ପୁରୋଧୀ ସମାଜରୁଣୀ
କରକୁ ପ୍ରମୋଦନୀ ଉତ୍କଳ ଗଣିକାରେ ବଦୟ
ହୁଅସୁସ୍ତବ ମୁଦ୍ରାକନ ଦେଲେ ଚାନ୍ଦିରପତ୍ର
ହେବ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣପୁର ଅଧିକାରୀ ଅପାଗମନ କର ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ହାଣ୍ଡିଫେଲ ଅଧିକାରୀ
ଚାନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରକାଶ ସନମାନ କର ଚାନ୍ଦିରକୁ
ସହାୟତାରେ କୁଗର ୨୦୦ ମୁଦ୍ରା ବଜରଣ
କଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପର୍କରେ କେତେକ
ପୂର୍ଣ୍ଣକରଣ ଶ୍ରେଣୀର ଉପମାନଙ୍କ ବିମିତ୍ତ
ପାରଲୋକିକ ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲ କିମ୍ବ
ସୁଲ ଉପମାନ ଥିବା ଓ ସୁଲ କର୍ମିମାନେ ସମ-
ବେତ ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଗମନ କ ହେବା
ହେଉଁ ଉପମାନଙ୍କର ପରାଶା ହୋଇ ନ ପାଇ
ଅଧିକ ପାରଲୋକିକ ପ୍ରକାଶ କ ହୋଇ
ହୁଅଇ ରହୁ । ଅଗାମୀ ସେଣ୍ଟେମ୍ବର ଦର୍ପା
ଅବଶୋକର ମାସରେ ଉକ୍ତ ମହାପଦ୍ମ ସୁଖର
ଏକବର୍ଣ୍ଣକୁ ଅଧିକ ଚାନ୍ଦିରକୁ ହୋଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣ
ସମ୍ପର୍କ କରାବେ । ଉପ ।

ସମ୍ପାଦକ ପେଟ୍ରେଲ ପ୍ରାକରଣ
ତା, ୧ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୮୭୯ ଗୁଣାଦ
ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ
ଜଗଦୀନନ୍ଦ ରୁପେ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିକା ସମ୍ପାଦକ ହେବ ଦର୍ପା-
ବଦାର, ତାହା ଡି. କୁମ୍ଭାକର ମାଗାଳପୁରେ
ମହଲ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

କଳିଙ୍ଗ ଦୀପାବଳୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା
ସଂଖ୍ୟା

ତା'ରୁଜ ମାସେ ସପ୍ତମୀର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ... ମନ ୧୭୮ ମାଲ ଗଜବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
ମଫସଲ ଥାଇ ଜାହିମାସଲ ୫୩

ଗୁମାସ୍ତ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଗୁମାସ୍ତର ଅନୁମାନକ ପତ୍ରରେ ପ୍ରକାର ଅଛି ତାହା ଦେଉଳିବାଳରେ ରଚନା ହୋଇଥିବା ବଳିଷ୍ଠ ସେବା ବସ୍ତୁକାରକୁ ବଦଳାଇବାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହର୍ତ୍ତ ହେଉଅଛି । ହୁଇଲଭାଣେବ ଜଣେ ଉଚ୍ଚୋପକର୍ତ୍ତା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୁମାସ୍ତର ମହାଗୁରୁର ଉତ୍ତାର ରଚନା ହୋଇଅଛି ଅଧ୍ୟାପକ ଉତ୍ତରର ସାଧେବ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରରେ ଗୁମାସ୍ତର ବାହାରିଗୁମାସ୍ତର ଅନୁବନ୍ଧର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରର ଅବକଳକର ପରିଚା କି ଯଦି ଉ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏ କଥାମାନ ଜ୍ଞାନ ହେଲୁଁ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସେ ସୁନ୍ଦରପ୍ରୟ ଅପଣା ପ୍ରମାଣ-ମାନ ମଧ୍ୟର୍ଥ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ସେ ବୋଲନ୍ତି କି ବହେକାଳ ଗୁମାସ୍ତର ରଚନାର କାଳ ବସ୍ତୁରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯେଉଁକି ବୃଦ୍ଧ ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁମାସ୍ତର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ସେବକାଳ ଏ ଭର୍ତ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁମାସ୍ତର ଉତ୍ତରୀ ଡାକ୍ତରସାଧେବଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ବିଷୟକ ବା ଲଜାହାସପ କଲମ୍ବୋ ନଗରରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା । ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁମାସ୍ତର ବାଲ୍ୟ ଗୁମାସ୍ତର ଅନେକ

ପ୍ରଧାନର ବି... ଯେ... ଉନ୍ନତ-ରେ ଦେଖାଯିବ ସେ ।

୧ମ । ଗୁମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ଭାବାର କ୍ଷମାଭାବ ପ୍ରକାଶକାର ଉନ୍ନତକାରଣ ଦଗରଥରକା ସେମାନଙ୍କୁ ଚଳୁ ଯେଉଁଥିଲେ ।

୨ୟ । ସାତା ଗୁମକର ଧୀ ନୁହେ ମାତ୍ର ଉ-ଗିନ ଅଟଇ । ସେ ଅପଣା ଉତ୍ତରଗାରେ ଅପ-ଗା ଉତ୍ତରମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦଗକୁ ବନକଲେ ।

୩ୟ । ଗୁମ ଦେବକ ବା ବର୍ଷକାଳ ଗୁମକର ଅନ୍ତର ଥିଲେ ଓ ସେକାଳ ଗୁମ ଦେଲର ସୁବ-ଜ୍ୟକୁ ଅପି ରକ୍ତା ହେଲେ ଓ ଅପଣା ଉଗିନା ସାତାକୁ ବଦାସ କଲେ ।

୪ର୍ଥ । ସବୁଦାରୁ ପ୍ରଧାନ କଥା ଏହୁ ଯେ ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କ ରମରଣରେ ସୁବଶ୍ୟରୁ ସାତାଙ୍କ ବରଣ ଏକ ଲଜାରେ ଯୁବ ହେବାର ସମ୍ଭାଷ୍ଟ ବଦରଣର ବର୍ଣ୍ଣନା ହେଉଣ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରକର୍ତ୍ତା ଏପ୍ରକାର କଥା ଦେଇ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବାଲ୍ୟଗୁମାସ୍ତର ଅଧିକତ ଉକ୍ତ ଅପ୍ପ ଓ ଦୈବସେବା ବାହାଣଙ୍କର ଅପିବସ୍ତୁରେ ଚର-କାଳ ଯେଉଁ ବୈଦ୍ୟଙ୍କର ଥିଲ ତାହାର ଦେଉ ଏହା ରଚନା ହୋଇଅଛି । ଲଜାର ଲେବ ବୈଦ୍ୟର୍ଥୀବରମ୍ପା ଓ ଅଧୋଧ୍ୟାର ଲେବମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ମଜାକଲମ୍ପା । ଅଧ୍ୟବକ ଲଜାକୁ ଗୁମକରୁ ଯାଉଁ ବୈଦ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବାର କଥା ଲେଖକାରୁ ଏହୁ ଜାଣ୍ୟ ଜଣାଯାଏ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟତା ଦେଖାଇବାପାଇଁ

ବାଲ୍ୟର ଲଜାସ୍ତର କଥା ଗୁମାସ୍ତରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଏସବୁ କଥା ଲେଖିବାର ଦେହ ଏମନ୍ତ ବିଷୟ ଜରବେ ନାହିଁ ଯେ ବାଲ୍ୟ-ଗୁମାସ୍ତର କିମ୍ପା ବୈଦ୍ୟଗୁମାସ୍ତର ଏପ୍ରକାର ମନ୍ଦର ବୈଦ୍ୟ ଏକ ପୁସ୍ତକକୁ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟ କରବାର ମା-କସ ରଖୁ । ଅନୁମାନକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ବିଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଅନୁମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରୀୟ ପୁସ୍ତକାଦର ଭଳୁ ଜାଣିବାପାଇଁ ଦେଲେ ଅନୁ-କାଳ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନୁଦେଶୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଏପ୍ରକାର ବୈଦ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏମାନେ ହେବଳ ନ୍ୟାୟର ଭର୍ତ୍ତି ଭର୍ତ୍ତି ଅଥବା ବୈଦ୍ୟ ଶ୍ରତ୍ତର ସ୍ୱୋକବିଶେଷର ଅର୍ଥ କରବା ଭଳରେ ଅପଣା ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟତା ପ୍ରକାଶକର କରବା ପାଇଁ ଲେଖା କରନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ ଚିତ୍ତକାଳ ବର୍ଷ ବ୍ୟସ୍ତ କରନ୍ତି । ଗାସ୍ତମାନଙ୍କର ବିଧିମତ ଅଲୋଚନା କର ଦେଉଁ ଗାସ୍ତ କେଉଁ ସମସ୍ତରେ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କମିତ୍ତ ରଚନା ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯେଉଁଠି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଜ ଦେଖା-ଯାଏ ତାହାର ହେବୁ କି ଓ କେଉଁ ମଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପରଶ୍ରମ କରବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଗାସ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅଧିକରଣ ଏକ କଥା ଓ ସେସବୁ ରଚନାର କାଳ ଓ ହେବୁ ଉନ୍ନତକରବା ଅନ୍ୟ କଥା ଅଟଇ । ଅଧ୍ୟାନ ବ୍ୟକ୍ତିରଣ ପରିଥିବା ଲେବ ଅର୍ଥ କରବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଏକ ଉତ୍ତର

ରଚନାର ବାଳ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥିରକରଣା
ତେମନ୍ତ ମହତ ନୁହଇ । ଏଥିରେ ବହୁଳ ବୃଦ୍ଧି
ଓ ବର୍ଗର ପ୍ରୟୋଗ ନୁହଇ । ପ୍ରକୃତମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଯେବେ ବେଳୁଁ ଏମମସୁ ବସା ବାହାର
କରି ତହିଁରେ ଗର୍ଭବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତେ ତେବେ
ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବଳ ନୁହଇ କିମ୍ପା ଓ
ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଅବମାନନା କୋଳ
ବେଳୁ ନୁହନ୍ତେ ହାତ ।

ବ୍ରାହ୍ମ ବିବାହ ।

୧୦୦ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ
କି ଅଧିକ ହେବ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ବିବାହ ବିଷୟରେ
ଗୋଟିଏ ଅଭିଧାନ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଅଛି ଏ ପ୍ରସାଦ
ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଅପଣା ମନରୁ କରି ନାହାନ୍ତି
ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଅନେକନ କରନ୍ତାର ଭାବ ହୋଇ
ଅଛି । ଏଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ପରସ୍ପର ଗୁଣ ଅନୁଧ୍ୟାୟା ପ୍ରକାଶନାଦି
ବିବାହ କରବାକୁ ଦୃଷ୍ଟାୟ ଜ୍ଞାନବର ପ୍ରକୃତ
ପ୍ରକାର ବିବାହ ପଦର ରଚନା କରାଯାଇଛି
ମାତ୍ର ଭାଷା ବୌଦ୍ଧି ପାଠ୍ୟାଳୟରେ ହୋଇ
ନ ଥିବାର ଅନାଲଭରେ ସେ ପ୍ରକାର ବିବାହ
ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହେବ ଓ ତହିଁରେ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ଅପଣା ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୁଦ୍ଧେ
ପାଇବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେବେ ଏ ଯେତ ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ପଦ ସମ୍ଭବ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହର ଅଭିଧାନ କର-
ବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଅଭିଧାନ
ପାଠ୍ୟାଳୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁ ପ୍ରକୃତ ଥିବାର ଏବେ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଭିଧାନର ପସନ୍ଦ ଓ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ଅଭିଧାନର ପସନ୍ଦ ହୋଇଅଛି । ବେଗଦକାଳରୁ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବି ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବୋଲି
ମନାଲି ଅଛନ୍ତି ଅଭିଧାନର ପସନ୍ଦ ଅଛି ତାହା-
ଙ୍କର ତାହ ବର୍ଗର ନାହିଁ ବ୍ରାହ୍ମ ମତରେ ଭିନ୍ନ
ତାହ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ଦେବାକୁ ଶକ୍ତିକ ଜ୍ଞାନ
କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ବୌଦ୍ଧି ତାହର ମୋକ
ବ୍ରାହ୍ମ ହେବ ସେ ଅନ୍ୟ ଜାତିର ବ୍ରାହ୍ମ ବରେ
ବିବାହ କର ଯାଉନ । ଅଭିଧାନର ପସନ୍ଦ ସମ୍ପ୍ର-
ଦାୟ ଅବଦାନ ଗାତରେ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର
ପଲପଲି ବ୍ରତମାନ ବାକୁ ଦେବେନୁମାଅ ଠାକୁର
ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ବିବାହ ଉପାଦାନ କି ଥିବେ
ହେଉଥାଏର ପାଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାମାନ କରାଯାଇଛି
ଏ ତରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବସନ୍ତ ହେବାକୁ ବ୍ୟବ-
ସ୍ଥାପନ ସମ୍ଭୁ ଏତହିଁକି ବ୍ୟୁତରନ୍ତି ବି ଏମାନେ

ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ ତେବେ
ଅଭିଧାନ ହେବେ ଏବଂ ବିବାହପର୍ବକୁ
ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କର ମତ କାଣିବା ପାଇଁ ପୁରୁ
ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କୁ ସହ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ
ବସନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ଅଛି ଗୋଟିଏ
ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ଏହା ଭିନ୍ନ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କର ମତା
ବଳମ୍ପା ଅଛି ଗୋଟିକର ଗାମ କଟକ ବ୍ରାହ୍ମ-
ମାନଙ୍କ ଏହା ଅବ ସମାଜର ମତାବଳମ୍ପା ମୁକ୍ତି
ପୁରୁ ସମାଜର ଭାଗ ମତ ପଠା ଯାଇଅଛି
ପରମେଷରେ ବିପର ବିପ୍ରତି ହେବ ତାହା ଯାଇ
ନାହିଁ ।

ଅଭିଧାନ ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଅଭିଧାନର ପ୍ରୟୋଗନ ଦେଖାଯାଏ । ଏବମତା-
ବଳମ୍ପା ଗୋକ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କରନ୍ତୁ
ତହିଁରେ କାହାର ବିଷୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
କେତେକେ ଅଭିଧାନ ମଧ୍ୟରେ
ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିବାହ ହେବ
କେତେକେ ଅଭିଧାନ ବି ହୋଇ-
ଅଛି ବିବାହ ଏ ଜଥାର ତା ଉପସ୍ଥିତି ହେବ
ଓ ବିବାହ ଅଭିଧାନ ବିକ ନ ହେଲେ ସେ ସଂସ-
ର୍ଗରେ ତାଲି ହେଉଥିବା ସମ୍ଭବ କର କି
ବୋଧ ସିବ । ଅନୁମାନେ ଅଭିଧାନ ହୋଇ-
ଅଛି ଯେ ଉଭୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ଅପଣା ମତର ବିବାହ ପଦରକୁ ପ୍ରତିକ ରେପୁ-
ତନ ବିବାହାଗର ଅନୁମାନ ପରି ପ୍ରତିକର
କରନ୍ତୁ ମତ ପ୍ରକାର କିମ୍ପା ପଠାଇଅଲେ
ସେମାନେ ଯଥୋଚିତ କରନ୍ତୁ ତର ସମସ୍ତେ
ଏବମତ ହୋଇ ବାକୁ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଭି
ପଦରକୁ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହମାନ ଗାହ୍ୟକର
ନୁହଇ ଅଭିଧାନ ସେମନ୍ତ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ଅବମାନ
ଅଛି । ଏଥିରୁ ଏହି ପଦର ସବୁ ଅନୁମାନେ
କେତେ ବ୍ରାହ୍ମବିବାହ ହୋଇ ଗଲଣି ସେ ସବୁ
ଯେବେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଅଇ ତେବେ ଅନେକ
ବ୍ରାହ୍ମବିବାହ ବଧା ସରଗଲଣି । ଅଭିଧାନ ବିଷୟ-
ଭିଧେ ଅଭିଧାନର ପ୍ରୟୋଗନ ଦେଖାଯାଏ ।
କିନ୍ତୁ ଯେ ଅଭିଧାନ ପାଶ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକାର ହୋଇ
ଅଛି ତାହାକୁ ଅନୁମାନେ ଅନୁମୋଦନ କର
ନାହିଁ । ସେମନ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିବାହକୁ
ଯାଇ ପାଶ୍ୟ ମତ୍ତରେ ବିବାହ କରବାକୁ
ସୁଦ୍ଧାବ କରେ ଗାମ ରେକର୍ଡ଼ର ହୋଇ ବିବାହ
ହୁଅଇ ସେହିପରି ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଅପଣା ମତର
ସମାଜ ମୁହୁତୁ ଯାଇ ଅଭିଧାନ ପ୍ରାକାରରେ
ବିବାହ ଦେବାକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଗାମ ରେକର୍ଡ଼ର

କରାଲେ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ ବିଧିବଦ୍ଧ ହେବ
ଏହାକୁ ଅଭିଧାନ ହେଲେ ଦୋଷ ହୁଅଇ
ଅପରି ହେବ ନାହିଁ ଓ ଏଣିକି ଅଧିକ
ବାହାଦୁଥିବ ସେ ମନୁ
ନ ଭଳି ପାଉବ ।

ଅପଣା ଓ ଅନୁମୋଦନ

ଅପଣା ଓ ଅନୁମୋଦନ କିମ୍ପା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ନେ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି
ଅପଣା ଓ ଅନୁମୋଦନ ମତାବଳମ୍ପା । ଏଥିର
ଭିନ୍ନରେ ବିଭାଜନ କରାଯାଇଅଛି ଅବଦାନ ନ
କାରଣ ଦୋଷ ହୁଅଇ କାହାର ବିବାହ ନ
ଥିବ । ଅନୁମାନଙ୍କର ଗୁଣା ପୃଥକ ଅନୁମାନ
ଅଧିକ ସେ ଅଧିକ ସମ୍ଭବ ଭବିଷ୍ୟତର ବୌଦ୍ଧି
ଅଧିକ ସକଳ ଅବଦାନ ନାହିଁ । ଅନୁମୋଦନ
ଦେବା ଓ ଅଧିକ ରକ୍ଷାକରଣା ଭବ୍ୟ ଗୁଣାଙ୍କର
ବର୍ଦ୍ଧନକର ଅଧିକ ମାତ୍ର ଗୁଣା ଅପଣା ଅଧିକ
କରକର ମାତ୍ର ପ୍ରକାର ଅନୁମୋଦନ ଦେବା-
କୁ ହେଲେ ଅଧିକ ଅବଦାନ ଦେବେ
ଓ ଅନୁମୋଦନ ମତାବଳମ୍ପା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ
ଅଧିକ ବିବାହ ଭବ୍ୟ ପ୍ରକାର ଅଧିକରଣ
ହୋଇ ପାଉବ ନାହିଁ ଓ ଗୁଣା ପ୍ରକାର
ବୋଲି ଦୃଷ୍ଟି ହେବେ । ଗୁଣା ପ୍ରକାର
ଅଧିକ ଏକ ଥିଲେ ଏପରି ସଂକଳା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଅଧିକ ଗୁଣା ଅପଣା ଅଧିକ
ଅପଣା ବିବାହ ଭବ୍ୟ ପ୍ରକାର ଅଧିକ ରକ୍ଷାକୁ ମୁକ୍ତି
କର ବିଷୟ କରାଯାଇଛି ସେ ଗାହର କାର୍ଯ୍ୟ
ସହକ ଅଧିକ ବୌଦ୍ଧି ସମ୍ଭବ କରବ ନାହିଁ
ଓ ପ୍ରକାମାନେ ଅପଣାଅଧିକ ଦେଖି
ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ କରବିନେ
ଅଧିକ କରକର ତାହା ସହକ ଅଧିକରଣ କରବେ
ନାହିଁ । ଏହି ବିବେଚନାରେ ଅନାଲଭରେ
ବର୍ଗର ବାଳରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାମାନେ ଯେଉଁ
ଅଧିକାରୀକୁ ମାନନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାର
କରନ୍ତୁ ହୁଅଇ । କେଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ବିବାହ
କର ପ୍ରକାର ପାଆଇବ ସ୍ଥାପନେ ପ୍ରକାମାନେ
ଅପଣା ଅଧିକ ରକ୍ଷାକରଣ କରବିନେଷ୍ଟ ବିଷୟ
ମାନବାକୁ ବିଧାନ ହୋଇଅଛି । ଏମନ୍ତ ବି
ପ୍ରାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାରେ କରକରା ପ୍ରତିକରଣ
କାଳେକରେ ତେଣେ ଗାମ୍ପା ଅଧିକ ପ୍ରାଧିକାର
ଯାତ୍ରବ ଅଧିକରଣ ପଦରେ ବିପ୍ରତି ହୋଇ-
ଅଲେ କେତମାନେ ଅନେକନ କରବାକୁ ମନ-
ର୍ଦ୍ଧମେଣ ତାହାକୁ ବିବାହ ଦେଇ ଅନୁମୋଦନ
କରନ୍ତୁ କଲେ । କିନ୍ତୁ ରେ ବିବାହ ହୋଇଅଛି

ଠାଏ ଉପମାରେ ପିଣ୍ଡମୂଳ ସମ୍ପର୍କରେ ମନେ

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ

ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମଧର୍ମର ଉପଦେଶ ଦେବା ପାରିବାର
 କର୍ମ ଏହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପିଲାମାନେ ପାଠକରେ
 ଅବଶ୍ୟକ ସେ ଅପଣା ଧର୍ମର ମର୍ତ୍ତ୍ୟାଦା ଦେବା
 ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିବେ ତାହା ହେବ
 ଧର୍ମର ଉପଦେଶ ଦେବା ହେବ
 ପୁଅର ନଷ୍ଟ ହେବାର ଅପଣ
 ବାସ୍ତବରେ ଏ ସ୍ତୁତି ବଡ଼ ପ୍ରକାର
 ଉପଦେଶ ପଦରେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚିତ୍ତକୁ ବୁଝାଇ
 ସେ ଅପଣା ଧର୍ମକୁ ଅଧିକ ବଡ଼ବର ଛାନ୍ଦିବେ
 ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଚେତନା ପ୍ରତି ବଞ୍ଚିବ
 ହେଉ ସଦୃଶ ବାହ୍ୟା ଚରଣ । ଶ୍ରୀକାବ୍ୟାଧିପତି
 ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଦେଶ ନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହାର
 ବଚନ ଓ ବ୍ୟବହାରରେ ସେହି ପ୍ରମାଣ ପାଇ-
 ଥାଏ ଓ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା କ
 ହୁଏ ଉପୁ ବୁଝାଇ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ହେବା
 ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କୀ ଦେବାର ଅଜ୍ଞାନତା
 ସେଥିର ବହୁତଂଶ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି ଓ ପିଲାବା-
 ଲରେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ହୁଏ ତାହା ପ୍ରାୟ ଚିତ୍ତ-
 ବାଳକୁ ଉତ୍ତମାଏ । ଅଳପକ ପିଲାମାନେ ପୁଅମ
 ପ୍ରତି ନିମଗ୍ନ ଅନାପା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ବାଚ-
 ନର ପିତା ମାତା କ ଅଳପ ଉପଦେଶରେ ତାହା
 ଦେଖି ସନ୍ତାନାଦର ଧର୍ମ କଷ୍ଟ ବ୍ୟବହରେ ବିକା-
 ଯାଇ ବ୍ୟକ୍ତୀକୁ ପଠାନ୍ତି ହାତ । ଏସବୁ
 ଘଟଣା ସତ୍ତ୍ୱରେ ଦେଖାଯାଉଥିବ ଓ ଯେଉଁ-
 ଠାରେ ବାଳକମାନଙ୍କର ଘଟି ଚରଣ ପିତା
 ମାତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ସେଠାରେ
 ଅନସରାତ କଲେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକାଶ ଗାଉବ ସେ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ ଧର୍ମ ବ୍ୟବହରେ ମନ-
 କେ ରଚନାବୋଲି ଚାହୁଁ ।

ରସ ନ ହୁଏ ମାତ୍ର ସେ ମୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀ
 ବାଳକ ସେ ବ୍ୟବହାର ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ସାମ୍ପ୍ର-
 ଦେଶ ଦାୟିତ୍ୱ ନାଳକରୁ ବାହା-
 ଦେବାର ହେବ । ଅପେକ୍ଷାରେ ଏ
 ବାହାକୁ ଉଚିତ ନିମେଷ ବଳ ନାହିଁ
 ନିଜର ବଳବ୍ୟୟ ଏହି ସେ ବାଳକମାନଙ୍କୁ
 ଅପେକ୍ଷା ଦେବାର ଶୁଭ ଚାହାଣ ପିତା
 ମାତା ଉପରେ ରହୁଅଛି । ପ୍ରଥମରେ ସ୍ୱାଧୀନ
 ହେଲେ ଦେଖାଯାଏ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷଣ କଲେ
 ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତୀକୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉଚିତ
 ନୁହେଁ ଯେ ଧର୍ମ ବ୍ୟବହରେ ପ୍ରକାଶ ସହିତ
 ଦୈନିକ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବେ । ଅପେକ୍ଷାରେ
 ଉଚିତ ପଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଯେ ବାଳକକୁ
 ବ୍ୟକ୍ତୀକୁ ପଠାଇଲେ ଧର୍ମ ଜାହାର ହାତ
 ହୁଏ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯେବେ ବାଳକକୁ
 ଚିତ୍ତ ଧର୍ମର ଉପଦେଶ ଦେଲେ ତେବେ
 ଲୋକଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ବୃତ୍ତୀର ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧ ହେଲ
 ଆଳବ୍ୟ ଅପେକ୍ଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତୀକୁ ବିଶେଷାନ୍ତ
 ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛି ଏ ସେମାନେ । ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-
 ବ୍ୟବହରେ ବାଳକମାନଙ୍କ ସଂପର୍କୀ ନ ହେଉଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗ୍ରାସ୍ତୁକ ବାକୁ ବରମାଳାଧିକ ଓଡ଼ିଶାରେ
 ଚେପଟାକନେତୃତ୍ୱ ସହରେ ଚିତ୍ତକୁ ହେବା
 ସମାପ୍ତ ଗରାପ୍ରାଣର ବରମାଳାଧିକରେ
 ପ୍ରଗତିତ ହୋଇଅଛି । ଏସବୁରେ ଚିତ୍ତକୁ ହେବା
 ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରବେଶିତା ପ୍ରକାଶାଦର ଯେଉଁ ନୁହେଁ
 ଚିତ୍ତମ ହେଉଅଛି ଚିତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ସମ୍ପାଣା
 ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଗ୍ରାସ୍ତୁକ ଉତ୍କଳର ଗାଦେବ ପୁରୀମହାନ୍ତି
 ନାମରେ ଯେଉଁ ଅପବାଦର ନାମକ କରୁଥିଲେ
 ଚିତ୍ତରେ ଅପମାନକୁ ଛିମାଏ ବାବଦର ବଗ
 ଫଳ ହୋଇଥିବ ମତମତା ପ୍ରାୟ ଅପାଳ ହେବ
 ଅଳବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ବ୍ୟବହରେ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି କର
 ବ ଯାଏ ।

ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତଳେ ମୁକ୍ତମାନ ଏବେ ଦେଖା
 ଶୁଣି ପ୍ରାଣ ବରୁଥିଲେ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସମସ୍ୟା
 ସହରେ ଜାହାର ଗୁପ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା ଏଥିରେ
 ଦେଖା ଅଳପ ମୁକ୍ତ ଉପରେ ଅପକ୍ତ ହୋଇ
 ଏହାକୁ ଉପଦେଶା କରବାର ସେ ଯତ୍ନା ସହି ନ
 ମାର ପାଟି ଦେଲେ ଫଳହୀନ ଉତ୍କଳ କରୁଥିଲେ
 ଚୈତ୍ୟାକ ମୋକ୍ତ ଦେଖି ଧୀନ କରଇ ନାହିଁ

ଦେବାର ଜାବଦଗାରେ ଉତ୍କଳ ଚିତ୍ତ ପୁଲିସ
 ଚଳଣ ମତେ ଚଳମାସ ବାଗ୍‌ବାସର ଦିଗ୍‌ଗା
 ପାଇଅଛି ଦେଖା ଶାଉ ପ୍ରାଣ ଦାନ, ମୂର୍ତ୍ତି
 ଲୋକ ବି ନ କରନ୍ତି ।

ଏ ମୂର୍ତ୍ତି ବସୁଧ ଉତ୍କଳ ସରକାରୀ କୌଣସି
 କର୍ମରେ ବାହାରକୁ ନୁହେଁ ହୋଇ ଚିତ୍ତକୁ
 କରବାର ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞ ଅଛି ଚିତ୍ତର ପୁନର୍ଜନ୍ମ
 ଚିତ୍ତ ବସୁଧର ବ୍ୟବହାର ଉତ୍କଳୀ ବ୍ୟବହାର-
 ମେଣ୍ଟାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
 ସେ ଚିତ୍ତମ ଚିତ୍ତର ବରବାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କର-
 ଥିଲେ । ବ୍ୟବହାର ଉତ୍କଳୀ ଏ ଅନୁଗ୍ରହକୁ
 ନାହିଁ କର ବହୁଅଛି ଯେ ବରଜର ସେନ-
 ଠାଣ୍ଡ ଅଜ୍ଞାନମେ ଉକ୍ତ ଚିତ୍ତମ ହୋଇଅଛି ।

ପୌରାଣିକ ଶ୍ରୀ ରାମଚାନ୍ଦ ନାମରେ
 ତଳେ ହୁକୁ ମହଲ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଭୈଳଙ୍ଗ
 ଗୁଣାରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା କରୁଥିଲେ ।
 ମନୁଷ୍ୟଜାତି ଉକ୍ତ ବକ୍ତୃତାର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା ।
 ଅନେକ ରଜସେନାସୁ ଓ ଦେବୀୟ ସମ୍ପାନ୍ନ
 ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବକ୍ତୃତା ଶୁଣିବାଲାଗି ସମ୍ପ୍ରମୁଖକୁ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ । ବକ୍ତୃତା ପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ୱ-
 ରଙ୍କର ମହମା ଓ କାର୍ତ୍ତି ବ୍ୟବହରେ ଦେଲେ
 ବର୍ଣ୍ଣନ କର ଶ୍ରୀ ବିକାଶସୁ ଅନୋଳନ କଲେ
 ଓ ଦେବର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଚିତ୍ତକୁ
 ପ୍ରୟୋଗନାସୁ ଦୋଲ ଛାନ୍ଦ କରବାକୁ ସମ୍ପାଣ୍ଡ
 ଲୋକକୁ ବୁଝାଉଅଛ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ । ଶ୍ରୀ-
 ବାସ ଗୁଣ୍ଡେ ଉତ୍କଳା ନିମେ ସମ୍ପ୍ରମାନି ରର
 ଏକସାମୁଦ୍ରିକ ଗୋଟିଏ ଗୋଠାରେ ଅନେକ
 ଦେବୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଦିକ ବସି ବକ୍ତୃତା ଶୁଣି
 କରୁଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ବିକାଶକୁ ରଲ
 ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଏସବୁ ଶୁଣି କ
 କହୁବେ ?

ପ୍ରକୃତ୍ୟା ନାମରେ ତଳେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଏକ
 ବୃତ୍ତପୁରୁଷ ରଖିଥିଲା ଉକ୍ତ ପୁରୁଷର ବିବାହ
 ଦୁର୍ବାସ୍ତ୍ରୀ ଘରେ ଥିଲା । ତାହାକୁ ସମ୍ପ୍ରମାଣ
 ନ କରଣା ଓ ରଖାଇ ସ୍ତ୍ରୀପାତକୁ ନ ଅଧିକାର
 ରଗାର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତ୍ୟୁରୁଷକୁ ପ୍ରାଣର ହସ
 କଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ମୋକଦ୍ଦମା
 ହଉଥିଲେ ଚଳୁଅଛି । ଏ ଘଟଣା ପଞ୍ଜୀକ
 ପ୍ରଦେଶରେ ହୋଇଅଛି । ପୁରୁ ସ୍ତ୍ରୀ କରବା
 କେତେ ପ୍ରାଣ ସଂପର୍କ ଏହା ଚିତ୍ତର ଗୋଟିଏ
 ଉପାଦେଶ ଅଟଇ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମାନଙ୍କର ଚେତନା-
 ସୁସ ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ

କେଲେ କିଣେ କରୁଥିଲେ ସେଠା ସୁପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ
 ବେଳ ମାରବାଡ଼ ଛାଡ଼ାଇ ମୁକ୍ତ ହେଲେ । ତାକୁ
 ଅନୁମୋଦନ କରି ଦୋଳକୁ ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର
 ପିଲୋଡ଼ି ରୋଗ ଥିଲା ତହିଁରେ ଆଦାତ କରି-
 ବାରୁ ଏମନ୍ତ ରକ୍ତ ହେଲେ ଯେ ଅର ଛାଡ଼ା
 ବନ୍ଦ ହେଲ ନାହିଁ । ତାକୁର ସାହେବ କଥା
 ପୂର୍ବରୁ ଏବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିନାନ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କି ନା
 ଏଥିର ଉଦ୍‌ଧାରକ କରି ନ ଥିଲେ । ଯେବେ
 କର ନ ଥାନ୍ତ ତେବେ ତେବ ମାରବା ବ୍ୟକ୍ତିର
 ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଯେବେ ଉଦ୍‌ଧାରକ ହୋଇଥାଏ
 ତେବେ ଦେଉଳପୁର କେତେକିଶୁର ଓ ରାଧୁ-
 ଛର କର୍ମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏଥିର କିଷ୍ଟପୁ
 କରି ଗୁଣନ୍ତୁ ।

ଉତ୍କଳ ସର୍ବମାଣ୍ଡଳରେ ବର୍ଷା ଓ ନିଧାବଦିତ୍ୟା
 ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଜଳ ପ୍ରାବନ୍ଦ ହୋଇ ସର୍ବ-
 ନାଗ ହୋଇଅଛି । ସତ୍ତକମାଟ ବିପ୍ରର ଗର୍ଜି
 ଯାଉଅଛି ଓ ରେଲବାଟ ମଧ୍ୟ ବହୁଳ କ୍ଷତି
 ହୋଇଅଛି । ବିଗେଷରେ ସିମ୍ଲା ପର୍ବତକୁ
 ସିବାବାଟ ଗର୍ଜି ସିବାର ତାକ ଗମନାଗମନ
 ଅନେକ ବିଳମ୍ବରେ ହେଉଅଛି । ଯେବେ
 ଏହା ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ ସାହେବ
 ସିମ୍ଲାକୁ ସିବା ବନ୍ଦ କରିଣ, ତାହା ହେଲେ
 ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ ।

ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୁ କେନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଜ୍ଞାନମେ
 ଦୌରାଣ ପ୍ରବରଣରେ କାଟକର ଆଇନ ଚଳଇ
 ମାତ୍ର ତା ୧୭ ଶତକେ ତାର ହୋଇଅଛି ।

ଘେନିଷ୍ଟର ମହଲୁମାର ଇନସ୍ପେକ୍ଟର
 ଜେନରଲ ଦେବରାଜ ସାହେବ ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର
 ରେଡ଼ସି-୩୩ ଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍‌ଧାରକ
 ରହିଲୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ପ୍ରଥମ ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୁ ଉତ୍କଳାଧିକାରୀଶ୍ରୀକବି
 ମହାଶୟ ମହାମାନ୍ୟବରେଷୁ ।
 ମହାଶୟ ! ଆପଣଙ୍କର ବହୁକମାଧୁରୀ
 ପଢ଼ିବାରେ ମୋହରାଜ ରଚିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ମଙ୍ଗଳ
 ଗୋଟିକୁ ଅତି କିଛି ଭରଣାଧାରା କରିବା
 ହେବେ ।

ସଦା ।
 ଗାଧ ବନ୍ଧନୀ ।
 କଳାକର ମୁଁ ପର ଜୋହରରେ, ବସନ୍ତ-
 ରାଜା, ଅଧେ ବସନ୍ତରା ବର ଦାସେ ପ୍ରସବାର
 ରେ । ପୋଷା ।

କୃପାଅର୍ପଣର ପରୁ ତୁ ମୋର, ମୋର ଦୋଷ
 କ୍ଷମା କରା ନ କର; କର-କରିବର କରବରଦନା
 କିନା ଦୋଷେ କର ପର ରେ । ୧ ।

ପରୁ ପରାବହୁଣ୍ଡା ଭୋବର, ପରାଧର ବାରେ
 ଅନୁଗ୍ରହର, ବାରଦାକ୍ଷୀ ବାରେ ବାରଦାମନା
 କୃପା ଅନୁକ୍ଷଣେ କର ରେ । ୨ ।

ଭୋବ ବିନୁ ବିରହେ କରନୁର, ମାତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ
 ମାରୁଇ ହୋପର, ଯୁଦ ମୋ ପରୁ ବସା
 ନ କଥର ଅହମକର-କୁମର ରେ । ୩ ।

ଧନୁ ମଧ୍ୟେ ପ୍ରତିକାଶ କେ ଭୋର, ଭରଲକ୍ଷୀ
 ବିପା ମାନ ଅତର, କ୍ଷୀର ନର ପ୍ରାଣ ଭରମେ
 ବିପତ୍ତି ଜାଣି ନ ଥିଲ ହେବାର ରେ । ୪ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିନା କ୍ଳେମ ଏବେ ଅପାର, ପାର
 କର ଅଧେ ରମଣୀବର, ବରଦରଣା ଭୋ
 କରଣ ଧରଣ୍ଡ ମନାବ କୃପା ତୁ କର ରେ । ୫ ।

କର୍ମାପରାଧୀବ ଭୃଷେ ଏଧର, ଅଧେ ଅନୁ-
 ଗାସନ ତୁର ବର; କରମେ ମୋହର ଧାରା ବ
 ଏମନ୍ତ ଲିହୁଛି ସଜ ଅନ୍ତର ରେ । ୬ ।

ଭାବକୋଟ

**ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୁ ଉତ୍କଳାଧିକା ପଞ୍ଚାମବ
 ମହାଶୟ ସମାପେଷୁ ।**

ମହାଶୟ !
 ଉତ୍କଳାଧିକାରୀଶ୍ରୀକବି ଉପାଧିରେ ବିମୁ-
 ଲିଞ୍ଜିତ କେତେକ ପଦ୍ମି ପ୍ରକାଶ କରି ଭରବାଧୁର
 କରିବା ହେବେ ।
 ବସନ୍ତ ଦରଦ ପ୍ରହେଳିକା ଦେଶ ବୋଇଲ
 ଅର ହରଷ ।
 ମନେ ବରଣ୍ଡଳ ବସନ୍ତ ଅଗ୍ନି ଅବାଲେ ହେଲେ
 ପ୍ରବେଶ ।

ତରୁ ଲତାମାନେ ବିଷନ୍ତାଗମନେ ଯେପର
 ପଶୁକ ଯୁରୁ ।

ସେହୁପର ପଢ଼ିବାର ବସନ୍ତର ବସନ୍ତରେ
 ପୁଲିକିତା ।

ମଧ୍ୟାକ୍ଷର ଗ୍ରେଣ କରଣ ଏହାର ଗ୍ରେଷ୍ଟରେ
 ହିଲାନୁ ଦେଲେ ।

ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଏକ "ପୁଷ୍ପରାଜପଦ" ପ୍ରଥମପୁସ୍ତକ
 ରଲେ ।

କୃପାଧି ଅକ୍ଷର ବରଣ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିଲେ
 (୧)

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏମନ୍ତ ଦୁର୍ଗାଦେବ ମଧ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟେ "ପର-
 କର ହେଲ"

ପ୍ରଥମ ଗ୍ରହଣ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି ବସନ୍ତର
 କଲେ ପାଠ ।

ସୁଖକିତ ପୁସ୍ତ ମହାକା ନିଶ୍ଚିତ ଦେଶ ଦେବ
 ଅତମ୍ଭିତ ।

ସମସ୍ତ ଅକ୍ଷର ରଖି କୁମିଷର (୨) ଯକ୍ତ
 ହଲେ ଅଦ୍ୟରେ ।

ଶେଷ ପଦ ଏକ ପୂର୍ବ ପର ଦେଶ ଅର୍ଥ ଗୁରୁ
 ଏ ଉଚ୍ଚାରେ ।

ଦାସ୍ୟ ଦେବ ସତ୍ୟ ବସନ୍ତ ଏହାକୁ ଅହାର
 କରନ୍ତି ଲୋକ ।

ଲ (ଲେ) ପର କରନ୍ତୁ ଅବଗତ ମୁହଁ
 ପ୍ରବେଗେ ଦୌଣସି ରୋଗ ।

ମନେ ଉପକାଳ ସଂଗଠ୍ୟ ବସନ୍ତ ଫେଡ଼ୁ ସମସ୍ତ
 ସହର ।

ଏତର ପଦ୍ମରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଅଦ୍ୟାକ୍ଷର
 ପ୍ରସ୍ତୁତକର ।

୭ । ୧ । ୨ । } ର, ମା, ଦୋଷ ।
 କଦବ୍ୟାହା ।

ମୁକ୍ତଗାଥା

ବାବୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମମହାନ୍ତ	କଟକ ବକାୟା	୪୯
" ଜଗନ୍ନୋଦିନଲଲ	" ଅଗ୍ନିମ	୪୯
" ହରମୋହିନିମିତ୍ର	" "	୪୯
" କାଳବନ୍ଧୁଦେ	" କରାୟା	୪୯
" ମୋହନଲଳିତେଓମା	" "	୪୯
ଦୌଧୁରୀ କୁମ୍ଭିନୀଅଦାସ	" "	୪୯
କର୍ମାପରାଧୀବରାଜାଗାରି	" "	୪୯
ପାତ୍ରୀ ମିଳନସାହେବ	" "	୪୯
କାକ୍ରୁର ଭାବନସାହେବ	" "	୪୯
ମେଦନାସୁର	"	୪୯

ସସପ୍ରେରକଳପ୍ରଣ

ଅପ୍ରେ ମାନେ ଗଲ ରୁଢ଼ପ୍ରାବରେ ଅନେକ
 ପ୍ରବେଳିକା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ସେସବୁ
 ମୁହଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀକୁ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରୟୋଗ
 ନାହିଁ ଅର୍ଥ । ପ୍ରସପ୍ରେରକମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ
 ମାର୍ଗକୁ ଅନୁସରଣ ନ କରି ରୁଢ଼ପ୍ରାବର ରଚ
 ନାରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ ସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକର
 ହୋଇପାରେ ।

ଏହି ଉପାଧିକା ସହର ବୃକ୍ଷର ଦର୍ପୀ
 ବଜାର ବୃକ୍ଷ ପ୍ରସିଦ୍ଧିକୁମ୍ଭାକଳ ସମ୍ଭାଳୟରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ହେଉଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୭୩
ମଂ ୧୭୩

ଜାତୀୟତା ମାତ୍ରେ ବିପ୍ଳବର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ମୁଁ ଆଶ୍ଚିତ୍ ବିଦ୍ୟମାନ ୧୭୩ ମାଲ ଗଣିବାର

{ ଅଗ୍ନିମ ବାସିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
{ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
{ ମସୃକ ପାଇ ତାହାମାତ୍ର ୪୩

ବଳପ୍ରଦେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା

ସମ୍ପ୍ରତି ବଳପ୍ରଦେଶରେ ଯେଉଁ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଛାନ୍ଦଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଅଛି ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣିବ ଆଉ ବଳରା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଏହା ସନ ୧୮୭୯ ମସିହାର ୧୧ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଘଟିଲା । ଆଉର ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ପ୍ରଭେଦ ଛାନ୍ଦଣ କଲେ- ଯେଉଁ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଛାନ୍ଦଣ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜମିଦାର ସିପାୟୀ ବିଷୟରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜମିଦାର ଲୋକା- ନାମାନ୍ତରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଯେ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ତାହା କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଖୁସ୍ତୁଖି ଲେଖି ପଠା- ଉଦେ ଓ ସେ ପରଠିକାକୁ ଅମାନ୍ୟକଲେ ତତ୍ତ୍ୱ ହେବ ତେଣୁ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଏ ଆଇନ ମତେ ଜମିଦାରଠାରୁ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ତାହା ଏ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗବର୍ଣ୍ଣ- ମେଣ୍ଡର ସାହେବରେ ଶୁଣା ହେବ । ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଜମିଦାର ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନେ ଲିଖିଲେ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇ କରିବାପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଥିବ ସେସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇବେ ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହିପରି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ହେବ ସେ ଯେବେ କହୁଁର ଜଣାଇ ନ ଦିଅଇ ବର୍ଣ୍ଣା ଜାଣିଶୁଣି ମିଥ୍ୟା ଉତ୍ତର ଦିଅଇ ତାହା ହେଲେ ଏହି ପ୍ରଭେଦ ଅପରାଧ ଜମିଦାର ଉକ୍ତ ଲୋକ ଉପରେ ୪ ୦ ୦ କାନ୍ଦ

ଅନୁଧ୍ୟକ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇ ପାଇବ । ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଲିଖିତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦୋଳ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ଓ ସେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶର ବିପରୀତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ କିମ୍ବା ଅପରାଧ କର୍ମରେ ହେଲା କରନ୍ତୁ ଅଥବା ମିଛ ନକଲାଇଣି ଅଗନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ଯେବେ ଉକ୍ତ ଅପରାଧ ଦଣ୍ଡଦିଆ ଅଇନ ମଧ୍ୟରେ ନ ଅପେ ତେବେହେଁ ସେଥି- ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ୪୦୦ ଅନୁଧ୍ୟକ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେବ ।

ଅନୁମାନେ ଭରସା କରୁ ଯେ ସର୍ବସାଧାରଣ ଏ ଆଇନର ବିଧାନ ମୁରୁଣ ରଖି ଲୋକସଂଖ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଲୋକଙ୍କ ଉପ- କାର ଜମିଦାର କରାଯାଇଛି । ଏହା ଉଲ୍ଲଭେ ନିବାର ହେଲେ ଯେ କେତେ ଉପକାର ଅଛି ବୋଲିଆଇ ନ ପାରେ ଓ ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ସେମାନେ ତଦନୁସାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରେ ପ୍ରଗଂସା ରାଜ କରିବେ ।

ବାଟକର ।

ଉତ୍କଳୋତ୍କଳ ସମ୍ଭାର ଗଜ ଅଧିକେଶନରେ ଅନାମ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ ବାଟକର ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶୁଣିବ ଅନେକକ୍ରମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ପଠାଇବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଅଛି । ଜମିଦାର

ସାହେବଙ୍କଦ୍ୱାରା ତାହା ପ୍ରେରଣ ହେବ ତହିଁରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଅଛି ଯେ ଜଳକର ଆଦାୟର ଉତ୍ତମବିଧାନ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଆଇନ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚଳନ କରିବାର ସୁବିଧା ରଖାଯିବ ।

ଅନୁମାନେ ଏପ୍ରସାବକୁ ଅତିଶୟ ଅଦର କରିଅଛୁ ଓ ଭରସା କରୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏଥିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମତ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ଜଳକର ଆଦାୟର ପୁସ୍ତକାଳୀ କରିବା ଅତିଶୟ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଛି ଓ ଏହାର ହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଜାମାନେ ଯତ୍ନଶୀଳତା ସ୍ୱରୂପେ ଅଛନ୍ତି । ଏ କରଟି ସାମାନ୍ୟ ନୁହଇ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଧାନ କରୁର ସମାନ ଅଥବା ତାହା ନିକଟରେ ରହିଅଛି କିନ୍ତୁ ଆଦାୟ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ମୁରୁଣ କଲେ ଜଳକରକୁ ତୁମ୍ଭର ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଶୁଣ ରାଜକର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଏ ସମସ୍ତ ରାଜକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦାୟର ଉପାୟ ନ ହେଉଣୁ ଅଉ କୌଣସି ବିଧି ପ୍ରକାଶ ସୁଦ୍ଧାରେ ଥୋଇ ଦେବା କେତେ ବିଷୟରେ ତାହା ବିଷ୍ଣୁକୁ ମାଧ୍ୟମ ଅନୁମାନ କଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଆଦାୟରେ ଗୁଣିପାରିବେ । ବାଟକରର ପରମାଣ ଉଣା ବୋଲିଯେ ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶର ଲୋଗ ଉଣା ହେବ ତାହା ନୁହଇ । ତୁମ୍ଭ କର ଆଦାୟର ବିଷୟରେ ଅନିଷ୍ଟକର ଅଳ ଜଳକର ପିଅବା କାଲି ବାଟକର ପିଅବା ଆଉଦିନେ ଉଦ୍‌ବିମ୍ବୀକ୍ରମ ପିଅବା ପ୍ରାଚ

ପୁରୁଷ ଅପିବା ସିଦ୍ଧା କରୁଥିବେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 ଦୋଷ ବୁଝାଇ ଦେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚାଲି
 ଓ ଧନକ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ଶରଣାଗତମାନଙ୍କୁ
 ସୁକୁମ ଶୁଣିବାଠାରୁ ଜଣେ ଧନିମର ଅଭ୍ୟାସକୁ
 ସମ୍ଭବ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗଇ ଯେମନ୍ତ କି ଦେହଯାଦୁ
 କୁଣ୍ଡିଆକୁ ହେବାଠାରୁ ଏକପ୍ରାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ
 ବଡ଼ ବଥ ହେଲେ ପୁଣି ଅଳ୍ପ ଦୁଃଖ ଓ ସହଜ
 ଚିନ୍ତା ହୁଅଇ । ଏହି ଦେହରେ ଅନୁମାନେ
 କିନ୍ତୁ କରୁ କି ଯେବେ ଶରଣାଗତମାନଙ୍କର
 ଯେତେବେଳେ ଯାହା କରିବାକୁ ମନ ହେବ
 ତହିଁ ପାଇଁ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ କର ଦେବାକୁ ହେବ
 ତେବେ ଭୂମିକରର ବନୋଦପୁ ଏକାଠି ପଠନ
 ଚିନ୍ତା ଦର୍ଶ ପାଇ ନ କର ପ୍ରତି ଚିନ୍ତାଦର୍ଶର କି
 ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ବ୍ୟୟ ଅନୁମାନ କର ଯେତେ ଟଙ୍କା
 ପ୍ରୟୋଗକ ହେଉ ଅନୁସାରେ ଭୂମିକର ବସାଇ
 ଦେଲେ ଭଲ ହେବ ଏଥିରେ ପ୍ରଜା ରକ୍ଷଣ
 ବା ରାଜି ଯାଉଛି ତହିଁର ବିଚାର କରବାର
 ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପାଉଁଳେ ଜମି ପାଖକୁ
 ସିଦ୍ଧେ ନୋହଲେ ଅଥ ବାଟ ଦେଖିବେ ।

ଜଳକର ଅଦାୟର ବ୍ୟାଧି ।

ଗର ବୁଧବାର କଟକ ଉପେଟିଂ ବୋମାର
 ଶୀରେ ଜଳକର ଅଦାୟ କରୁଥିବେ କଲେ ଭଲ
 ହେବ ଏଥିର ବିଚାର ହୋଇଥିଲା । ବାକୁ ନିଜ
 ବିଚାର ଗାଧ ଏକିଷ୍ଟରେ ଶକ୍ତି ଏ ସୁଦର୍ଭ
 ରଚନା ଉତ୍କଳ ଗ୍ରାହୀରେ ଲେଖିଅଣି ପାଠ
 କରୁଥିଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ ଜାହା ଶୁଣି ବଡ଼
 ଅହଲତ ହେଲେ ସେଥିରେ କେବଳ
 ଜଳକର ଅଦାୟର କଥା ଲେଖାଥିଲା ଏମନ୍ତ
 ନୁହେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ନିଜା କର୍ମୀର ସମ୍ପର୍କୀୟ
 କାବଳି ବଥା ବାହୁଲ୍ୟରେ ଲେଖାଥିଲା ଓଡ଼ିଶା
 ଗାର କୁଶିପ୍ରଣାଳୀ ନାଲର ଉପଯୋଗିତା ଜଳ-
 କର ଅଦାୟ ହରବାର ଉତ୍ତମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ
 ଭବିଷ୍ୟତର ଅଦର୍ଶ କ୍ଷେତ୍ର ଓ କୁଶିବିଦ୍ୟାଧିକାର
 ଉପାୟ ଉତ୍କଳର ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖାଥିଲା ।
 ଅନୁମାନେ ସେ ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରବାକୁ ଅବ-
 ବାସ ପାଇ ନାହିଁ । କେବଳ ସ୍ତୁଳ୍ୟରେ ଏହି
 ବୋଲିବାକୁ ଯେ ବାହୁଳ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ମାଲଦ୍ୱାର
 ବମନା ବମନର ସୁଯୋଗ ଓ କୁଶିର ଉଦ୍ଧାର
 ହେବାର ଅଛି ମାତ୍ର ଏ ଦେବାୟ ଲେଖେ କୁଶି
 କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ଜାଣନ୍ତୁ ନାହିଁ ବୋଲି ନାଲପାଣି-
 ହାର ଯେତେ ଲାଭ ହେବାର ଉପାୟ ଅଛି
 ଜାହା ବରପାଣି ନାହାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଜଣେ

କୁଶିବିଦ୍ୟା ପାଣିପାଣି ଉଦ୍ଧାରକ ଲେଖକଙ୍କୁ ସମ-
 ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ କୁଶିବାଳିଆର ଉତ୍ତମ ବର ଏଠାରେ
 ଅଦର୍ଶ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଭଲ ହେବ ଓ
 କଟକ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସ୍ତୁଳ୍ୟରେ ଓ ପାଠଶାଳାମାନ-
 କରେ କୁଶି ବିଷୟର ଶିକ୍ଷା ଦେବାବାର ମଧ୍ୟ
 ପ୍ରସାରି କରୁଥିଲେ । ଜଳକର ବିଷୟରେ ସେ
 କିଛି କିଛି କର ପାହାନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ
 କାରଣ ସେ ବଳାଜୀର ଓ ଦୁଃଖୀନ ଉଦ୍ଧାର
 ଉତ୍ତମରେ କର ଅଦାୟ ବରବାର କର ଉଦ୍ଧାର
 ଉତ୍ତମରେ ଦୋଷଗୁଣ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ତେବେ
 ଏ ପୁରୁ ଉତ୍ତମର ଦୋଷଗୁଣ ତୁଳନା କଲେ
 ବଳାଜୀର ଉତ୍ତମ ପକ୍ଷରେ ବାହୁଳ୍ୟ ମତ ଅଧି-
 କ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ଏବଂ ଏ ଉତ୍ତମରେ ସେ
 ମାଗପ୍ରତି ଟ ୦.୫ ର ଅଧିକ କର ବସାଇବାର
 ଉଚିତ ନୁହେଇବୋଲି କହୁଅଛନ୍ତି ।

ରଜନୀପାଠ ଗେଷ ଦେବର ଅଥ ସନ୍ଧ୍ୟାମା-
 ନେ ଏ ବିଷୟରେ ଉତ୍କଳର କଲେ ଗେଷ
 ଗିହାନ କିଛି ହେଲ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ରେବତୀ
 ପାଠେବ ଦୁଃଖୀନ ପ୍ରଣାଳୀ ଅନୁସାରେ ବାର୍ଯ୍ୟ
 କରବା କଠିନବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତିକଲେ ଓ ଅଥ
 ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ ଯଦ୍ୟପି କି ଦୁଃଖୀନ ଉତ୍ତମକୁ
 ନ୍ୟାୟସଞ୍ଚକ ଓ ଉତ୍କଳ ଗ୍ରାହ କଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ତମ
 ଅଭ୍ୟାସରେ ହେଉଅଛୁବୋଲି ମାଗପ୍ରତି ଅଥ
 ଅଳ୍ପକର ବସାଇ କମିପାଠକ ପୁରୁ ବଡ଼ ପ୍ରଜା
 ଠାରୁ ବଳାଜୀର ଉତ୍ତମରେ କର ଅଦାୟ ବର-
 ବା ପକ୍ଷରେ ମତ ଦେଲେ । ଏସମ୍ଭାରେ ପୁରୁ
 ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କରେ ତେଜେବ ବଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ
 ସକ୍ଷ ଭାବି ହେଲା ।

ଅନୁମାନେ ପୁରୁର ବହୁଅଛି ଯେ ଦୁଃଖୀ-
 ଧାନ ପ୍ରଣାଳୀ ନ୍ୟାୟସଞ୍ଚକ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନୋ-
 ବଳ ଅଟଇ ମାତ୍ର ଏ ଉତ୍ତମରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ବାର୍ଯ୍ୟ ବରବାର ଯେତେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକମାନ
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଜାହା ଯେ ଉତ୍ତମର
 ଦୋଷ ବଡ଼ ପ୍ରକାର ପାଇ ନାହିଁ ଜଳକର
 ଅଦାୟର ଲୁଚି ଯାବାକ ଉପରେ ଅଧିକ ଅଛି
 ସେ ନାବ୍ୟାନ ହୋଇ ବିବେଚନାପୂର୍ବକ ବାର୍ଯ୍ୟ
 କଲେ ଉଚିତସମ୍ଭାରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଚିନ୍ତାରେ ଏପରି
 ଅନେକ ଲେଖକର ବିଶ୍ୱାସ ଅଭାବ ଉତ୍ତମ
 ପରବର୍ତ୍ତନ କ କର ତହିଁରେ ଯେତେଟି ଦୋଷ
 ଅଛି ଅକ୍ଷେ ଜାହା ସଂଗୋଧନ କର ବାର୍ଯ୍ୟ
 ଦେଖିଲେ ଭଲହେବ ।

ଉତ୍କଳ ରକ୍ଷକ ମାତାଲ
 ମୁଗଲବଦୀ ଲେଖମାନେ ପଞ୍ଚକାଳ ଲେଖକଙ୍କ
 ମୂର୍ଖ ଓ ଅଭାବ ବୋଲି ସମ୍ପଦା ଦୁର୍ଦ୍ଦୀନ କରନ୍ତୁ
 ଅଥର ମୁଗଲବଦୀ ଲେଖକ ଯେ ବଡ଼ ସଭ୍ୟ
 ଓ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଅନୁମାନେ
 ହୁଏ ନାହିଁ । ବାହୁଳ୍ୟରେ ସଭ୍ୟତା ଜ୍ଞାନ ସ୍ଥିର
 ସଦର୍ଶ ନୁହେ ଯେ ଜାହା ଦେହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା
 ଅଂଶିକମ୍ଭାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ବୋଲିବ ।
 ଅନୁମାନେ ସଦର୍ଶ ତୁଳନା କରରେ ଏମନ୍ତ-
 ତ୍ତମର ଅର୍ଥ କୁଟି ଥାଏ । ଯେତେବେଳେ
 କୌଣସି ଲେଖକ ସଭ୍ୟ ବା ଜ୍ଞାନ ବୋଲି
 ତେତେବେଳେ ଅନୁମାନକର ଏହି ଭାବ
 ପ୍ରକାର ହୁଅଇ ଯେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବ୍ୟକ୍ତି-
 ମାନଙ୍କଠାରୁ ସେ ଲେଖ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ବା ସଭ୍ୟ
 ଅଟଇ । ଜ୍ଞାନର ଯେଷ ନାହିଁ ଲେଖେ ଅନୁସ-
 ଜାନ ଓ ଅଭାବବାସୁତ୍ତମ ବନ ନୁହେ କଥା
 ବାହାର କରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ଉଦ୍ଧାରରେ ଜ୍ଞାନର
 ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଅଛି ଏହିପରି ଦେଖିବାକୁ ଚଳିବ
 ଓ ଦେଉଁଠାରେ ଜ୍ଞାନର ଗେଷ ଦେବ ଜାହା
 କିଏ କହିପାରେ ? କିନ୍ତୁ ସେ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରବେଶ
 ହେଉ କି ନହେଉ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନର ଲେଖ
 ଯେ ପରମାଣୁରେ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି
 ଓ କରୁଥିବେ ଜାହା ତୁଳନା କର ବାହାକୁ
 ଉତ୍କଳ ଓ ବାହାକୁ ଉତ୍କଳ ବୋଲିପାଇ ପାଉବ
 ସଭ୍ୟତାର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦୌର୍ଗଣ୍ଡ
 ସ୍ଥାନର ଲେଖ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସଭ୍ୟ ବୋଇଅଛନ୍ତି
 ବୋଲି ବୋଲିପାଇ କ ପାରେ ମାତ୍ର ଏହାକର
 ଲେଖ ଅନୁମାନକର ସଭ୍ୟତାକୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ
 ଜଣା କି ଅଧିକ ଥିବାର ଅଦାୟାରେ ବୋଲି-
 ଯାଇ ଥାରେ । ଏହି ଅନୁମାନେ ଅନୁମାନେ
 କଲବତାଠାରୁ ଉଲ୍ଲଗ୍ନକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ସଭ୍ୟତାରେ
 ଅଧିକ ବୋଲିଅଛି ଓ ଏହି ବାରଣର ଗତ-
 ତାତ୍ତ୍ୱ ମୁଗଲବଦୀ ଓ ମୁଗଲବଦୀର ବଞ୍ଚିବାକୁ
 ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ବା ସଭ୍ୟ ବୋଲିଯାଏ ପରନ୍ତୁ
 ଅଧିକ ପ୍ରକାର ଯେ ଜ୍ଞାନ ସଭ୍ୟତାର କେହି
 ଅଟଇ ଯେମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବରୁଥାଏ ତେମନ୍ତ ସଭ୍ୟ
 ଜାହା ବହି ପାଉଥାଏ ଓ ବିଷୟ ବିଷେଷର ଜ୍ଞାନ
 ପରବର୍ତ୍ତନ ହେଉ ସଭ୍ୟତାର ମଧ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତନ
 ହୁଅଇ । ଯେଉଁ ଅଧିକ ବ୍ୟବସାୟ ଜ୍ଞାନସଞ୍ଚକ
 ମିଶର ନାହିଁ ଜାହାକୁ ଅସଭ୍ୟ ବୋଲି ଲେଖେ
 ବିଦ୍ୟା କରନ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନଲେଖକର ବ୍ୟବସାୟକୁ
 ସଭ୍ୟ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି । ଅଭାବକ ସଭ୍ୟ-
 ତାକୁ ଜ୍ଞାନର ସଭ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଓ

ଯାଉଁ ଦେବ ଅନ୍ୟଦେବତାପେକ୍ଷା ସତ୍ୟତାରେ
 ମୁଁକ ସେ ଦେବ ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁକ ବୋଲି
 ଦିବାର କରବାକୁ ହେବ । ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ଅପେକ୍ଷା
 ଗଜଜାତି ସତ୍ୟତାରେ ମୁଁକ ବୋଧ ହୁଏଇ
 ଏକଥା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।
 ମୁଁକ ଦେବର ସତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ
 ଗଜଜାତିର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନେ ଭଣ୍ଡାରୀକୁ
 ହେବେକେ ଯେ ଗଜଜାତିପ୍ରାମାଣେ ସତ୍ୟତାର
 ମାତ୍ରକୁ ସୁଦ୍ଧା ଅସି ନାହାନ୍ତି ଫଳତଃ ଯେ ସ୍ଥାନରେ
 ଅବଧି ଲେବେ ଉଦ୍ଭିଦ୍ଧ ରହୁ ଅଛନ୍ତି ତିବିଏ
 ଯଥାରେ ମନୁଷ୍ୟ ବଧ କରିବାକୁ ଲୁଚିତ ନୁହନ୍ତି
 ସି ସ୍ଥାନର ଲୋକଙ୍କ ବହୁସେ ସତ୍ୟ ବୋଲି-
 ବାକୁ ହେବ । ଗଜା ବମ୍ବା ଭାଷାକୁ ବେଦି
 ରହିଥିବା ହେତୁନି ଲୋକ ବସୁଧୁରମାଣରେ
 ପ୍ରଜାକର୍ତ୍ତା ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ହେଲେହେଁ
 ଭୂର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏସର ଦେଖାଯାଏ ନରୁବା
 ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ ଗଜା ପ୍ରଜା ସବୁ ସମାନ ।
 ଏସ୍ତ ହେବାର କାରଣ କି? ଅମ୍ବେମାନେ
 ସମୀର ଉତ୍ତର ଏକି ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ଗଜ-
 ଜାତିରେ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧିର ଉପାୟ ନାହିଁ ସୁତରାଂ
 ସତ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧିହୋଇ ଯାଏ ନାହିଁ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି
 ମୁଗଲବନ୍ଦୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ଓ ଗଜଜାତିରେ
 ଦେବାର ବାରଣ ହୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ହିଁ
 ନୁହଇ । ଜ୍ଞାନଲଭର ପୁର ମାର୍ଗ ଅଛି
 ବହୁ ଅପଣା ମନରୁ ଜାତ ହୁଅଇ ଓ ବିଚ୍ଛି
 ଅନ୍ୟଲୋକଠାରୁ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । ଅପଣା
 ମନରୁ ଯାହା ଜାତ ହୁଅଇ ତାହା ପ୍ରୟୋଜନର
 ବନ୍ଧ । ମନୁଷ୍ୟ ବେହୁ ପରଶ୍ରମ କରିବାକୁ ସୁଖ
 ପାଏ ନାହିଁ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରାଣରେ
 ନିମଗ୍ନ ହରବେ ଏକକ ଲୋଚୁଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର
 ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଜନ ସମ୍ଭବ ହେଲେବେ-
 ଲ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ହୁଅଇ ଓ ବିଭିନ୍ନ
 ପୂର୍ଣ୍ଣକର ଯାଉଲେ ବ୍ୟବସାୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହୁ-
 ଥାକୁ ହେବ ଏହି କଥା ସବୁ ଲାଭ ଜ୍ଞାନର
 ଉଦ୍ଭିଦ୍ଧ ହୁଅଇ । ନୂତନ ବୌଦ୍ଧ ମନରେ
 ପ୍ରବେଶ ହୁଅଇ ଓ ତାହା ଏକାଧରରେ ମନୋ-
 ଜ୍ଞାନ ହୁ ହେଲେ ନିମଗ୍ନ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼େ
 ଏହିଭୂମି ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହୁଅଇ । ଗଜଜାତି
 ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନ ଅଭାବ ଓ ତାହା ଅଜ୍ଞା-
 ପୂର୍ବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ମୁଗଲ୍ ସେମାନଙ୍କର
 ଅଧିକ ନାହିଁ ଓ ତହିଁପାଇଁ ପରଶ୍ରମ
 କରିବାର ଭଜା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଯେବେ କୌଣସି
 ଲୋକ ପରଶ୍ରମ କରି ବହୁଳ ଅର୍ଥ ବା ମନୋମାଜ

ପ୍ରବ୍ୟ ସମ୍ପଦ୍ଧି କରେ ତାହା ଗଜା ଓ ତାହାଙ୍କର
 ସମତାପତ୍ର କର୍ମରୂପେ ଲାଭି ନାଥୁ । ଗଜାଙ୍କର
 ଗର୍ଭ ଶୁଣିବ ଉଲ୍ଲସର କଲେ କି ଉଲ୍ଲଗ୍ନା
 ପିନ୍ଧିଲେ ବମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନକୁ ଅଲଜାଗ୍ରଦି
 ଦେଲେ ତାହା ବର୍ତ୍ତୁପକ୍ଷଙ୍କର ମନାକର୍ଷଣ କରଇ
 ଓ ତହିଁପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ । ଏସର
 ସୁକରେ କାହୁକ କେହି ଲୋକ ଅପଣାର ଉଦ୍ଭିଦ୍ଧର
 ତେଣୁ କରିବ ? ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ
 ପରଶ୍ରମ କରି ପ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କଲେ ତାହା
 ଲୋଗ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ସତରାଂ ମନାବ-
 ସ୍ତାରେ ରହୁଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତୁମାନ ସମସ୍ତକୁ ବର୍ତ୍ତୁପ-
 କ୍ଷଙ୍କର ଏସ୍ତ ଅଭାଗରୁ ଅଲେବ ନିଦାରଣ
 ହେଲଣି ତଥାତ ଯାହା ଅଛି ଜ୍ଞାନ ଲର
 ବରଣରେ ତାହା ପ୍ରଭୁ ଅଟଇ ।
 ଗଜଜାତିରେ ଜ୍ଞାନ ଲଭର ପ୍ରଥମ ଉପାୟର
 ସେମନ୍ତ ଅବଦାସ ନାହିଁ ସେହୁପ୍ରସ ହୁଁଲୁୟୁ
 ଉପାୟର ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ନାହିଁ । ସବୁ ଗଜଜାତି
 କିନ ଓ ପଦ୍ମତରେ ବେଶ୍ଚିତ, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅବାସ
 କୁମି ଅଭାବ । ବ୍ୟାଧି ରହିବାବି ସଂସ୍କୃତ ସମ୍ଭବ
 ରହୁ ଅଭାବ । ଏହେଲୁଁ ଗଜଜାତି ସମ୍ଭବେ
 ମୁଗଲବନ୍ଦୀର ସଂସର୍ଗ ହେବାର କଠିନ ।
 ମୁଗଲବନ୍ଦୀକୁ ସଦୃଶା ଚିନ୍ତା ଦେଖର ଲୋକ-
 ମାନେ ଅମୁଅଛନ୍ତି ଓ ନାନା ପ୍ରୟୋଜନ
 ହେତୁର ବହୁକାଳ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର
 ଜ୍ଞାନ ଓ ସତ୍ୟତାକୁ ମୁଗଲବନ୍ଦୀପ୍ରମାନେ ଶିକ୍ଷା
 କର ନିମଗ୍ନ ଅପଣା ଅବସ୍ଥାକୁ ଉଦ୍ଭିଦ୍ଧ କର-
 ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ବହୁକାଳ ଏମାନେ ଅପଣା
 ମନରୁ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନର କଥା ଉଦ୍ଭାବନ କରିନ୍ତି
 ତେବେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଏମାନଙ୍କର ନିମଗ୍ନ
 ଉଦ୍ଭିଦ୍ଧ ହେଉଥିବ । ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ
 ଗଜା ଅଧୀନରେ ଭାରତବର୍ଷ ହୋଇଅଛି
 ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ସତ୍ୟତା ଓଡ଼ିଶା ମୁଗ-
 ଲବନ୍ଦୀରେ ଅସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର
 ଗଜଜାତି ଯେମନ୍ତ ପୂର୍ବରେ ଥିଲା ପ୍ରାୟ
 ସେହିଭୂମି ଅବଧି ରହୁଅଛି । କିନ୍ତୁ ଇଂରାଜ୍ଞଙ୍କ
 ଅଧିକାର ପ୍ରାୟ ବ ୨୦ ଶ ହେଲ ଓଡ଼ିଶାରେ
 ସ୍ତାପନ ହେଲ ଓ ଏମାନେ ପ୍ରଜାକର୍ତ୍ତା ମନର
 ସାଧକରେ ଯେମନ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି ଗଜା ସେତ୍ତ୍ୱ କରି ନ ଥିଲେ ତଥାପି
 ଅଭିଯାଏ ଗଜଜାତି ସବୁକୁ ବିକାଶାଇ ସହକ
 ହୋଇ ନାହିଁ ବମ୍ବା ଶୁଣିବ ଚିତ୍ତି ବିକାଶାଇ
 ତାହାଘରୁ ଏ ବସି ନାହିଁ । କଟକର ସମ୍ବଲପୁର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାଶାଇ ଦିପ୍ତି ମାତ୍ର ସତକ ଅଛି

ତହିଁପ୍ରସରେ କରତବାଟେ ଯାଉଥିବା ସତକ
 ପ୍ରଧାନ ହୁନ୍ତୁ ତହିଁରେ ଏତେ ଉଣା ଲୋକ
 ଗମନାଗମନ କରିନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ଅବଧି
 ରହିବର ବସି ନାହିଁ ଦୁଇ ଏକଶତ ହୋବାନ
 ମାତ୍ର ବସିଅଛି । ଅଥଚ କରତ ଯେମନ୍ତ
 କଟକର ନିକଟ, ମୋକାମସର ଓ ଚୌଦ୍ୱାର
 ସେହିପରି ବରଂ ଅଧିକ ନିକଟ ଅଟଇ ଅଥଚ
 ଏସର ସ୍ଥାନରେ ବହୁଳ ଚିତ୍ତିର ଅଛି ।
 ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ଯେ କେତେ ଅଳ୍ପ
 ଲୋକ ଗଜଜାତିକୁ ଯାତାୟାତ କରିନ୍ତୁ ଓ
 ଯେତେକାଳ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ଓ ଗଜଜାତି ଲୋକ
 ଏସ୍ତସର ପୃଥକ୍ ରହୁଥିବେ ତେତେକାଳ କଦାଚ
 ଏସ୍ତୁତ୍ସାମର ଲୋକଙ୍କର ସତ୍ୟତା ସମାନ ହେବ
 ନାହିଁ । ଗଜଜାତି ଗଜାମାନେ ଏଥିସମ୍ଭରେ
 ବହୁମାତ୍ର ତେଣୁ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
 ବରଂ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ
 ହୁଅଇ ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ସରବ-
 ର୍ଦ୍ଧନ କରିବାକୁ ସୁଖ ପାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏକଥା
 କେତେକ ପରମାଣରେ ମିଥ୍ୟା ନୁହଇ । ଅମ୍ବେ-
 ମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ ଗଜା ଚତୁର ହେଲେ
 ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ତାହାକୁ ଠକ ଶାଉ ପାରିବେ
 ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ଗଜାକୁ
 ବିଚ୍ଚନରେ ରଖିବାକୁ ତେଣୁ ବରନ୍ତି । ସତକ
 ବାଟ ଗଜକୁ ଚାହିଁଣ ହେଲେ ବମ୍ବା ତାହାଘରୁ
 ବସିଲେ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ଅମାନେ ସେଠାରେ ଯାଉଁ
 ବାସ କରିବେ ଓ ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନ ଶିଖିବେ
 ତାହା ହେଲେ ବର୍ମଗୁରୁଙ୍କର ସୁଯୋଗ ରହୁବ
 ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଗଜ୍ୟଭାଣ୍ଡ ହୋଇସିବ ।
 ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ପଦାରେ ପଡ଼ବ । ଅଧିକ୍ଷ କୁମରଣା
 ଦେଇ ଗଜାକୁ ବରଗତରେ ରଖିଥାନ୍ତି ।
 କେବଳ ତେଜାମାଲର ମହାଗୁଜା ଅପଣା
 ଗୁଜ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ସତକ ବାଜୁଅଛନ୍ତି ତଥାପି
 ତାହାଘରୁ ଏଠାରେ ବସି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ଗୁଜ୍ୟର
 ବସ୍ତ୍ର ପୃଥକ୍ତ୍ରସେ ଲେଖିବାର ବାଜା ଥିବାରୁ
 ଏଠାରେ ଉତ୍ତେଜର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବାବୁ ବନମାଳାବିଂସଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ଗଳ
 ହେବାର ସେ ଅପଣା ଘରକୁ ଏକାକୋଇ ପଡ଼ି-
 ଅଛନ୍ତି ଅପଣା ନିଷ୍ଠୁ ଚର୍ଚ୍ଚାକରଣା ଓ ମହାଗୁ-
 ଜକ ଦେଖିମାନା କରିବା (ଏ ତାହାଙ୍କର ଶୈଳ୍ପ)

ଅଭିଭାବ ।

ଭବନାମାଳିକା ଓ ୨^୦ ରାଜ ବିପ୍ଳବର
ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା ।

ବିଭାଗନ ।

ହିନ୍ଦୁ ବାଲିକାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଗିଷ୍ଠୀ ଏ ନଗ-
ରରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ-
ଅଛି । ପୁରୁଷ ବିଦ୍ୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନ ଦେବା-
ସର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁ-
ବଦ୍ଧରେ ହେଉଥିବ । ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ଦିବା
ସ ୧୨ ଓ ୩ ଅବଧି ୩ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧିରୁ
ହେଲେ ପଢ଼ିବାପଢ଼ିର ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ବେତନ
ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଲେକା-
ରରେ ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଇ-
ବାପାରେ ଅବସର୍ଯ୍ୟ, ବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ତ୍ରୀ ଲେଖକ ଯାଉଁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାସମୟରେ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି
ଅତିବେ, ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବନ୍ଦ ହେଲେ ଘରେ
ପଢ଼ୁଥିଲେ ଦେବେ । ନବସୂତ୍ର ନିଧିବଦ୍ଧତା
କ୍ରମେ-ଗୋରୁବା ବାଲିକା ବ୍ୟତୀତ ଅପର
କୌଣସି ବାଲିକାକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷାଦେବ-
ସକ ନାହିଁ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂଗ୍ରହ ଅପର
ଲିଖକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତାକାଂକ୍ଷୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନୁ-
ବଦ୍ଧକୁ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ।
ରା ୨୦ ରାଜ ମାତ୍ରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ସନ
୧୮୭୯ ମସିହା ।

ଶ୍ରୀ ଅବନୀଗଡ଼ର ବିଦ୍ୟାଳୟ ।

ବିଦ୍ୟାଳୟର ବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ପାଦକ ।

158

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଉତ୍କଳ
ସମ୍ବାଦ

ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ମାତେ ପ୍ରିୟମ୍ଭୂତ ସମ୍ଭାଷଣମଧ୍ୟମା । ମୁ। ଅଷ୍ଟମ ବା. ୨୨୯ ପାଲ ଗଳିବାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୪
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୨
ମସୂଲ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ୪୩

ଦେଶୋଚ୍ଚ ଲେବଳ ଖାଲ୍‌ସର
ଉନ୍ମତ୍ତ ଅଟଇ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଓ ଦେଶ-
ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଯେତେ ଉପାୟ-
ନ କରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଅନୁଭବ ହେଉ
ନ ଚେଇଁ ସଦାଶେ ଖାଲ୍‌ସ ବର୍ଷର କଥା
ଜଣାଯାଏ । ଖଜା ହେଲେ ସବୁ ହୋଇପାରେ
ରୁକ୍ଷତାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପ୍ରଥମ ଜାତ କର
ଶିଖି ଉପାୟରେ ଖଜାଅଦାୟ କରିଅଛନ୍ତି
। ଖଜା ବହୁ ଦରକୁ ଦେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ର ନୁହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖଜା ହେଉ-
ଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ ବ୍ୟୟ ଯଥାର୍ଥ ହେଲ କି
। ଯି ଓ ତହିଁରେ ବାସ୍ତବ ଉପକାର ପ୍ରାପ୍ତି
ହଲ କି ନାହିଁ ତହିଁର ବହୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ଅର ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଦେଶାଯାଏ ଯେ
କ୍ଷମଖଜାପୁର ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକ ହେବାର
ଶୁଣୁ ହୁଅଇ ତାହା ବସ୍ତୁର ଅପବ୍ୟୟ ହୋଇ
। ଏ ଓ ବ୍ୟୟବଦଳରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବର୍ଷ-
ଭିତ୍ତିରେ ନାହିଁର ହୁଅଇ ନାହିଁ ବୃଦ୍ଧପୁର
ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବାର ସ୍ଥଳେ ସେହିପ ହୁଅଇ
। ଉପମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟରେ ବାର୍ଷିକ ସମ୍ପଦ
ରକାକୁ ବଡ଼ ସାଧନ ହୁଅନ୍ତି । ଅତ୍ୟବ-
ରୁଦ୍ଧଖଜା ଅଦାୟବର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ତେତେ
ପକାର ବରପାଉନ୍ତି ନାହିଁ କି ଖାଲ୍‌ସ ଦେବା
ହରୁ ଲେବଳୁ ଯେତେ ମନପ୍ରାପ ହଅନ୍ତି ।
ଶିଖାର ଅବହରବର ପ୍ରସିଦ୍ଧାରେ ଏବର୍ଷରେ

ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ରଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ-
ଅଛି ଅମ୍ଭମାନେ ତାହାର ସାବୁଦି ତଳେ
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ । ଯଥା

“ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଅବୁଦ୍ଧିପୁ ସଦା ଏହି ଶୟମ
ଉପରେ ବୁଦ୍ଧି ରଖିଅଛନ୍ତି କି ଏଦେଶକୁ
ଉନ୍ନତକରଣା ଉକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ଜର୍ଜରବର୍ଣ୍ଣ
ହେଉଅଛି । ଏଶୟମ ଅବଦ୍ୟ ଉଦ୍ଧମ ଅଟଇ
ଓ ବ୍ୟୟ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ ମଜଲ ହୋ-
ଇପାରେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସେ ସବୁ
ଉଲଟା ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକୁ
ଶୟମ ଅର୍ଥ ବହୁ ହୋଇଅଛି ଯେ ଖଜାର ବ୍ୟୟ
ନ ରୁଦ୍ଧ ଦେଶକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ
ଜର୍ଜରବର୍ଣ୍ଣ ଅଟଇ । ଏହିଗୋଟି ସବୁ ଅବସ୍ଥାର
ମୂଳ ଅଟଇ । ଯାହାକୁ ଉନ୍ନତ ବୋଲିଯାଏ
ତାହା ପାଇଁ ଖଜାର ପ୍ରୟୋଜନ ଓ ଖଜା ଖାଲ୍‌ସ
ଇତି ପ୍ରାପ୍ତି ହେବାର ନୁହଇ । ଖାଲ୍‌ସର ଭାର
ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ସମାନ ହେବାର
ଉଚ୍ଚତ ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିଗାନ୍ଧୀମେ ଏଦେଶରେ ଖା-
ଲ୍‌ସର ଭାର ସମାନଭାବେ ସଜନୀ ହୁଅଇ ।
କଲ ତହିଁରେ ବହୁ ନାହିଁ । ଖଜା ଅବଦ୍ୟ
କେବାକୁ ହେବ । ଯେବେ ଏକଶ୍ରେଣୀର ଲୋ-
କ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ କେବେ ଅନ୍ୟଶ୍ରେଣୀଠାରୁ
ତାହା କାଅସିବ ଓ ଯଦ୍ୟପି ଏହାଠାରୁ ନେବା
ପାଇଁ କୌଣସିହେଉ ଥାୟା ନ ଯାଏ ତେବେ ବଡ଼
ଅସୁଖ ଲାଗେ । ଏହିକଥା ଶୁଣୁଁ ମନ ଉଷ୍ଣ
ହୋଇଉଠିଲେ ଖଜା ଅଦାୟ କରିବାର କେତେ

ବିଚକ୍ଷଣ ଓ ଅଭିନବିତ ଉପାୟମାନ ଉଦ୍ଧୃ-
ତୁଅଇ ଓ ସହସେଷରେ ଏହି ବିଶାଳ ହୁଅଇ
ଯେ ଯେତେବେଳ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପର୍କି ପାଖରେ
ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ପାସୁଯାଏ ତେତେବେଳ
ଯାଏ ସମ୍ପର୍କି କେବଳ ଖାଲ୍‌ସ ଦେବାପାଇଁ
ରୁଦ୍ଧଅଛି ଓ କୌଣସି ଏକଶ୍ରେଣୀ ଲୋକର
ବିଷ୍ଟୁକୁ ଅଧିକା ସୌଭାଗ୍ୟ ଅନ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ଲୋ-
କମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ଗୁଚ୍ଚର ଅବସ୍ଥାର କାରଣ
ହୁଅଇ ।”

ଉପରେ ଯାହା ଲେଖାଗଲା ତହିଁର ପ୍ରମାଣ
ଦେବା ଓଡ଼ିଶା ପକ୍ଷରେ କଠିନ ନୁହଇ । ଜଳ-
ବର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀରୁ ସବୁ ଉନ୍ନତଭାବେ ପ୍ରକାଶ
ପାଉଅଛି । ଧୋଇ ମରୁତ ଏକାବେଳକେ
ଦେଗରୁ ଉଠିବିବ ଓ ସବୁବର୍ଷ ପୁଣୁ ଫସଲ
ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ଏହାଠାରୁ ଦେଗର ଅଧିକ ଉନ୍ନତ
ଅଛି ବାହୁଁରେ ସମ୍ଭାବନା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏହା
ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ ବୋଲି ଅବାଜର ଉପେ ଖଜା
ବ୍ୟୟବର ଗୁରୁଅଟେ ନାଲମାନ ବିପ୍ରାର କର-
ଅଛନ୍ତି ଅଥଚ ତହିଁସକେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଯେ
ବସ୍ତୁବହୁଅଛି ତାହା କାହାରୁ ଅଗୋଚର
ନାହିଁ ତେବେ ନାଲକଳରେ ସହଜ ବର୍ଷରେ
ଫସଲ ବଢ଼ି କେବ ପ୍ରଜାମାନେ ପୁସ୍ତରେ
ସୁଦା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଳକର
ଖଜା ଦେବାପାଇଁ ଯସୁଗୋନାସୁ ଲୁପ୍ତ
ପାଇଲେଣି ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ଲଭୁ ନ ଦେ-
ଖିଲେ ବୋଲି ଜଳ ନେଇ ନାହାନ୍ତି

